

SINTEZA

obiecțiilor și propunerilor/recomandărilor (structurată pe articole sau puncte din proiect) la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012 (număr unic 318/MDED/2024)

Conținutul articolelor/punctelor din proiectul prezentat spre avizare și coordonare	Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
I. Obiecții de ordinul tehnicii legislative				
	Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (nr. 21/1-2157 din 18.04.2024)	1	<p>În vederea îmbunătății calității proiectului de act normativ, înaintăm următoarele propuneri de ordin tehnico-legislativ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - având în vedere că la schimbarea unor cifre, semne și cuvinte din conținutul textului unui act normativ, pentru exprimare normativă conformă, se utilizează termenul „text”, iar pentru modificarea exclusiv a unor cuvinte, se utilizează termenul „cuvinte”, propunem operarea ajustărilor de rigoare în cazul punctelor 2, 3, 4, 9, 16, 19 din proiectul legii. - a se lua în considerare faptul că, în cazul intenției de expunere în redacție nouă a conținutului unui element structural sau a unei părți al acestuia, sau în cazul operațiunii de completare cu o nouă dispoziție, este necesar a se utiliza expresia „va avea următorul cuprins:”, urmată de redarea noului text. Prezenta recomandare este valabilă pentru situațiile de la punctele 5, 6, 8, 10 din proiectul legii. 	Se acceptă Modificările au fost operate
	Ministerul Afacerilor Interne (nr. 22/1883 din 25.04.2024)	2	Textul „Art. I” se va substitui cu cuvintele „Articol unic” or, în conformitate cu art. 51 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, articolele se ordonează consecutiv, după numere, exprimate, de regulă, prin cifre arabe, începând cu primul și terminând cu ultimul, iar dacă actul normativ conține un singur articol, în loc de număr se utilizează sintagma „Articol unic”.	Se acceptă Modificările au fost operate
	Ministerul Justiției (nr. 04/2-4669 din 17.05.2024)	3	<p>De ordin redacțional</p> <p>1. La expunerea în redacție nouă a elementelor structurale, se va utiliza formula „va avea următorul cuprins”, fiind urmată de redacția elementului structural cu indicarea numărului de ordine al acestuia. În acest sens, se vor revizui pct. 5, 6, 8, 10, 14, 16 și 18.</p>	Se acceptă Modificările au fost operate

			2. La substituirea unor cuvinte sau texte, se va reține că cuvântul „textul” se folosește pentru individualizarea unor cuvinte și cifre, cuvinte și semne de punctuație, cifre și semne de punctuație (a se vedea, spre exemplu, pct. 2 la care termenul „cuvintele” urmează a fi substituit cu termenul „textul”, pct. 4, la care cuvântul „textul” urmează a fi substituit cu termenul „cuvintele”). Obiecția dată este valabilă și pentru restul cazurilor similare.	
II. Obiecții și propuneri la articolele/punctele din proiect				
1. Articolul 5 se completează cu alineatul (10) cu următorul cuprins: „(10) În cazul înaintării unei cereri de strămutare, care urmează a fi soluționată de către instanța ierarhic superioară, acesteia i se trimit, în copii certificate de instanța de insolabilitate, doar actele care se referă la soluționarea cererii de strămutare. Examinarea cererii de strămutare nu va afecta continuitatea ședinței de judecată, însă pînă la soluționarea cererii de strămutare se amînă pledoariile.	Agenția Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)	4	<p>Agenția Proprietății Publice nu consideră necesară intervenția de la articolul 5 din Legea nr. 149/2012 prin completarea acestuia cu alineatul (10). Or, potrivit prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 149/2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi. Corespunzător, odată ce art. 43 Cod de procedură civilă determină regulile de procedură aplicabile în cazul formulării unei cereri de strămutare, acestea se vor aplica, în egală măsură și în cadrul proceselor de insolabilitate.</p> <p>Distinct de aceasta, atragem atenția că art. 43 Cod de procedură civilă prevede, în listă exhaustivă, în care cauze instanța va dispune strămutarea pricinii de la o instanță la alta, prevede competența examinării cererilor de strămutare și faza procesuală în cadrul cărora acestea pot fi formulate de către părți, motive din care, din punctul nostru de vedere, modificarea art. 5 din Legea nr. 149/2012 cu completarea acestuia cu alineatul (10) în redacția propusă nu va adăuga plus valoare și eficiență procesului de insolabilitate.</p>	Nu se acceptă. Art. 43 din Codul de procedură civilă nu prevede că cererea de strămutare se examinează în baza copiilor materialelor dosarului. Dimpotrivă, din conținutul alin. (41) al aceluiași articol, rezultă că se expediază dosarul în original, fapt care determină tergiversarea examinării cauzelor de insolabilitate. Tocmai pentru a preveni o atare tergiversare a fost propusă această modificare.
4. La Articolul 23 Perioada de observație, alineatul (3) textul „care poate fi atacată cu recurs în condițiile prezentei legi” se exclude. (3) Actele, operațiunile și plățile care depășesc condițiile menționate la alin. (2) vor putea fi autorizate	Agenția Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)	5	<p>Agenția Proprietății Publice nu susține intervenția de la articolul 23 alin. (3) din Legea nr. 149/2012, care se referă la excluderea sintagmei „care poate fi atacată cu recurs în condițiile prezentei legi”.</p> <p>Or, în sensul prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 149/2012, în perioada de observație debitorul, dacă nu a fost înlăturat de la administrarea patrimoniului și activității economico-financiare, poate să își continue activitatea și să efectueze anumite tranzacții și operațiuni financiare. Art. 23 alin. (2) din Legea nr. 149/2012, stabilește foarte clar care sunt tranzacțiile care se încadrează în</p>	Se acceptă Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect

<p>și/sau efectuate de administratorul provizoriu numai cu aprobarea prealabilă a instanței de insolvență, care se va expune în acest sens printr-o încheiere motivată emisă în cel mult 5 zile de la data primirii cererii de aprobare.</p>		<p>„activitățile curente” avute în vedere la art. 23 alin. (1), iar alin. (3) al acestui articol pune atât în sarcina debitorului, cât și în sarcina administratorului provizoriu obținerea aprobării prealabile a instanței de insolvență pentru efectuarea altor operațiuni / tranzacții care nu se circumscriu prevederilor art. 23 alin.(2) din Lege nr.149/2012, aprobare care se va emite sub formă de încheiere judecătorească, care urmează să fie pasibilă recursului, în eventualitatea în care debitorul sau administratorul provizoriu nu este de acord cu aceasta.</p> <p>Vom atrage aici atenția că, odată instituită perioada de observație asupra debitorului, cu sau fără ridicarea dreptului ultimului de administrare, operațiunile financiare / tranzacțiile cu bunurile debitorului trebuie să se facă cu deosebită diligență și în scopul conservării masei debitoare. Corespunzător, oricare tentativă de abuz care poate avea loc la autorizarea prealabilă a unor sau altor tranzacții care nu se încadrează în prevederile art. 23 alin. (2) trebuie contracarată prin intermediul căii de atac, exercitarea dreptului de recurs, fie de către debitor fie de către administratorul provizoriu, în condițiile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 149/2012, aplicat în coroborare cu prevederile art. 423 Cod de procedură civilă, nu poate afecta continuitatea procesului de insolvență.</p> <p>Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) lit. b) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 149/2012, instanța de insolvență, la cererea creditorilor și / sau a administratorului insolvenței poate ridica dreptul de administrare al debitorului, aceasta fiind una dintre măsurile de asigurare care poate fi aplicată atât prin încheierea de primire spre examinare a cererii introductive, cât și ulterior pe durata perioadei de observație.</p>	
	<p>Ministerul Justiției (nr.04/2-4669 din 17.05.2024)</p>	<p>6</p> <p>Cu referire la excluderea cuvintelor „care poate fi atacată cu recurs în condițiile prezentei legi” de la art. 23 alin. (3), opinăm pentru menținerea posibilității verificării soluțiilor emise de către instanța de fond de către instanța ierarhic superioară în cazul încheierilor emise în cadrul procedurilor de insolvență. Această necesitate derivă din posibilitatea ca astfel de încheieri să conțină erori sau abuzuri. Prin menținerea procedurii de verificare a încheierii în ordine de recurs, se asigură posibilitatea corectării eventualelor erori sau abuzuri și se respectă dreptul la un proces</p>	<p>Se acceptă Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect</p>

		<p>echitabil și la un recurs efectiv, așa cum este garantată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). Acest drept la recurs efectiv este esențial pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale justiției și pentru menținerea încrederii în sistemul judiciar. Prin intermediul recursului, participanții la procedurile de insolabilitate pot obține o evaluare independentă a încheierilor instanței de fond și o șansă reală de a-și apăra interese în fața unei instanțe superioare.</p> <p>Astfel, art. 20 al Constituției Republicii Moldova garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Aceeași normă prevede că nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.</p> <p>Conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 10/2016, §§ 43-45, Curtea a menționat că accesul liber la justiție constituie un aspect inerent al dreptului la un proces echitabil, principiu complex, cuprinzând mai multe relații și drepturi fundamentale, prin care se poate garanta exercitarea lui deplină. Accesul la justiție urmează a fi înțeles ca un drept de acces concret și efectiv la o instanță de plină jurisdicție. Curtea a reținut că, potrivit raționamentelor Curții Europene expuse în cauza Chevrol c. Franței, exercitarea deplinei jurisdicții de către o instanță presupune să nu renunțe la nici una din componentele funcției de a judeca. Așadar, refuzul unei instanțe sau imposibilitatea de a se pronunța în mod independent asupra anumitor aspecte cruciale pentru soluționarea litigiului, cu care a fost sesizată, ar putea constitui o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția Europeană. De asemenea, Curtea a menționat că dreptul de acces la justiție impune legislatorului obligația de a acorda oricărei persoane toate posibilitățile pentru a accede la instanța de judecată și a asigura efectivitatea dreptului de acces la justiție prin adoptarea unui cadru legislativ adecvat.</p> <p>Totodată, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 4/2016, §§ 57-58, dreptul de acces la justiție poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cu condiția ca acestea să fie rezonabile și proporționale cu scopul urmărit. Dreptul de acces la un</p>	
--	--	---	--

			<p>tribunal acoperă și dreptul de a formula apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate de legislația națională.</p> <p>La fel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 60/2022, §§ 33-35, i-a recunoscut legislatorului competența de a institui numărul căilor de atac și condițiile în care pot fi exercitate, cu respectarea prevederilor Constituției. Faptul că încheierea prin care instanța se pronunță asupra unei cereri de recuzare nu poate fi contestată separat, ci odată cu fondul cauzei nu ridică o problemă din perspectiva dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la un recurs efectiv, garantate de Constituție. Aceste drepturi subzistă.</p> <p>Astfel, insistăm pentru menținerea procedurii de contestare a încheierilor cu recurs, ca modalitate de verificare a soluțiilor primite de instanța de fond de către instanța ierarhic superioară, fapt care va contribui la asigurarea respectării drepturilor părților implicate și a principiilor fundamentale ale justiției. Obiecția dată este valabilă și pentru pct. 8, 9 și 11.</p>	
	Procuratura Anticorupție (nr. 4431 din 30.04.2024)	7	<p>Articolul 23.</p> <p>Considerăm necesar a se renunța la propunerea de excludere a textelor de la alin.(3) [textul „care poate fi atacată cu recurs în condițiile prezentei legi” se exclude].</p> <p>Este imperios a fi menținute conform redacției în vigoare, dispozițiile discutate supra, or conform alin.(3) administratorul nu are dreptul de dispoziție pentru a decide asupra acestor chestiuni ci doar prezintă propunerile sale către instanța de judecată care autorizează propunerile acestuia din urmă, iar în eventualitatea excluderii prezentei dispoziții nu va exista un mecanism juridic de verificare a legalității deciziei respective, astfel nu se va încadra în standardul CEDO prin care se impune existența unui alt grad de jurisdicție în vederea verificării legalității și temeiniciei soluției.</p>	Se acceptă Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect
	Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)	8	<p>Articolul 23:</p> <p>alineatul (3) textul „care poate fi atacată cu recurs în condițiile prezentei legi” se exclude.</p> <p>alineatul (6) textul „care poate fi contestată cu recurs numai de părțile vizate în ea” se exclude.</p> <p>Codul de Procedură Civilă al R.M. prin Capitolul XXXVIII „RECURSUL” a prevăzut modalitatea prin care participanții la</p>	Se acceptă Propunerea de modificare a art. 23 au fost excluse din proiect. De principiu, Codul de procedură civilă deja prevede mecanisme pentru instanța de judecată de a

		<p>proces au posibilitatea de a contesta o încheiere a instanței de judecată în cazul când aceasta a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului sau au fost încălcate careva norme de drept procedural sau aplicate eronat. Legiuitorul a prevăzut asemenea situații și a descris procedura de contestare cu recurs a unei încheieri, însă prin modificările care se propun la Legea insolvenței 149/2012 aceste drepturi procedurale se anulează.</p> <p>Este de înțeles dezideratul de a asigura celeritatea perioadei de observație, însă, la caz, s-ar impune ca odată cu excluderea căilor de atac să fi introdusă sintagma „poate fi contestată odată cu hotărârea prin care s-a examinat cauza de intentare a procesului de insolvență.”</p> <p>Totodată, în contextul asigurării celerității perioadei de observație sesizăm și asupra importanței de reglementare a măsurilor de natură să asigure respectarea termenilor de examinare a cauzei de intentare a procesului de insolvență prevăzut de art. 30 alin.(3) din lege și a neadmiterii situațiilor practice de aflarea a debitorului în proces de observație vădit cu depășirea termenului indicat în norma articolului citat supra.</p> <p>În acest sens, menționăm că se atestă în practică, procese de insolvență întârziate în mod deliberat, de exemplu, existând cazuri în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> - perioada de observație durează ani de zile (de exemplu, 8 ani), deși Legea insolvenței prevede 60 de zile lucrătoare; - contestațiile privind validarea creanțelor durează mai mult de 1 an; - procedurile de restructurare durează ani de zile (de exemplu, 3-4 ani), deși planul de restructurare nu este executat din primul an. <p>Din considerentele evocate se impun ajustări la normele legale care să restricționeze participării și/sau instanțele de judecată de a abuza de drepturile procedurale și, corelativ, de a respecta termenele, cu stabilirea unor consecințe procedurale.</p> <p>În principal la acest aspect, considerăm că prevederile procedurale actuale sunt suficient de explicite sub aspectul mecanismelor, dar și a sancțiunilor procedurale pasibile a interveni. În același timp, se evită aplicarea sancțiunilor procedurale din diverse considerente în dauna participanților la proces.</p>	<p>pune capăt abuzului de drepturi procedurale (conform art. 61). Totodată, în proiect au fost propuse modificări ce asigură prevenirea transmiterii dosarului către instanța ierarhic superioară pentru examinarea cererii de strămutare (a se vedea propunerea de modificare a art. 5 din Legea insolvenței nr. 149/2012). Pentru preluarea conceptului de primare a cererii, ca și sancțiune procedurală, sunt necesare reglementări în Codul de procedură civilă.</p>
--	--	---	---

		<p>Un mecanism suplimentar ar fi introducerea conceptului de ”perimare a acțiunii” ca și sancțiune procedurală ce intervine în cazul în care nu se respecta cerința de a exista continuitate între actele de procedură, lăsându-se procesul în nelucrare, din motive imputabile părții. (https://revizio.ro/perimarea-exceptiona-perimarii-perimarea-actelor-procedurale/). Totodată, un asemenea mecanism ar trebui să fie adaptat la caracterul specific al proceselor de insolvență.</p> <p>La această etapă, legea nu prevede un mecanism ferm de impunere a unor sancțiuni pentru participanții la procedură care să asigure că aceștia își exercită drepturile procedurale cu bună credință.</p>	
<p>A.P. ”Camera de Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)</p>	9	<p>Articolul 23: alineatul (3) textul „care poate fi atacată cu recurs în condițiile prezentei legi” se exclude.</p> <p>Este de înțeles dezideratul de a asigura celeritatea perioadei de observație, însă, la caz, s-ar impune ca odată cu excluderea căii de atac să fie introdusă sintagma „poate fi contestată odată cu hotărârea prin care s-a examinat cauza de intentare a procesului de insolvență.”</p> <p>Totodată, în contextul asigurării celerității perioadei de observație sesizăm și asupra importanței de reglementare a măsurilor de natură să asigure respectarea termenilor de examinare a cauzei de intentare a procesului de insolvență prevăzut de art. 30 alin. (3) din Lege și a neadmiterii situațiilor practice de aflarea a debitorului în proces de observație vădit cu depășirea termenului indicat în norma articolului citat supra.</p> <p>În acest sens, menționăm că se atestă în practică procese de insolvență întârziate în mod deliberat, de exemplu, existând cazuri în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> - perioada de observație durează ani de zile (de exemplu, 8 ani), deși Legea insolvenței prevede 60 de zile lucrătoare; - contestațiile privind validarea creanțelor durează mai mult de 1 an; - procedurile de restructurare durează ani de zile (de exemplu, 3-4 ani). <p>Constatăm necesitatea ajustării normelor legale, astfel încât să excludă sau să diminueze la maxim posibil potențialele abuzuri de drepturile sale procedurale de către participanții și/sau instanțele de</p>	<p>Se acceptă Propunerile de modificare a art. 23 au fost excluse din proiect.</p> <p>De principiu, Codul de procedură civilă deja prevede mecanisme pentru instanța de judecată de a pune capăt abuzului de drepturi procedurale (conform art. 61). Totodată, în proiect au fost propuse modificări ce asigură prevenirea transmiterii dosarului către instanța ierarhic superioară pentru examinarea cererii de strămutare (a se vedea propunerea de modificare a art. 5 din Legea insolvenței nr. 149/2012). Pentru preluarea conceptului de perimare a cererii, ca și sancțiune procedurală, sunt necesare reglementări în Codul de procedură civilă.</p>

			<p>judecată, precum și, corelativ, să respecte termenele, cu stabilirea unor consecințe procedurale.</p> <p>Deși prevederile procedurale actuale sunt suficient de explicite sub aspectul mecanismelor, dar și a sancțiunilor procedurale pasibile a interveni, se constată evitarea aplicării sancțiunilor procedurale din diverse considerente, în dauna participanților la proces.</p> <p>Un mecanism suplimentar ar fi introducerea conceptului de „perimare a cererii” ca sancțiune procedurală.</p> <p>Perimarea intervine în cazul în care nu se respectă continuitate între actele de procedură, lăsându-se procesul în nelucrare, din motive imputabile părții.</p>	
<p>5. Articolul 32 Repartizarea cheltuielilor judiciare aferente perioadei de observare a debitorului alineaatul (2) se expune în următoarea redacție: „ (2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvență, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului este trecută în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului, care nu și-au executat obligațiile prevăzute la art. 14.</p>	<p>Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)</p>	10	<p>Cu referire la expunerea într-o nouă redacție a alineatului (2) de la articolul 32 din Legea nr. 149/2012, considerăm că această intervenție nu răspunde raționamentelor puse în temelia Hotărârii Curții Constituționale nr. 8/2022, conform căreia Curtea a stabilit că, revine legiuitorului obligația să stabilească un mecanism de recuperare a cheltuielilor avansate de către administratorul provizoriu pe durata perioadei de observație și a remunerării administratorului provizoriu în această perioadă în cazul în care debitorul insolvent nu dispune de bunuri și nu sunt identificate persoane căror poate fi imputată intervenirea stării de insolvență.</p> <p>Per a contrario, observăm că prin redacția alin. (2) de la art. 32 propusă de autori, obligația de compensare a cheltuielilor avansate și a remunerării administratorului provizoriu în perioada de observație, în cazul în care debitorul nu dispune de bunuri, se transpune în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului, indiferent dacă aceștia se fac sau nu culpabili de intervenirea stării de insolvență, propunere care nu satisface criteriul de proporționalitate și nici cel de legalitate proprii răspunderii organelor de conducere ale debitorului sau membrilor acestora în condițiile Legii nr. 149/2012.</p> <p>Observăm că Legea nr. 149/2012 a prevăzut situațiile în care membrii organelor de conducere ale debitorului sunt ținute să suporte eventualele consecințe ale procedurii de insolvență, inclusiv cele legate de acoperirea cheltuielilor procedurii de insolvență și plata remunerării administratorului provizoriu / administratorului insolvenței, însă mecanismul avut în vedere în HCC nr. 8/2022</p>	<p>Se acceptă parțial Propunerea de modificare a fost revizuită.</p> <p>Răspunderea terților a fost: (a) limitată, prin excluderea răspunderii asociaților/ membrilor, și (b) clarificată și uniformizată, prin aplicarea mecanismului prevăzut la art. 248, aplicabil mutatis mutandis (la fel, și în raport cu cheltuielile post-intentare – prin modificarea art.70 alin. (13))</p>

		<p>nu presupune punerea în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului acoperirea acestor costuri atunci când debitorul nu a depus o cerere introductivă de intentare față de sine a procedurii de insolvabilitate, obligație care rezultă expres din prevederile art. 14 alin. (1) Legea nr. 149/2012.</p> <p>Mai mult, propunerea autorului este contrară prevederilor art. 14 alin. (4) din Legea nr. 149/2012 care determină cercul persoanelor care pot fi trase la răspundere subsidiară pentru nerespectarea de către debitor a obligației prevăzută la art. 14 alin. (1) și în sarcina cărora poate fi pusă eventual obligația de compensare a costurilor de remunerare a administratorului provizoriu pe durata perioadei de observație.</p> <p>Distinct de aceasta, din formularea propusă la art 32 alin. (2) din Legea nr. 149/2012 rezultă că remunerarea administratorului provizoriu în cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri din contul cărora să se acopere aceste costuri, se pune în sarcina membrilor organelor de conducere, care nu și-au executat obligația prevăzută la art. 14.</p> <p>Apriori, art. 14 nu prevede cărui dintre organele de conducere sau membrilor debitorului revine obligația depunerii cererii introductive privind intentarea față de debitor a procedurii de insolvabilitate. Articolul 14 stabilește că debitorul este obligat să depună cerere introductivă.</p> <p>În acest context, constatăm că în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (7) din Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.</p> <p>Tot aici, conform prevederilor art. 230 alin. (5) Cod civil, dacă din bilanțul provizoriu de lichidare rezultă un excedent al pasivelor față de active, lichidatorul depune cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate. Intentarea procesului de insolvabilitate față de persoana juridică constituie temei pentru încetarea procedurii de lichidare a acesteia. Lichidatorul poate continua procedura de lichidare fără a intenta procesul de insolvabilitate, cu acordul tuturor creditorilor validați, cu condiția că</p>	
--	--	---	--

		<p>pe rolul instanțelor de judecată nu există cereri privind contestarea refuzului de validare a creanțelor sau termenul de contestare nu a expirat, precum și în cazul în care nu există creditori.</p> <p>Corespunzător, pentru claritate și eficientizarea intervenției propuse se cere reformularea textului propus al art. 32 alin. (2) din Legea nr. 149/2012 după cum urmează:</p> <p>„(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului este trecută în sarcina persoanelor care reprezintă debitorul care nu și-a executat obligația prevăzută la art. 14.”</p>	
Ministerul Justiției (nr. 04/2-4669 din 17.05.2024)	11	<p>Cu referire la pct. 5, ce vizează modificarea art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, observăm că proiectul propune, inclusiv, reducerea cercului de subiecți din contul cărora va putea fi acoperit onorariul administratorului provizoriu, în cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate. Astfel, se propune a exclude din rândul acestor subiecți asociații, acționarii sau membrii debitorului, care în mod solidar cu membrii organelor de conducere ale debitorului sunt obligați, în versiunea actuală a legii, să suporte cheltuielile efectuate de administratorul provizoriu în perioada de observare a debitorului. Menționăm că, autorii proiectului nu prezintă argumente pentru susținerea acestei soluții, deși se recunoaște că există o problemă privind asigurarea onorariului fix și compensarea cheltuielilor efectuate ale administratorului provizoriu.</p> <p>Astfel, în lipsa unor motive întemeiate, considerăm contrară scopurilor urmărite prin proiect reducerea cercului de subiecți pasibili să suporte aceste cheltuieli ale procesului de insolvabilitate. Mai mult, nu s-a ținut cont de faptul că organele de conducere ale debitorului execută deciziile și hotărârile acționarilor, iar acționarii nu sunt membri ai organelor de conducere, conform art. 247 din <i>Legea insolvabilității nr. 149/2012</i>.</p>	<p>Se acceptă Propunerea de modificare a fost revizuită.</p> <p>Răspunderea terților a fost: (a) limitată, prin excluderea răspunderii asociațiilor/ membrilor, și (b) clarificată și uniformizată, prin aplicarea mecanismului prevăzut la art. 248, aplicabil mutatis mutandis (la fel, și în raport cu cheltuielile post-intentare – prin modificarea art.70 alin. (13))</p>
Asociația Băncilor din	12	Articolul 32 alineatul (2) se expune în următoarea redacție:	Se acceptă

	<p>Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)</p>	<p>„(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvență, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului este trecută în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului, indiferent de faptul dacă acestora le este imputabilă sau nu apariția stării de insolvență a debitorului.”.</p> <p>Instituirea unei obligații de asemenea natură, în lipsa unei examinări sub aspectul oportunității și a stabilirii unui raport care să stabilească prejudicierea debitorului insolvent este reprobabilă, care contravine principiului potrivit căruia membrii nu răspund pentru obligațiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligațiile membrilor.</p> <p>O derogare impusă în redacția prezentată a articolului, în lipsa unei argumentări potrivite, este în măsură să pună presiune exagerată ca urmare a riscului financiar mai mare. La fel, o asemenea măsură o să descurajeze înființarea de noi afaceri sau poate determina membri ai organelor de conducere să fie mai puțin dispuși să-și asume riscuri în dezvoltarea și gestionarea afacerii lor. Acest lucru ar putea afecta inovația și creșterea economică.</p> <p>Totodată, am putea să ne regăsim în situația în care o afacere eșuează din diverse motive (cum ar fi factori de piață, concurență sau alte circumstanțe), impunerea răspunderii personale pentru membri ai organelor de conducere ar putea duce la consecințe financiare devastatoare și inechitabile pentru aceștia, chiar și în cazul în care au gestionat afacerea în mod responsabil.</p> <p>Având în vedere vidurile legislative necesare a fi acoperite considerăm că este necesar ca acestea să fie acoperite printr-un mecanism complex de ex.: examinarea posibilității și a oportunității instituirii unui fond cotizat de către persoanele juridice de drept privat destinat pentru acoperirea cheltuielilor de gestionare a procedurii de insolvență.</p> <p>Instituirea unui fond de garantare în caz de intentare a procedurii de insolvență ar putea preveni chiar intentarea procedurilor de insolvență, în caz de supra îndatorare de ex. Totuși, raționamentul instituirii unui asemenea fond ar fi diminuarea</p>	<p>Propunerea de modificare a fost revizuită.</p> <p>Răspunderea terților a fost:</p> <p>(a) limitată, prin excluderea răspunderii asociaților/ membrilor, și</p> <p>(b) clarificată și uniformizată, prin aplicarea mecanismului prevăzut la art. 248, aplicabil mutatis mutandis (la fel, și în raport cu cheltuielile post-intentare – prin modificarea art.70 alin. (13))</p> <p>Totodată, subiectul constituirii unui fond de garanție poate fi examinat cu ocazia altui proiect de reformă legislativă, în rezultatul efectuării unei analize detaliate privind costurile și beneficiile instituirii unui asemenea fond.</p>
--	--	--	--

			<p>poverii pusă pe seama administratorilor autorizați și/sau creditorilor validați. La fel, prin această măsură s-ar realiza mai eficient scopul legii insolvenței de valorificare a creanțelor creditorilor ca urmare a diminuării cheltuielilor de administrare a procesului de insolvență. Totodată, s-ar asigura stabilitatea pieței pe ramura activității, ar disciplina persoanele juridice sub aspectul cultivării unui comportament prudential, s-ar diminua impactul negativ rezultat din intentarea procedurii de insolvență și/sau radierea creanțelor creditor, dar și ar asigura desfășurarea cu celeritate a procedurii de insolvență.</p> <p>Un fond similar ca cel propus se regăsește în legislația României, însă scopul atribuit se referă la garantare plăților salariale (link: https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/72030).</p>	
	<p>Judecătoria Chișinău (f/n din 07.05.2024)</p>	13	<p>Cu referire la modificarea art. 32 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, constatăm că potrivit noii redacții, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu va fi trecută în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului, care nu și-au executat obligația prevăzută la art. 14 – adică obligația debitorului de a depune cerere introductivă.</p> <p>Observăm că prin modificările propuse este restrâns cercul persoanelor în raport cu care poate fi imputabilă obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu (sunt excluși asociații sau acționarii), precum și temei de aplicare a acestei măsuri este indicată neexecutarea obligației debitorului de a depune cerere introductivă.</p> <p>În acest sens remarcăm că prin hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 09 iunie 2020, s-au declarat constituționale textele „le suportă membrii organelor de conducere și asociații, acționarii sau membrii debitorului” din articolul 32 alin. (2) și „în obligația organelor de conducere ale debitorului” din articolul 70 alin. (13) ale Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în măsura în care le este demonstrată culpa la apariția stării de insolvență. Iar, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 05 aprilie 2022, s-a declarat neconstituțională omisiunea articolului 32 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 de a reglementa un mecanism pentru recuperarea cheltuielilor efectuate în avans și pentru încasarea remunerației administratorului provizoriu în situația în care în</p>	<p>Se acceptă parțial Propunerea de modificare a fost revizuită. Răspunderea terților a fost: (a) limitată, prin excluderea răspunderii asociațiilor/ membrilor, și (b) clarificată și uniformizată, prin aplicarea mecanismului prevăzut la art. 248, aplicabil mutatis mutandis (la fel, și în raport cu cheltuielile post-intentare – prin modificarea art.70 alin. (13))</p>

		<p>patrimoniul debitorului nu există bunuri, iar membrilor organelor de conducere nu le este imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului.</p> <p>Ținând cont și de aprecierile date de Curte opinăm că restrângerea cercului persoanelor cărora le poate fi imputată obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu nu este necesară la această etapă, inclusiv ținând cont de rolul asociaților/acționarilor în conducerea societăților comerciale și a ariei de intervenție pe care o pot avea în materia prognozării survenirii unei eventuale incapacități de plată sau supra îndatorării persoanei juridice.</p> <p>La fel, considerăm că stabilirea temeiului de încasare a cheltuielilor aferente perioadei de observare a debitorului ca fiind neexecutarea obligației prevăzute la art. 14 (nedepunerea cererii introductive în termenul prevăzut) nu se realizează hotărârilor Curții Constituționale numite supra. Or, autoritatea constituțională a enunțat în actele adoptate că cheltuielile respective vor fi suportate de subiecții prevăzuți de lege care se fac culpabili de apariția stării de insolvabilitate, ci nu doar de o simplă inacțiune de depunere a cererii introductive. Susținem o eventuală modificare în această din urmă direcție inclusiv ținând cont că cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului sunt consecință a survenirii insolvabilității, indiferent de momentul depunerii cererii introductive. La rândul său, această faptă din urmă rămâne temei de antrenare a răspunderii persoanelor care au săvârșit-o, dar în contextul unei acțiuni de altă natură (răspunderea subsidiară).</p> <p>Mai mult, preconizăm că modificările propuse nu sunt suficiente pentru executarea hotărârilor nominalizate, așa cum este motivat prin analiza impactului întocmită de autor. Or, acestea nu stabilesc/reglementează un mecanism pentru recuperarea cheltuielilor efectuate în avans și pentru încasarea remunerației administratorului provizoriu în situația în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri, iar membrilor organelor de conducere nu le este imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului. În acest sens, vidul legislativ identificat rămâne a fi prezent. Pentru exemplificare, remarcăm că în hotărârea Curții Constituționale nr. 16</p>	
--	--	--	--

			<p>din 09 iunie 2020 este expusă succint practica altor state în materie și instrumentele aplicate (pct. 68).</p> <p>Sintetizând cele expuse, propunem completarea art. 32 alin. (2) din Legea insolvenței cu sintagma „în măsura în care le este demonstrată culpa la apariția stării de insolvență”.</p>	
	<p>A.P. ”Camera de Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)</p>	14	<p>Articolul 32 alineatul (2) se expune în următoarea redacție:</p> <p><i>„(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvență, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului este trecută în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului, care nu și-au executat obligația prevăzută la art. 14.”</i></p> <p>Instituirea acestei obligații pare să contravine principiului potrivit căruia asociații/acționarii unei persoane juridice au răspundere limitată pentru obligațiile persoanei juridice, iar răspunderea altor organe de conducere intervine în limitele prevăzute de legislație pentru cazuri specifice imputabile respectivelor organe de conducere sau membrilor lor. A se vedea, spre exemplu, art. 9 alin. (3) din Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată.</p> <p>O derogare impusă în redacția prezentată a articolului, în lipsa unei argumentări potrivite, este în măsură să pună presiune financiară exagerată, ce va descuraja înființarea de noi afaceri sau poate determina membrii organelor de conducere să fie mai puțin dispuși să își asume riscuri în dezvoltarea și gestionarea afacerii. Acest lucru ar putea afecta inovația și creșterea economică.</p> <p>Totodată, am putea să ne regăsim în situația în care o afacere eșuează din diverse motive obiective (cum ar fi factori de piață, concurență sau alte circumstanțe), impunerea răspunderii personale pentru membri ai organelor de conducere ar putea duce la consecințe financiare inechitabile pentru aceștia, chiar și în cazul în care au gestionat afacerea în mod responsabil.</p>	<p>Se acceptă Propunerea de modificare a fost revizuită.</p>
<p>7. La Articolul 56 alin. (1) după textul „prezența creditorilor,” se</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709)</p>	15	<p>Pentru a eficientiza procesul și a evita deplasările creditorilor/reprezentanților acestora și cheltuielile pentru deplasare, se propune modificarea celui de al doilea enunț din art.56 alin.(1) din Legea insolvenței în sensul că și adunarea creditorilor de</p>	<p>Se acceptă parțial Urmare a completării enunțului întâi, adunarea de raportare va putea fi ținută în formă fizică, prin</p>

completează cu textul „prin mijloace electronice,”	din 07.05.2024)		raportare să poată avea loc cu prezența creditorilor, prin mijloace electronice, prin corespondență sau în formă mixtă (de exemplu, recent reprezentantul Ministerului Finanțelor a fost nevoit să se deplaseze în mun. Bălți și or. Briceni pentru a participa la adunarea creditorilor de raportare, deoarece legea stabilește că adunarea respectivă poate avea loc exclusiv doar cu prezența creditorilor).	mijloace electronice sau în formă mixtă, fiind în continuare exclusă doar forma prin corespondență (votarea cu buletine), care nu este potrivită reieșind din caracterul interactiv al adunării de raportare (se impun discuții privind procedură se va aplica debitorului - faliment sau restructurare).
	Judecătoria Chișinău (f/n din 07.05.2024)	16	<p>Cu referire la modificarea art. 56 alin. (1) din Lege, apreciem că textul propus este insuficient în vederea reglementării noii modalități de desfășurare a adunării creditorilor (prin mijloace electronice). Astfel, rămâne neclar în ce mod vor fi realizate procedurile de votare în cazul desfășurării adunării creditorilor prin mijloace electronice; în ce măsură introducerea modalității de participare la adunarea creditorilor prin mijloace electronice necesită completarea normelor ce țin de modalitatea de votare și completare a buletinelor de vot sau implică aplicabilitatea normelor ce vizează votarea prin corespondență și votării de către participanții prezenți la adunare prin mijloace electronice. Toate aceste aspecte necesită luate în calcul și impun o reglementare judicioasă, deoarece se înscriu în categoria rigorilor de procedură de desfășurare a adunării creditorilor, care ulterior pot fi contestate în instanța de insolvență și, eventual, servi drept temei de anulare a hotărârilor adoptate. Desigur, în sarcina instanțelor de judecată revine obligația de interpretare și aplicare a normelor legale, însă marja discreționară trebuie să fie rezonabilă, astfel încât să impună formarea unei practici cât mai unitare și consecvente.</p> <p>Ținând cont de argumentele expuse, apreciem că o propunere de asemenea natură este binevenită, însă necesită îmbunătățiri și o abordare sistemică, urmând să fie stipulată nu doar ca modalitate, dar cu luarea în calcul a tuturor circumstanțelor în care va fi utilizată (desfășurarea adunării, cvorum, votare).</p>	Se acceptă parțial Proiectul a fost completat cu modificări ale prevederilor art. 56 alin. (12) și art. 58 alin. (11). Alte reguli de procedură pot fi agreate contractual, fără intervenție legislativă.
	Banca Națională a Moldovei (nr.	17	La art. I pct. 7 din proiect, considerăm oportună detalierea art. 56 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149/2012 cu modalitatea	Se acceptă.

	31-002/60/3059 din 07.06.2024)		<p>nemijlocită a desfășurării adunării creditorilor prin mijloace electronice.</p> <p>Comparativ, observăm că în cazul adunării creditorilor desfășurate prin corespondență sau în formă mixtă, Legea conține unele reglementări distincte - a se vedea, spre exemplu: art. 56 alin. (2) și (3), art. 57 alin. (11), art. 58 alin. (1), (5), (6) și (11) din Legea insolabilității nr. 149/2012.</p> <p>În aceeași ordine de idei, notăm că în cazul societăților pe acțiuni și societăților cu răspundere limitată, legislația prevede expres reglementări destinate particularităților ținerii adunării generale prin mijloace electronice: Legea nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni (art. 22 alin. (6), art. 54, art. 56 alin. (5) și (6), art. 61 alin. (5), art. 62 alin. (3) și (31)) și Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată (art. 561).</p> <p>Totodată, pentru asigurarea corelării cu eventualele completări operate la art. 56, înțelegem că, precizări suplimentare ar urma să se regăsească, cel puțin, și la art. 57 și art. 58 din Legea insolabilității nr. 149/2012.</p>	Proiectul a fost completat cu modificări ale prevederilor art. 56 alin. (12) și art. 58 alin. (11). Alte reguli de procedură pot fi agreeate contractual, fără intervenție legislativă.
<p>8. Articolul 59 alineatul (1) se expune în următoarea redacție: „(1) Hotărîrea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolabilitate la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului, a reprezentantului debitorului sau a creditorilor. Creditorii pot cere anularea hotărîrii în cazul în care:”</p>	<p>Ministerul Afacerilor Interne (nr. 22/1883 din 25.04.2024)</p>	18	<p>La pct. 8, cu referire la amendamentul la art. 59 alin. (1), se propune completarea acestuia cu textul necesar ce înglobează lit. a) – c) or, redacția acestuia se finisează cu semnul de punctuație „ : ”, ce denotă faptul că prevederile sunt incomplete.</p> <p>Totodată, se reliefează că intenția autorului este de a da o redacție nouă art. 59 alin. (1) și nu de a substitui un text.</p>	Se acceptă Modificările au fost operate
	<p>Casa Națională de Asigurări Sociale (nr. 6088 din 26.04.2024)</p>	19	<p>La Art. I, pct.8 din proiect, cuvintele ”administratorului insolabilității / lichidatorului” se exclud.</p> <p>Argumentare: Modificarea propusă vine în contradicție cu art.58 al Legii insolabilității nr.149/2012 unde este prevăzut exhaustiv, că hotărârile adoptate de adunările creditorilor intră în vigoare la data anunțării rezultatului votării și sunt obligatorii pentru administratorului insolabilității / lichidatorului. Respectiv, modificarea propusă nu are sensul logic definitiv.</p>	Nu se acceptă. Caracterul obligatoriu al hotărârii adunării creditorilor (pentru administrator/lichidator) nu înseamnă că aceasta nu poate fi contestată de către administrator/lichidator, drept prevăzut și în redacția actuală a art. 59 alin. (1) din lege.
	<p>Ministerul Finanțelor</p>	20	<p>La pct. 8 din proiectul de lege, aferent modificării articolului 59 alin.(1) din Legea insolabilității, menționăm că propunerea respectivă nu poate fi susținută, deoarece acordarea dreptului</p>	Nu se acceptă.

	(nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)		administratorului insolvabilității/lichidatorului de a contesta din motive de ilegalitate o hotărâre a adunării creditorilor contravine prevederilor art.58 alin.(12) din Legea insolvabilității, care prevede expres, că hotărârile adoptate de adunarea creditorilor sunt obligatorii pentru administratorul insolvabilității/lichidator.	Caracterul obligatoriu al hotărârii adunării creditorilor (pentru administrator/lichidator) nu înseamnă că aceasta nu poate fi contestată de către administrator/lichidator, drept prevăzut și în redacția actuală a art. 59 alin. (1) din lege.
	A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)	21	<p>Articolul 59 alineatul (1) se expune în următoarea redacție: <i>„(1) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolvabilitate pentru încălcări de procedură, precum și pentru motive de ilegalitate, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a reprezentantului debitorului sau a creditorilor. Creditorii pot cere anularea hotărârii în cazul în care:”</i></p> <p>Considerăm că ultima propoziție ar urma să fie expusă după cum urmează <i>„Pot cere anularea hotărârii creditorii care:”</i>.</p> <p>Aparent, din redacția actuală a art. 59 alin. (1), se evidențiază că literele a), b) și c) nu sunt indicate ca temeiuri pentru anulare a hotărârii, ci drept calificative a creditorilor (i.e., care anume creditorii pot cere anularea hotărârii), iar în redacția propusă în proiectul de lege aceste litere se transformă deja în temeiuri în legătură cu care creditorii pot cere anularea hotărârii.</p> <p>Prin urmare, pentru a nu limita dreptul creditorilor de a contesta hotărârea, spre exemplu, în situația când nu au fost la adunare, dar consideră hotărârea adoptată cu încălcări, este necesar reformularea textului propoziției pentru a păstra cercul creditorilor care pot cere anularea hotărârii și nu a limita temeiurile exclusiv la cele indicate la literele a), b) și c).</p>	Se acceptă. Modificările au fost operate
9. La Articolul 60 alineatul (13) după textul „Încheierea de destituire” se completează cu textul „emisă din oficiu”.	Judecătoria Chișinău (f/nr. din 07.05.2024)	22	<p>În continuare observăm că, prin modificarea art. 60 alin. (13) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierea de destituire a membrului comitetului creditorilor emisă din oficiu poate fi atacată cu recurs de către cel destituit. În același timp, încheierea similară adoptată la cererea altor subiecți nu va fi susceptibilă recursului.</p> <p>La caz observăm un tratament diferit în contexte, cel puțin aparent, similare. Prezintă dificultate identificarea motivului care justifică o asemenea diferență și, pe cale de consecință, luarea unei</p>	Se acceptă. Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect

			poziții în acest caz. Mai mult, în înscrisurile aferente proiectului nu se regăsesc argumentele care să justifice în ce mod existența unei încheieri motivate, fără drept de atac, asigură de o manieră suficientă dreptul de acces la justiție al membrului comitetului creditorilor demis de instanța de insolabilitate din motive întemeiate.	
	Ministerul Finanțelor (nr. 04- 03/306/709 din 07.05.2024)	23	La pct. 9 nu este clară intenția autorului de a restricționa dreptul membrului comitetului creditorilor, care este destituit, de a contesta doar încheierea judecătorească emisă din oficiu. Astfel, din propunerea respectivă rezultă că membrul comitetului creditorilor, destituit de către instanța de judecată la cererea unui creditor, nu va putea contesta cu recurs încheierea respectivă. În această ordine de idei, subliniem că art.60 alin.(13) din Legea insolabilității stabilește expres că membrul comitetului creditorilor poate fi destituit de instanța de insolabilitate din motive întemeiate. Astfel, pentru a oferi membrului comitetului creditorilor anumite garanții de a nu fi destituit în mod abuziv, opinăm că propunerea respectivă nu poate fi acceptată.	Se acceptă. Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect
	Banca Națională a Moldovei (nr. 31- 002/60/3059 din 07.06.2024)	24	La art. I pct. 9 din proiect, propunem clarificarea condițiilor care ar argumenta oportunitatea audierii membrului comitetului doar în cazul destituirii din oficiu. În context, din analiza aceleiași prevederi, observăm că destituirea, atât din oficiu, cât și la cererea creditorilor, ar fi condiționată de existența unor motive întemeiate, pentru cercetarea obiectivă a căroră, în ambele cazuri, poate fi relevantă audierea membrului comitetului în cauză.	Se acceptă. Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect
10. Articolul 62 alineatul (9) se expune în următoarea redacție: „Orice creditor, reprezentantul debitorului sau administratorul insolabilității/lichidatorul poate contesta în instanța de insolabilitate hotărârea comitetului creditorilor în termen de 5 zile de la data în care a luat cunoștință de	Ministerul Afacerilor Interne (nr. 22/1883 din 25.04.2024)	25	La pct. 10 , se optează pentru păstrarea normei juridice în varianta actuală, deoarece hotărârile comitetului creditorilor au caracter obligatoriu și produc efecte juridice din momentul adoptării acestora, iar procesul-verbal al ședinței comitetului vizat, este un act preparatoriu. În asemenea condiții, este explicabilă și oportună varianta dispoziției în vigoare.	Nu se acceptă. Conform art. 62 alin. (5) din Legea nr. 149/2012, lucrările ședinței comitetului creditorilor se consemnează într-un proces-verbal în care sunt redactate pe scurt conținutul dezbaterilor, hotărârile adoptate. Hotărârile comitetului creditorilor se includ în procesul-verbal al ședințelor și nu reprezintă în sine acte separate, astfel că, anume de la data luării cunoștinței cu

<p>procesul-verbal al ședinței comitetului creditorilor.”</p>				<p>procesul-verbal, se consideră că s-a luat cunoștință cu hotărârile adoptate. <i>Suplimentar, modificarea propusă aduce claritate modalității de contestare a hotărârii comitetului creditorilor, or formularea actuală a art. 62 alin. (9) “Orice creditor, administratorul insolvenței/ lichidatorul poate formula contestație împotriva hotărârilor comitetului creditorilor la prima adunare a creditorilor, iar hotărârea acesteia poate fi contestată în instanța de insolvență...”, stabilește că hotărârea adunării creditorilor poate fi contestată în instanță. Totodată, nu este prevăzut un termen în care va fi desfășurată “primă adunare a creditorilor”.</i></p>
	<p>Casa Națională de Asigurări Sociale (nr. 6088 din 26.04.2024)</p>	<p>26</p>	<p>La Art. I, pct.10 din proiect, la final urmează a fi completat cu textul ”, dar nu mai mult de 90 de zile de la expirarea termenului de contestare.” Argumentare: În cazul în care, nu este definitivat ultimul termen de contestare a hotărârii participanții la procesul de insolvență cu rea-credință vor face uz de norma expusă și procedura de insolvență nu va avea niciodată o finalitate.</p>	<p>Nu se acceptă. Prin această modificare a fost aliniată modalitatea de contestare cu cea a hotărârilor adunării creditorilor, stabilit la art. 59 care, în egală măsură, nu stabilește un atare <i>ultim termen de contestare</i>.</p>
	<p>Ministerul Justiției (nr.04/2-4669 din 17.05.2024)</p>	<p>27</p>	<p>Cu referire la pct. 10, ce vizează modificarea art. 62 alin. (9), relevăm că în cadrul procesului de insolvență este esențial să stabilim cu precizie termenul de contestare a procesului-verbal al comitetului creditorilor. Propunerea este ca acest termen să înceapă să curgă de la data comunicării procesului-verbal, în opoziție cu data la care participanții la proces iau cunoștință de conținutul acestuia. Această abordare este justificată din mai multe motive. În primul rând, ea aduce claritate și certitudine în termeni. Data comunicării este un eveniment precis și bine definit, oferind tuturor părților</p>	<p>Nu se acceptă. Prin modificarea propusă, au fost aliniate modalitățile de contestare a hotărârilor comitetului creditorilor și adunării creditorilor, adică direct în instanță. În ambele cazuri, termenul de contestare începe a curge <i>de la data luării cunoștinței de</i></p>

		<p>implicate o înțelegere clară a momentului de început al termenului de contestare. În al doilea rând, stabilirea termenului de contestare de la data comunicării contribuie la eficiența procesului de insolvență. Executarea rapidă a hotărârilor creditorilor este esențială pentru buna desfășurare a procesului de insolvență. Contestarea de la comunicare evită întârzierile nejustificate în procesul de insolvență. Dacă termenul de contestare ar începe să curgă de la data la care creditorii au luat cunoștință, acest lucru ar duce la întârzieri inutile și potențial dăunătoare, deoarece ține de o dată nedefinită care poate să varieze în funcție de circumstanțe, când creditorul va decide să facă cunoștință cu conținutul procesului-verbal, respectiv această perioadă poate să varieze de la luni la ani de zile.</p> <p>Contestarea procesului-verbal al comitetului creditorilor este un proces important și trebuie să se desfășoare într-un timp rezonabil, având în vedere că executarea hotărârii comitetului trebuie să fie rapidă. Astfel, stabilirea termenului de contestare de la data comunicării oferă claritate și certitudine, deoarece îi responsabilizează pe administratorul insolvenței sau pe lichidator să comunice decizia membrilor comitetului creditorilor folosind mijloacele prevăzute de lege, inclusiv publicarea acesteia în Buletinul Electronic. Acest lucru asigură că creditorii au o perioadă definită pentru a lua cunoștință de procesul-verbal și pentru a decide dacă dorește să-l conteste sau nu.</p>	<p><i>procesul-verbal al adunării creditorilor - art.59 alin.(2).</i> <i>Totodată, potrivit art. 62 alin. (7):</i> <i>Hotărârile comitetului creditorilor adoptate în perioada de gestiune se prezintă instanței de insolvență în termen de 5 zile lucrătoare de la data aprobării și sînt aduse la cunoștință adunării creditorilor la următoarea ei ședință.</i> Astfel, hotărârile comitetului creditorilor sunt disponibile la instanța de insolvență, deci participanții nu pot invoca faptul că nu au luat cunoștință de conținutul procesului-verbal. Totodată, redacția actuală a art. 62 alin. (9) nu setează un termen exact în care va fi desfășurată cea primă adunare a creditorilor la care poate fi formulată contestația împotriva hotărârilor comitetului creditorilor.</p>
	<p>Banca Națională a Moldovei (nr. 31-002/60/3059 din 07.06.2024)</p>	<p>28</p> <p>În contextul amendamentului expus la art. I pct. 10 din proiect, observăm că art. 62 alin. (7) din Legea insolvenței nr. 149/2012 indică necesitatea de a aduce la cunoștință adunării creditorilor și de a prezenta instanței de insolvență anume „hotărârile comitetului creditorilor”, respectiv, recomandăm reevaluarea amendamentului menționat prin setarea momentului de referință la curgerea termenelor în următoarea redacție a art. 62 alin. (9): „(9) Orice creditor, reprezentantul debitorului sau administratorul insolvenței/lichidatorul poate contesta în instanța de insolvență hotărârea comitetului creditorilor în termen de 5 zile de la data în care a luat cunoștință de hotărârea comitetului creditorilor.”.</p>	<p>Nu se acceptă Conform art. 62 alin. (5) din Legea nr. 149/2012, lucrările ședinței comitetului creditorilor se consemnează într-un proces-verbal în care sunt redactate pe scurt conținutul dezbaterilor, hotărârile adoptate. Hotărârile comitetului creditorilor se includ în procesul-verbal al ședințelor și nu reprezintă în sine acte separate, astfel că, anume de la data luării cunoștinței cu procesul-verbal, se consideră că s-</p>

				a luat cunoștință cu hotărârile adoptate.
11. La articolul 65 alineatul (1) textul „Încheierea de respingere a propunerii adunării creditorilor poate fi atacată cu recurs de orice creditor.” se exclude	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	29	La pct. 11 din proiectul de lege, aferent articolului 65 alin.(1), nu se acceptă propunerea înaintată, deoarece este nejustificată limitarea în dreptul de a contesta cu recurs încheierea judecătorească de respingere a deciziei adunării creditorilor de desemnare la prima adunare a administratorului/lichidatorului. Or, instanța de insolvabilitate nu are în competența sa atribuții manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul provizoriu, administratorul insolvabilității/lichidator sau, în mod excepțional, de către debitor dacă nu i s-a ridicat dreptul de a își administra patrimoniul, iar deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii prin organele lor. Mai mult ca atât, propunerea respectivă nu poate fi acceptată și prin prisma faptului că art.71 alin.(4) din Legea insolvabilității oferă dreptul de a contesta cu recurs încheierea de respingere a propunerii comitetului creditorilor de destituire a administratorului/lichidatorului, acest drept aparținând oricărui membru al comitetului, ori, în cazul cererii formulate de adunarea creditorilor, de către orice creditor	Se acceptă Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect
	Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)	30	Articolul 65 la alineatul (1) textul „Încheierea de respingere a propunerii adunării creditorilor poate fi atacată cu recurs de orice creditor.” se exclude. Considerăm că excluderea posibilității de contestare a încheierii de respingere a propunerii adunării creditorilor limitează capacitatea părților de a-și proteja drepturile și interesele. La fel, ne putem regăsi în situații în care erorile judiciare să rămâne fără posibilitatea de a fi reparate, fiind în măsură să submineze întregul proces de insolvabilitate.	Se acceptă Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect
	A.P. ”Camera de Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)	31	Articolul 65 la alineatul (1) textul „Încheierea de respingere a propunerii adunării creditorilor poate fi atacată cu recurs de orice creditor.” se exclude. Considerăm că excluderea posibilității de contestare a încheierii de respingere a propunerii adunării creditorilor limitează capacitatea părților de a-și proteja drepturile și interesele. La fel, ne putem regăsi în situații în care erorile judiciare să rămâne fără posibilitatea de a fi reparate, fiind în măsură să submineze întregul proces de insolvabilitate.	Se acceptă Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect

<p>13. Articolul 108 alineatul (5) se completează cu textul „care nu este în conflict de interese cu debitorul și/sau administratorul insolvenței/lichidatorul.”</p>	<p>Judecătoria Chișinău (f/nr. din 07.05.2024)</p>	32	<p>Cu referire la art. 108 alin. (5) din Lege, apreciem că modificările formulate sunt pripite și susceptibile să creeze confuzie în aplicarea lor. Or, nu este clar în ce mod/în raport cu ce cadrul legal va fi stabilită existența unui potențial conflict de interese între întreprinderea de evaluare și debitor. Regimul de conflict de interese este reglementat în raport cu administratorul insolvenței/lichidator prin Legea cu privire la administratorii autorizați nr. 161 din 18 iulie 2014 și poate fi invocat de participanții la procesul de insolvență. Mai mult, obligația de a evita conflictul de interese se încubă administratorului autorizat atât până, cât și după desemnarea sa. În același timp, regimul stabilit în raport cu administratorul autorizat nu este opozabil debitorului/reprezentantului debitorului. Prin urmare, modificarea propusă dublează reglementările în raport cu administratorii autorizați și creează incertitudine juridică vizavi de debitor, astfel că, la moment, nu o considerăm oportună.</p>	<p>Nu se acceptă. Nu există confuzie, or regimul juridic al conflictului de interese este reglementat (art. 29 din Legea nr.161/2014 – pentru administratorii autorizați și art. 188 Cod civil, aplicat prin analogie – pentru debitor și evaluator). Astfel, impactul potențial net al modificării propuse de autor este pozitiv, adică beneficiile (prevenirea evaluărilor frauduloase) excedează riscurile (confuzia rezultată din lipsa normei speciale).</p>
	<p>Banca Națională a Moldovei (nr. 31-002/60/3059 din 07.06.2024)</p>	33	<p>La art. I pct. 13, recomandăm evaluarea oportunității reglementării cerinței de evitare a conflictului de interese cu debitorul și/sau administratorul insolvenței/lichidatorul, atât a întreprinderii de evaluare, cât și a evaluatorului nemijlocit.</p>	<p>Se acceptă Propunerea de modificare a fost revizuită</p>
<p>14. Articolul 132, la alineatul (1) primul enunț va avea următorul cuprins: „Din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se acoperă cheltuielile de valorificare, rezultate din administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 5% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa</p>	<p>Ministerul Afacerilor Interne (nr. 22/1883 din 25.04.2024)</p>	34	<p>La pct. 14, în scopul evitării unor neclarități și expunerii normei într-un limbaj simplu și clar, se propune redarea art. 132 alin. (1) în redacție nouă.</p>	<p>Se acceptă. Modificările au fost operate</p>
	<p>Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (nr. 21/1-2157 din 18.04.2024)</p>	35	<p>La pct.14, în condițiile modificării esențiale a articolului 132 alineatul (1), considerăm judicioasă redarea în redacție nouă a prevederii vizate. Astfel, norma de referință va fi formulată după cum urmează: „14. La articolul 132, alineatul (1) va avea următorul cuprins: (1) Din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se acoperă cheltuielile de valorificare, rezultate din administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>

<p>debitoare, dar și onorariul de succes calculat conform art.70 alin.(8), iar din rest se sting neîntârziat în întregime creanțele garantate, conform rangului de prioritate.”.</p> <p>Totodată, după prima propoziție se completează cu propoziția „Onorariul fix nu poate fi stins din produsul obținut.”</p>		<p>nu pot să depășească 5% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare, dar și onorariul de succes calculat conform art. 70 alin. (8), iar din rest se sting neîntârziat în întregime creanțele garantate, conform rangului de prioritate. Onorariul fix nu poate fi stins din produsul obținut. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma acelui impozit”.”.</p>	
	<p>Casa Națională de Asigurări Sociale (nr. 6088 din 26.04.2024)</p>	<p>36</p> <p>La Art. I, pct.14 din proiect, urmează a fi exclus.</p> <p>Argumentare: Norma dată vine în favorizarea creditorului garantat și este discriminatorie față de creditorii chirografari, care din vânzarea bunurilor negrevate acoperă toate creanțele masei, inclusiv și onorariul fix și onorariul de succes al administratorului / lichidatorului. În acest sens, modificarea dată va afecta direct achitarea / încasarea creanțelor masei aferente Casei Naționale de Asigurări Sociale, care se execută, în prealabil, în mod curent pe măsura apariției lor și diminuează posibilitatea achitării creanțelor masei de către debitor din valorificarea bunurilor grevate. Or, la caz, o bună parte de contribuabili insolvenți dețin doar bunuri grevate către instituțiile financiare.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Dimpotrivă, propunerea vizează reducerea plafonului cheltuielilor deductibile din produsul vânzării și, implicit, asigură protecția atât a creditorilor garantați, cât și a celor chirografari (care primesc restul).</p>
	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	<p>37</p> <p>La pct. 14 din proiectul de lege, aferent modificării articolului 132 alin.(1) din lege, propunem excluderea modificării la alin.(1), deoarece cheltuielile de valorificare, rezultate din administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului în majoritatea cazurilor depășesc 10% din valoarea bunurilor grevate, iar în cazul diminuării acestora până la cuantumul de 5% ar urma să fie suportate din contul masei debitoare negrevate ce ar limita satisfacerea creanțelor creditorilor de alte ranguri, inclusiv cel bugetar.</p> <p>Totodată, excluderea enunțului „dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma acelui impozit”, afectează direct achitarea/încasarea creanțelor masei debitoare față de Serviciul Fiscal de Stat care se execută în prealabil, în mod curent, pe măsura apariției lor și diminuează posibilitatea onorării obligațiilor masei debitoare de către debitor din valorificarea bunurilor grevate, or în majoritatea dosarelor de insolvență debitorul nu dispune de bunuri negrevate. Totodată, acordă achitarea</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>În practică (conform informațiilor furnizate de participanții pieței), cuantumul cheltuielilor de regulă este sub 5%. Mai mult, reducerea procentului va influența implicit nivelul de disciplină de executare și, respectiv, realizarea mai plenară a atribuțiilor administratorului/ lichidatorului (conform art. 68 alin.(1) și (2) din lege).</p> <p>Menționăm că propunerea de modificare a art. 132 alin. (1) nu prevede excluderea enunțului nominalizat în obiecție.</p>

			cu preferință a creanțelor istorice a creditorului gajist în dauna creditorilor masei debitoare.	
	Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)	38	<p>Articolul 132 alineatul (1) primul enunț se expune în următoarea redacție: „Din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se acoperă cheltuielile de valorificare, rezultate din administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 5% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare, iar din rest se sting neîntârziat în întregime creanțele garantate, conform rangului de prioritate.”.</p> <p>Considerăm că redacția propusă a articolului să fie completată/ajustată după cum urmează:</p> <p>„Din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se acoperă cheltuielile de valorificare, rezultate din administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea, vânzarea bunului și oricare alte cheltuieli rezultate din valorificarea bunului, inclusiv <u>onorariile fixe și/sau de succes ale administratorului/lichidatorului</u>, care nu pot să depășească 5% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare, iar din rest se sting neîntârziat în întregime creanțele garantate, conform rangului de prioritate.”.</p>	Nu se acceptă. Cheltuielile administratorului/lichidatorului și remunerația lui sunt instituții distincte - art. 52 alin. (1) din lege și sunt tratate respectiv (a se vedea art. 70 pentru remunerație). Respectiv, este nerațional economic și incorect juridic de a include în plafonul de la art. 132 și onorariul administratorului (care este plafonat la art.70 din lege). Totodată, modificarea propusă de autor protejează creditorii de sporirea unor cheltuieli nejustificate/ exagerate.
15. Articolul 150 alineatul (6) litera c) se abrogă. (6) Distribuția masei debitoare pe perioada derulării procedurii se consideră ca intermediară, iar la încetarea procedurii, distribuția este finală. La distribuția intermediară se vor lua în considerare pentru rezervare următoarele sume: a) proporționale, datorate creanțelor contestate sau admise provizoriu; b) proporționale cu creanțele care nu au fost acoperite în întregime din valorificarea bunurilor grevate cu garanții;	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	39	La pct. 15 din proiectul de lege, aferent articolului 150 alin.(6) lit. c) din lege, nu susținem propunerea înaintată, deoarece generează riscul imposibilității satisfacerii creanțelor validate cu titlu provizoriu din contul mijloacelor financiare acumulate urmare a valorificării masei debitoare, or rezervarea mijloacelor financiare la distribuția intermediară/finală constituie o garanție a satisfacerii creanțelor validate cu titlu provizoriu. Mai mult ca atât, abrogarea normei respective va spori interesul privind tergiversarea validării creanțelor bugetare prin întreprinderea acțiunilor de contestare a creanțelor de către unii debitori sau creditori de rea-credință.	Se acceptă. Propunerea a fost exclusă din proiect.

<p>c) proporționale, datorate creditorilor ale căror creanțe sînt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă;</p> <p>d) proporționale, datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;</p> <p>e) destinate să acopere cheltuielile viitoare ale masei.</p>				
<p>16. La articolul 190: la alineatul (4) la litera b) textul „prin reducerea garanțiilor ori” se exclude, iar cuvântul „accesorii” se substituie cu cuvântul „condiții”:</p> <p>La alineatul (5) litera f) se expune în următoarea redacție: „modificarea sau stingerea garanțiilor reale, cu condiția acordării obligatorii, în beneficiul creditorului garantat, a unei protecții echivalente, prin constituirea unei garanții reale asupra bunurilor de o valoare similară, determinată printr-o evaluare independentă;” Se completează cu litera j1) cu următorul cuprins: „vânzarea bunurilor grevate cu garanții, libere de garanții, caz în care garanția reală a creditorului se</p>	<p>Ministerul Afacerilor Interne (nr. 22/1883 din 25.04.2024)</p>	<p>40</p>	<p>La pct. 16, cu referire la completarea art. 190 alin. (5) cu lit. j¹) , înainte de textul „se completează cu litera j¹)” se completează cu textul „după litera j)”, întrucât în cazul în care nu este stipulată ordinea, completarea se face la final.</p>	<p>Se acceptă. Modificările au fost operate</p>

extinde asupra produsului vânzării, în conformitate cu articolul 681 din Codul civil;”.				
<p>18. Articolul 199 alineatul (1) se completează cu următorul enunț: „Publicarea anunțului poate avea loc doar după emiterea tabelului definitiv consolidat al creanțelor conform art.143 alin.(9).”</p>	<p>Judecătoria Chișinău (f/nr. din 07.05.2024)</p>	41	<p>În raport cu soluțiile legislative propuse la art. 199 alin. (1) și art. 200 alin. (1) din Lege, menționăm următoarele.</p> <p>Conform art. 143 alin. (9) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după ce toate contestațiile la creanțele consemnate în tabelul definitiv au fost soluționate, administratorul insolvenței/lichidatorul va înregistra de îndată în instanța de insolvență tabelul definitiv consolidat al tuturor creanțelor împotriva patrimoniului debitorului.</p> <p>Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor ce figurează ca fiind admise în tabelul definitiv al creanțelor și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul definitiv. Tabelul definitiv consolidat al creanțelor este întocmit și depus în instanță la o anumită etapă de derulare a procesului de insolvență, și anume după ce toate contestațiile la creanțele consemnate în tabelul definitiv au fost soluționate. Totuși, la cel mult 5 zile de la data expirării termenului prevăzut pentru depunerea planului procedurii de restructurare, persoana care a propus planul trebuie să publice anunț privitor la convocarea adunării creditorilor de examinare și votare a planului. Din reglementările propuse rezultă că depunerea planului și publicarea anunțului privind convocarea adunării vor putea fi realizate doar după soluționarea tuturor contestațiilor la creanțele consemnate în tabelul definitiv.</p> <p>În acest caz, modificările la art. 199 alin. (1) sugerează o restrângere a drepturilor creditorilor de a vota o hotărâre privind aplicarea procedurii de restructurare până la soluționarea tuturor contestațiilor la creanțele consemnate în tabelul definitiv.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Examinarea într-un proces separat a contestațiilor nu rezolvă problema abordată.</p> <p>În practică, examinarea contestațiilor este adesea prea lungă, în timp ce părțile de reacredință au abuzat adesea de drepturile procesuale (în timp ce instanțele au întârziat să pună capăt abuzurilor, așa cum prevede art. 61 Cod procedură civilă).</p> <p>Mai mult, modificările propuse vor contribui la sporirea interesului participanților întru soluționarea cât de curând posibil a contestațiilor și, respectiv, votarea planului de restructurare a debitorului insolvent. Asta deoarece imposibilitatea de a iniția restructurarea ar determina imposibilitatea creditorilor de a-și recupera creanțele. Deci, va exista un interes bilateral în examinarea cât mai curând posibil a contestațiilor, întrucât:</p> <ul style="list-style-type: none"> - debitorul ar fi interesat de restructurarea afacerii sale; și - creditorii vor fi interesați să își recupereze creanțele în cadrul restructurării. <p>Prin urmare, participanții de bunăcredință sunt interesați (i) să</p>

				<p>prevină întârzierea examinării contestațiilor și (ii) să prevină/să pună capăt oricărui comportament de rea-credință care vizează tergiversarea.</p> <p>Pe de altă parte, alternativa propusă cu privire la posibilitatea modificării planului de restructurare ar crea o incertitudine în privința restructurării debitorului insolubil și, respectiv, ar reduce valoarea acestuia.</p> <p>Asta deoarece debitorul dorește certitudine cu privire la restructurare, în timp ce posibilitatea/riscul modificării în continuare a planului de restructurare ar aduce incertitudine și ar descuraja debitorul.</p> <p>Într-adevăr, Ghidul UNCITRAL se referă la legile privind insolvența care permit modificarea planurilor de restructurare, dar precizează (pag.230, alin.67) că: <i>O lege a insolvenței poate include prevederi limitate pentru modificarea unui plan după ce a fost aprobat de către creditorii (atât înainte, cât și după confirmare) dacă punerea în aplicare a acesteia se defectează sau se constată că este imposibil de executat, integral sau parțial, iar problema specifică poate fi remediată.</i> Dreptul de modificare a planului după examinarea contestațiilor nu intră sub</p>
--	--	--	--	--

				<p>incidența excepțiilor menționate mai sus.</p> <p>În plus, nu este clar ce se va întâmpla dacă modificările propuse la planul de restructurare nu vor fi votate de creditorii.</p> <p>Deci, analiza comparativă a potențialelor soluții a dus la selectarea soluției autorului proiectului.</p>
	<p>Banca Națională a Moldovei (nr. 31-002/60/3059 din 07.06.2024)</p>	42	<p>La art. I pct. 18 din proiect, pentru uniformizarea terminologiei propunem substituirea cuvântului „emiterea” cu cuvântul „înregistrarea” utilizat în art. 143 alin. (9) și la care va face referire art. 199 alin. (1).</p>	<p>Se acceptă Modificarea a fost operată</p>

<p>19. Articolul 200 alineatul (1) textul „adunării de validare a creanțelor” se substituie cu textul „judecării irevocabile a tuturor contestațiilor asupra creanțelor”</p>	<p>Casa Națională de Asigurări Sociale (nr. 6088 din 26.04.2024)</p>	<p>43</p>	<p>La Art. I, pct.19, urmează a fi revizuit, în sensul excluderii tergiversării procedurii de insolabilitate, cât și a cheltuielilor curente nejustificate.</p> <p>În contextul propunerilor înaintate proiectul urmează a fi renumerotat.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Această modificare încurajează soluționarea cât mai rapidă a contestațiilor, pentru a putea participa la votarea planului de restructurare.</p> <p>Asta deoarece imposibilitatea de a iniția restructurarea ar determina imposibilitatea creditorilor de a-și recupera creanțele. Deci, va exista un interes mutual în examinarea cât mai grabnică a contestațiilor, întrucât:</p> <ul style="list-style-type: none"> - debitorul este interesat de restructurarea afacerii sale; și - creditorii sunt interesați să își recupereze creanțele în cadrul restructurării. <p>Prin urmare, participanții de bună-credință sunt interesați (i) să prevină întârzierea examinării contestațiilor și (ii) să prevină/să pună capăt oricărui comportament de rea-credință care vizează tergiversarea.</p>
	<p>Judecătoria Chișinău (f/nr. din 07.05.2024)</p>	<p>44</p>	<p>În raport cu soluțiile legislative propuse la art. 199 alin. (1) și art. 200 alin. (1) din Lege, menționăm următoarele.</p> <p>Conform art. 143 alin. (9) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, după ce toate contestațiile la creanțele consemnate în tabelul definitiv au fost soluționate, administratorul insolabilității/lichidatorul va înregistra de îndată în instanța de insolabilitate tabelul definitiv consolidat al tuturor creanțelor împotriva patrimoniului debitorului.</p> <p>Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor ce figurează ca fiind admise în tabelul definitiv al creanțelor și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul definitiv. Tabelul definitiv consolidat al creanțelor este întocmit și depus în</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Examinarea într-un proces separat a contestațiilor nu rezolvă problema abordată.</p> <p>În practică, examinarea contestațiilor este adesea prea lungă, în timp ce părțile de rea-credință au abuzat adesea de drepturile procesuale (în timp ce instanțele au întârziat să pună capăt abuzurilor, așa cum prevede art.61 Cod procedură civilă).</p>

		<p>instanță la o anumită etapă de derulare a procesului de insolvență, și anume după ce toate contestațiile la creanțele consemnate în tabelul definitiv au fost soluționate. Totuși, la cel mult 5 zile de la data expirării termenului prevăzut pentru depunerea planului procedurii de restructurare, persoana care a propus planul trebuie să publice anunț privitor la convocarea adunării creditorilor de examinare și votare a planului. Din reglementările propuse rezultă că depunerea planului și publicarea anunțului privind convocarea adunării vor putea fi realizate doar după soluționarea tuturor contestațiilor la creanțele consemnate în tabelul definitiv.</p> <p>Iar, prin modificările propuse la art. 200 alin. (1) este confirmată această sugestie.</p> <p>În analiza impactului proiectului de lege, autorul motivează că o problemă o reprezintă faptul că „planurile de restructurare sunt aprobate de către creditorii validați provizoriu, iar ulterior creanțele acestor creditori sunt respinse, însă planul de restructurare rămâne valabil”. Apreciem că modificările propuse sunt de natură să limiteze opțiunile creditorilor privind procedurile de insolvență aplicabile debitorului pentru o perioadă nedeterminată de timp. În context vă reamintim că, prin hotărârea Consiliului Suprem al Magistraturii din 19 martie 2024 au fost aprobate mai multe modificări la Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, aprobată prin Hotărârea CSM nr. 142/4 din 04 februarie 2014. Prin aceasta s-a hotărât includerea în categoria dosarelor examinate în procedura de declarare a insolvenței și examinarea într-un proces separat și al altor litigii, inclusiv a celor ce țin de validarea creanțelor. În rezultat, contestațiile formulate în ordinea art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv sunt examinate într-un dosar separat.</p> <p>Deși adoptarea modificărilor precitate contribuie la soluționarea categoriilor de litigii nominalizate cu celeritate, ținem să subliniem că în practică, examinarea tuturor contestațiilor la creanțele consemnate în tabelul definitiv întocmit în privința debitorului insolvent are loc în perioade nedeterminate de timp, în</p>	<p>Mai mult, modificările propuse vor contribui la sporirea interesului participanților întru soluționarea cât de curând posibil a contestațiilor și, respectiv, votarea planului de restructurare a debitorului insolvent. Asta deoarece imposibilitatea de a iniția restructurarea ar determina imposibilitatea creditorilor de a-și recupera creanțele. Deci, va exista un interes bilateral în examinarea cât mai curând posibil a contestațiilor, întrucât:</p> <ul style="list-style-type: none"> - debitorul ar fi interesat de restructurarea afacerii sale; și - creditorii vor fi interesați să își recupereze creanțele în cadrul restructurării. <p>Prin urmare, participanții de bunăcredință sunt interesați (i) să prevină întârzierea examinării contestațiilor și (ii) să prevină/să pună capăt oricărui comportament de rea-credință care vizează tergiversarea.</p> <p>Pe de altă parte, alternativa propusă cu privire la posibilitatea modificării planului de restructurare ar crea o incertitudine în privința restructurării debitorului insolvent și, respectiv, ar reduce valoarea acestuia. Asta deoarece debitorul dorește certitudine cu privire la restructurare, în timp ce posibilitatea/riscul modificării în</p>
--	--	--	--

			<p>funcție de complexitatea obiectului supus examinării, numărul și comportamentul participanților la proces, alte incidente procedurale.</p> <p>Însă, în perioada în care sunt soluționate contestațiile conjunctura economică poate suporta modificări, ceea ce va influența șansele creditorilor de a-și satisface creanțele validate împotriva patrimoniului debitorului. Prin urmare, raportul de risc-beneficiu dintre aplicarea într-un termen optim a planului de restructurare cu votul creditorilor care dețin creanțe contestate și menținerea activității debitorului în regim de insolvabilitate pe o perioadă incertă, nefiind luate măsuri de redresare economică este un aspect fundamental care urmează să fie elucidat anterior promovării unor modificări la prevederile legale în vigoare.</p>	<p>continuare a planului de restructurare ar aduce incertitudine și ar descuraja debitorul.</p> <p>Într-adevăr, Ghidul UNCITRAL se referă la legile privind insolvența care permit modificarea planurilor de restructurare, dar precizează (pag.230, alin.67) că: <i>O lege a insolvenței poate include prevederi limitate pentru modificarea unui plan după ce a fost aprobat de către creditorii (atât înainte, cât și după confirmare) dacă punerea în aplicare a acesteia se defectează sau se constată că este imposibil de executat, integral sau parțial, iar problema specifică poate fi remediată.</i> Dreptul de modificare a planului după examinarea contestațiilor nu intră sub incidența excepțiilor menționate mai sus. În plus, nu este clar ce se va întâmpla dacă modificările propuse la planul de restructurare nu vor fi votate de creditorii. Deci, analiza comparativă a potențialelor soluții a dus la selectarea soluției autorului proiectului.</p>
<p>20. Articolul 201 alineatul (5) se completează cu un enunț cu următorul cuprins: „Creditorii cu creanțe sub condiție</p>	<p>Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale</p>	45	<p>la pct. 20, prevederea propusă va fi formulată conform următorului exemplu: „Articolul 201 alineatul (5) se completează cu următorul enunț:” și în continuare conform textului propus de autor.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>

suspensivă nu au dreptul de vot.”	(nr. 21/1-2157 din 18.04.2024)			
	Procuratura Anticorupție (nr. 4431 din 30.04.2024)	46	<p>Articolul 201.</p> <p>La alin.(5), în privința creditorilor cu creanțe sub condiție suspensivă sau validate provizoriu cărora, potrivit proiectului li se interzice să voteze planul de restructurare, propunem ca proiectul să prevadă în același timp că în cazul realizării condiției suspensive și validării definitive a creanțelor, creditorii în cauză să fie în drept să propună modificarea planului de restructurare în cadrul adunării creditorilor și cu eventuala procedură de confirmare a planului de către instanța de insolvență. În acest mod se va asigura reglementarea unei soluții proporționale scopului urmărit, care va lua în calcul drepturile și interesele legitime ale tuturor creditorilor de a participa la procesul decizional în privința planului de restructurare. O soluție prin care în mod definitiv se exclud acești creditorii de la procesul dat poate fi considerată excesivă și neconstituțională.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Posibilitatea modificării planului de restructurare ar crea o incertitudine în privința restructurării debitorului insolvent și, respectiv, ar reduce valoarea acestuia.</p> <p>Mai mult, potrivit art.202 alin.(6) din Legea insolvenței: ”Planul procedurii de restructurare poate fi modificat pînă la adunarea de votare.”. Rezultă că nu poate fi modificat planul de restructurare după votarea acestuia</p>
	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	47	<p>La pct. 20 din proiectul de lege, aferent completării art. 201 alin.(5) din lege, nu se acceptă propunerea respectivă, deoarece norma menționată nu garantează dreptul creditorilor bugetari de a-și satisface creanțele fiscale ce rezultă dintr-un document executoriu (decizia asupra cazului de încălcare a legislației) și procesul de insolvență nu-și îndeplinește sarcina principală de a proteja creditorii de pierderi, or la data confirmării unui plan în cadrul procedurii de restructurare, debitorul este degrevat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan. Instanța de insolvență prin actul judecătoresc de admitere provizorie a creanțelor bugetare, care rezultă din acte administrative contestate de către debitor și administratorul insolvenței, oferă creditorului posibilitatea rezonabilă de a face obiecții sau a contesta hotărârea adunării creditorilor privind votarea planului de restructurare. Menționăm că abrogarea normei respective va genera tergiversarea validării creanțelor prin întreprinderea acțiunilor de contestare a creanțelor de către unii debitori sau creditorii de rea-credință.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Modificările propuse la art. 201 alin. (5) se referă la creanțele sub condiție suspensivă, și nu la creanțele creditorilor bugetari rezultate dintr-un document executoriu.</p>
21. Articolul 247 alineatul (1) textul „membrii	Ministerul Infrastructur	48	- la pct.21 și în acord cu propunerile autorului de la pct.22, propunem ca textul „membrii consiliilor de supraveghere (de	Nu se acceptă.

consiliilor de supraveghere (de observatori)” se substituie cu textul „membrii organului de supraveghere (consiliu)”	ii și Dezvoltării Regionale (nr. 21/1-2157 din 18.04.2024)		observatori)” să se substituie cu terminologia generică „membrii organului de conducere și de control”. Acest raționament rezidă din limitele prevederilor art.8 alin.(1) și (11) al Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, care indică că: „Organele de conducere ale societății sunt: adunarea generală a acționarilor; consiliul societății; organul executiv. Organele de control ale societății sunt: comitetul de audit; comisia de cenzori”. Totodată, facem referire și la art.6 alin.(1) și (11) al Legii nr.246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, care statuează că: „Organele de conducere ale întreprinderii de stat/municipale sunt: fondatorul; consiliul de administrație; administratorul – organ executiv. Organele de control ale întreprinderii de stat/municipale sunt: comitetul de audit, în cazul entităților de interes public; comisia de cenzori”.	Normele vizate (inclusiv titlul articolului 247) se referă la organele de conducere ale debitorului, nu și cele de control. Modificarea propusă aduce textul normei în conformitate cu prevederile legii modernizate (art. 201 din Codul civil), care operează cu noțiunea ”organ de supraveghere (consiliu)”.
22. La articolul 248 alineatul (1) textul „și/sau de supraveghere” se exclude.	Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)	49	Articolul 248 alineatul (1) litera a) după sintagma „interes personal” să fie completat cu cuvintele „sau în interesul unei alte persoane”.	Se comentează Propunerea depășește obiectul prezentului proiect de reformă. Notat pentru un eventual proiect de reformă, cu evaluarea costurilor și beneficiilor. În particular, subiectul răspunderii membrilor organelor de conducere va fi supus analizei profunde cu ocazia transpunerii Directivei (UE) 2019/1023 privind restructurarea și insolvența.
Art. II	A.P. ”Camera de Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)	50	La art. II al Legii, considerăm necesar a se prevedea norme tranzitorii care ar asigura implementarea noilor prevederi prin prisma cazurilor de insolvență în curs de realizare.	Se acceptă de principiu. Ca urmare a definitivării proiectului, se va determina dacă există necesitatea aplicării unor norme tranzitorii (atunci când nu este suficient de clar modul de aplicare a regulii aplicării normei în timp).
III. Propuneri suplimentare la obiectul proiectului de lege				

<p>Articolul 2. Noțiuni principale Noțiunea “Masă debitoare” se expune în redacție nouă</p>	<p>Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)</p>	<p>51</p>	<p>Analizând proiectul de lege propus spre avizare constatăm că autorul proiectului a renunțat la inițiativa de modificare a noțiunii date masei debitoare de la art. 2 din Legea nr. 149/2012. Cu toate acestea, Agenția Proprietății Publice consideră necesară și oportună această intervenție, motive din care propunem completarea proiectului de lege cu intervenția la articolul 2 din Legea nr. 149/2012 și expunerea într-o nouă redacție a noțiunii masă debitoare, după cum urmează:</p> <p>“masă debitoare” - <u>totalitatea bunurilor aparținând debitorului în drept de proprietate și drepturile patrimoniale ale debitorului, inclusiv drepturile rezultând din activele debitorului grevate cu sarcini în favoarea terților, drepturile din garanții instituite în favoarea terților; bunurile și drepturile patrimoniale dobândite sau recuperate de către debitor în cursul procedurii de insolvență, care pot face obiectul executării silită. Nu fac parte din masa debitoare bunurile proprietate publică din domeniul public, bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia, aflate în gestiunea debitorului insolvent, inclusiv drepturile care rezultă din gestiunea acestora”.</u></p> <p>Această intervenție este justificată prin faptul că procedurile de insolvență derulate până la și după intrarea în vigoare a Legii nr. 149/2012 au arătat că din masa debitoare a debitorului insolvent fac parte sau trebuie incluse în aceasta nu doar bunurile avute în vedere prin definiția în actuala redacție.</p> <p>Această propunere vine și în contextul recomandărilor 35-38 din Ghidul legislativ privind legea insolvenței, elaborat UNCITRAL, care recomandă determinarea clară a activelor care fac parte și a celor care nu pot face parte din masa debitoare.</p> <p>Precizarea în definiția noțiunii masă debitoare de la art. 2 din Legea nr. 149/2012 cu referire la bunurile domeniului public și privat ale statului și unităților administrativ-teritoriale rezultă din prevederile legilor speciale care determină regimul juridic al acestor categorii de bunuri și conform cărora, bunurile aparținând statului, fie că acestea fac parte din domeniul public sau privat al statului și unităților administrativ-teritoriale, inclusiv drepturile care rezultă din administrarea și gestiunea acestor bunuri, nu pot face parte din</p>	<p>Se comentează Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect, urmare transmiterii proiectului spre consultări prealabile.</p> <p>Reținând argumentele expuse de autorul propunerii, menționăm că redacția actuală a noțiunii de masă debitoare la fel determină care bunuri fac parte și care nu fac parte din masa debitoare, stabilind, în acest sens, că nu pot fi incluse în masa debitoare bunurile proprietate publică din domeniul public și drepturile asupra acestora.</p>
--	--	-----------	--	--

		<p>masa debitoare a debitorului insolubil în cazul în care acesta este o întreprindere de stat, întreprindere municipală sau societate comercială cu capital integral sau parțial public.</p> <p>Relevantă în acest sens comportă prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) – lit. c) din Legea nr. 121/2007, conform cărora, bunurile domeniului public sînt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, în particular: a) nu pot fi înstrăinate, nici prin privatizare sau depunere în capitalul social al unei persoane juridice; b) nu se pot constitui obiect al gajului sau al unei alte garanții reale; c) nu pot fi supuse urmăririi silite, nici chiar în cazul insolvabilității persoanei juridice care le gestionează.</p> <p>La fel, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 29/2018, bunurile domeniului public formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și sînt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, circuitul civil al acestora fiind limitat în condițiile legii. Bunurile domeniului public: <u>b) nu pot fi supuse urmăririi silite; c) nu pot fi incluse în masa debitoare în cazul insolvabilității/falimentului persoanei juridice.</u></p> <p>Tot aici, conform prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, bunurile domeniului public al statului/unității administrativ-teritoriale/ unității teritoriale autonome Găgăuzia aflate în administrarea întreprinderii nu aparțin acesteia cu drept de proprietate. Aceste bunuri nu pot fi urmărite pentru datoriile întreprinderii de stat/municipale, nu pot fi înstrăinate sau supuse executării silite, nici chiar în cazul insolvabilității, nu pot constitui obiect al gajului și asupra lor nu se pot constitui garanții reale, nu pot fi dobîndite de către alte persoane prin uzucapiune sau prin efectul posesiei de bună-credință asupra lor. Evidența contabilă a acestor bunuri se ține distinct de evidența activelor întreprinderii de stat/municipale.</p> <p>De menționat că în nota informativă și în raportul de analiză a impactului de reglementare, care însoțesc acest proiect de lege, autorul a identificat ca fiind o necesitate clarificarea noțiunii dată masei debitoare la art. 2 din Legea nr. 149/2012 anume în vederea eliminării oricăror incertitudini de interpretare, precum și a oricăror</p>	
--	--	--	--

			posibilități de interpretare abuzivă a acestei prevederi, fiind pus accentul pe necesitatea delimitării clare a proprietății publice și drepturilor care rezultă din administrarea și gestiunea acesteia de bunurile / drepturile, care pot face parte din masa debitoare a unui debitor insolubil, în special când acesta este o întreprindere de stat/ întreprindere municipală sau o societate comercială cu capital parțial sau integral de stat.	
	Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)	52	<p>Articolul 2: la noțiunea masă debitoare al doilea enunț se expune în următoarea redacție: „Nu pot fi incluse în masa debitoare bunurile proprietate publică din domeniul public, bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia;”.</p> <p>Considerăm oportună modificarea redacției propuse și anume prin excluderea sintagmei „și privat al statului”. Această propunere intervine în contextul faptului că, statul și unitățile administrativ-teritoriale participă la raporturile juridice civile pe poziții de egalitate cu subiecții de drept privat. Astfel, este evident că, sunt necesar limitări în partea ce se referă la posibilitatea includerii în masa debitoare a bunurilor publice, însă acestea urmează a se limita la bunurile de drept public esențiale pentru funcționarea serviciilor publice sau protejarea intereselor publice după cum sunt stabilite în art. 9 și 11 al Legii nr.29/2018 privind delimitarea proprietății publice.</p>	Se comentează Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect, urmare consultării prealabile a proiectului. Bunurile proprietate publică atribuite domeniului <u>privat</u> rămân a fi bunuri ce aparțin statului și, respectiv, nu se află în proprietatea debitorului insolubil, ci doar în folosința acestuia (în temeiul anumitor contracte).
Articolul 2. Noțiuni principale Completarea cu o noțiune nouă „Creditori afectați de plan”	Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)	53	<p>Complementar, considerăm oportună completarea art. 2 din Legea nr. 149/2012 cu definiția noțiunii de „creditori afectați de plan”. Astfel, în art. 220 alin. (1), este stabilit că la cererea de intentare a procedurii accelerate de restructurare, debitorul urmează să anexeze dovada faptului că, clasele de creditori afectate de plan au acceptat planul, dar și dovada faptului că creditorii care nu sunt afectați de plan sunt plătiți în cursul obișnuit al activității debitorului. Deși legiuitorul a făcut trimitere la „creditorii afectați / neafectați de plan”, nu a fost stabilit în mod expres cine sunt acești creditori.</p> <p>Omisiunea de a reglementa expres cine poate fi afectat de plan, permite debitorului care depune cerere de intentare a procedurii</p>	Nu se acceptă. Nu orice expresie utilizată de legiuitor urmează a fi definită. În acest sens, prin hotărârea nr. 122/2019 Curtea Constituțională a constatat că semnificația unui termen contestat poate fi dedus nu doar cu ajutorul consultanței juridice de specialitate, ci și din sensul obișnuit al acestuia. Astfel, Curtea a stabilit că instanțele

			accelerate de restructurare să prezinte dovada faptului că planul a fost aprobat doar de acei creditori care au remis acorduri favorabile debitorului. În acest sens, reglementarea expresă a noțiunii creditorilor afectați de plan, ar permite excluderea arbitrariului și ar exclude orice înțelegeri dintre debitor și unii creditori.	<p> judecătorești pot stabili caracteristicile esențiale ale obligațiilor pecuniare doar în baza textului care îl specifică, adică prin aplicarea simplă a regulilor de interpretare lingvistică. (pct. 29 din hotărâre).</p> <p>La caz, înțelegerea acestui concept poate fi dedusă din sensul obișnuit al cuvântului "afectat".</p>
<p>La articolul 2, 1) să fie completat cu noțiunea „creanță bugetară”, cu următorul cuprins: „creanță bugetară – creanță rezultată din obligații fiscale; din credite, împrumuturi și garanții de stat interne și externe, acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale); mijloacele financiare provenite din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural și de la partenerii de dezvoltare, care urmează a fi restituite; amenzile, alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora (dobânzi și penalități); ”;</p> <p>2) la noțiunea „debitor”, cuvântul „fiscale” să fie substituit cu cuvântul „bugetare”;</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	54	<p>La articolul 2, 1) să fie completat cu noțiunea „creanță bugetară”, cu următorul cuprins: „creanță bugetară – creanță rezultată din obligații fiscale; din credite, împrumuturi și garanții de stat interne și externe, acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale); mijloacele financiare provenite din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural și de la partenerii de dezvoltare, care urmează a fi restituite; amenzile, alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora (dobânzi și penalități); ”;</p> <p>2) la noțiunea „debitor”, cuvântul „fiscale” să fie substituit cu cuvântul „bugetare”;</p> <p>3) la noțiunea „incapacitate de plată”, cuvântul „fiscale” se fie substituit cu cuvântul „bugetare”.</p>	<p>Se comentează Propunerea nu este însoțită de analiza impactului de reglementare net, inclusiv prin evaluarea alternativelor. Art.43 alin.(2) din Legea insolvenței enumeră rangurile de creanțe chirografare, nefiind necesară definirea acestora.</p>

<p>3) la noțiunea „incapacitate de plată”, cuvântul „fiscale” se fie substituit cu cuvântul „bugetare”.</p>				
<p>Articolul 6. Citarea, notificarea și înștiințarea participanților la proces să fie completat cu alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:</p> <p>„(5) Instanța verifică modul de realizare a procedurilor de citare, notificare sau înștiințare dispuse și, în cazul în care se constată că acestea nu au fost efectuate în modul stabilit, va dispune citarea, notificarea sau înștiințarea repetată.</p> <p>(6) Creditorii care nu au fost citați, notificați sau înștiințați conform prevederilor legale sunt considerați repuși de drept în termenul de depunere a actelor de procedură.”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	<p>55</p>	<p>Articolul 6 să fie completat cu alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:</p> <p>„(5) Instanța verifică modul de realizare a procedurilor de citare, notificare sau înștiințare dispuse și, în cazul în care se constată că acestea nu au fost efectuate în modul stabilit, va dispune citarea, notificarea sau înștiințarea repetată.</p> <p>(6) Creditorii care nu au fost citați, notificați sau înștiințați conform prevederilor legale sunt considerați repuși de drept în termenul de depunere a actelor de procedură.”.</p> <p>Legea insolvenței nu instituie mecanisme capabile să ofere o protecție minimă a intereselor creditorilor în cadrul procedurii de citare, notificare sau înștiințare. În special, acest fapt s-a evidențiat în perioada pandemică. De altfel, în perioada pandemică, au existat situații când ședința de validare stabilită de instanța de insolvență nu a avut loc din cauza instituirii unui regim special de desfășurare a ședințelor de judecată, fiind interzis accesul în incinta judecătoriilor, iar la expirarea regimului special, instanța nu a mai dispus citarea repetată a creditorilor, iar administratorul autorizat nu a informat Agenția despre faptul neincluserii creanței sale în tabelul definitiv. Astfel, Agenția, pe de o parte, nu a putut face cunoștință cu tabelul definitiv al creanțelor depus la judecătoria din cauza restricționării accesului fizic în incinta acesteia, iar pe de altă parte, nici administratorul autorizat, nici instanța nu au comunicat Agenției faptul neincluserii creanței pretinse în tabel, pentru a putea fi contestată.</p> <p>Aceste situații sunt posibile deoarece prin prevederile art. 6 din Legea insolvenței instanța de insolvență nu este obligată să verifice dacă procedurile de citare, notificare și înștiințare dispuse au fost sau nu efectuate corect. Respectiv, în cazul în care participanții la proces nu au fost citați, nu le-au fost comunicate actele în modul corespunzător, aceștia sunt în imposibilitate de a-și apăra drepturile și interesele. Totodată, legea nu stabilește o consecință (sanctiune) a citării, notificării, comunicării defectuoase a creditorului, favorizând</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Art. 68 alin. (10) din Legea insolvenței prevede dreptul participanților de a contesta măsurile întreprinse de administratorul autorizat. Totodată, pentru neexecutarea obligațiilor profesionale administratorii autorizați sunt pasibili de răspundere disciplinară.</p>

			premise pentru acte arbitrare atât din partea instanței de judecată, cât și din partea administratorului provizoriu, a administratorului insolvenței sau a lichidatorului.	
<p>Articolul 8. Contestarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolvență. alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>”Hotărârile instanței de insolvență pot fi atacate cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvență, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	56	<p>Anexă</p> <p>Articolul 8 alineatul (1) va avea următorul cuprins: ”Hotărârile instanței de insolvență pot fi atacate cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvență, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”</p> <p>Se propune extinderea termenului de contestare cu apel de la 15 zile la 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Respectiv, termenul de 30 de zile va fi unul similar termenului de contestare cu apel prevăzut de art.362 din Codul de procedură civilă. Totodată, se propune ca apelul să suspende executarea hotărârii în cazurile prevăzute de lege. De exemplu, hotărârile instanței de insolvență privind admiterea cererii de poprire și încasarea unor mijloace financiare de la bugetul public național urmează a fi suspendate la depunerea apelului. De altfel, există riscul major ca sumele, achitate de la bugetul public național până la examinarea cauzei în ordine de apel să nu mai poată fi restituite la bugetul respectiv urmare a admiterii apelului declarat. Or, sumele respective pot fi deja îndreptate la plata datoriilor curente sau la stingerea creanțelor creditorilor, nefiind posibilă întoarcerea executării hotărârii executate.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Autorul propunerii nu a motivat necesitatea modificării termenului de contestare cu apel. Alinierea cu prevederile Codului de procedură civilă nu este justificată, or potrivit art. 362 în condițiile necesității asigurării unui proces de insolvență bazat pe principiul celerității.</p> <p>Totodată, cu privire la propunerea de suspendare a hotărârilor atacate cu apel, art. 8 alin. (3) din Legea insolvenței deja prevede mecanismul suspendării la cererea motivată a părții interesate.</p>
<p>Articolul 19. Notificarea prealabilă</p> <p>Completarea alin. (1) la final cu următorul enunț: „în cazul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale, de rând cu debitorul, creditorul este obligat să notifice în prealabil fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale și</p>	<p>Agenția Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)</p>	57	<p>Totodată, având în vedere multitudinea de probleme identificate de Agenția Proprietății Publice în cadrul proceselor și procedurilor de insolvență intentate față de întreprinderile de stat și societățile comerciale cu capital integral sau parțial public, propunem completarea proiectului de lege cu prevederi care să asigure informarea eficientă a fondatorilor întreprinderii de stat și întreprinderii municipale, inclusiv a autorităților publice care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) despre depunerea unei cereri introductive față de o entitate care este întreprindere de stat / întreprindere municipală sau societate comercială cu capital social integral sau majoritar de stat.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Modificările au fost operate</p>

<p>/sau autoritatea publică care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societății comerciale cu capital integral sau majoritar public în privința cărei se intenționează depunerea cererii introductive.,,</p>		<p>Această propunere rezultă inclusiv din faptul că potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 149/2012 întreprinderile de stat și / sau întreprinderile municipale, precum și societățile comerciale cu capital integral sau parțial public sunt subiecți ai Legii nr. 149/2012, aceste entități având dreptul să formuleze cereri introductive privind intentarea față de sine a procedurii de insolvență, precum creditorii acestor entități au dreptul de a formula cereri introductive privind intentarea față de acestea a procedurii de insolvență, pentru a asigura o protecție eficientă a patrimoniului public transmis în gestiunea / administrarea entităților vizate.</p> <p>Respectiv, odată ce potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 149/2012 este instituită obligația creditorului de a notifica debitorul despre intenția depunerii cererii introductive privind intentarea față de acesta a procedurii de insolvență, considerăm necesară instituirea inclusiv a obligației creditorului de notificare și a fondatorului întreprinderii de stat / întreprinderii municipale și / sau a autorității publice care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societății comerciale cu capital integral sau majoritar public în privința cărei se intenționează depunerea cererii introductive.</p> <p>Or, în depunerea unei cereri introductive față de întreprinderile de stat / întreprinderile municipale și / sau societățile comerciale cu capital integral sau parțial public fără notificarea fondatorului / deținătorului de acțiuni, poate afecta iremediabil interesele statului odată ce depunerea unei cereri introductive presupune instituirea perioadei de observație și desemnarea administratorului provizoriu, care preia de fapt controlul asupra entităților respective și asupra bunurilor administrate / gestionate de către acestea.</p> <p>În acest context, propunem completarea proiectului de lege cu modificarea art. 19 alin. (1) din Legea nr. 149/2012 prin completarea la final cu următorul enunț:</p> <p>„În cazul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale, de rând cu debitorul, creditorul este obligat să notifice în prealabil fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale și /sau autoritatea publică care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societății comerciale cu capital integral sau majoritar</p>	
--	--	---	--

			public în privința cărei se intenționează depunerea cererii introductive.”.	
Articolul 20. Conținutul cererii introductive a creditorului. Documentele anexate Completarea alin. (2) cu lit. b ¹) cu următorul cuprins: “b ¹) dovada notificării prealabile a fondatorului întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale, după caz;	Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)	58	În contextul propunerii de modificare a art. 19 alin. (1) din Legea nr. 149/2012 se cere modificarea art. 20 alin. (2) din Legea nr. 149/2012 prin completarea acestuia cu lit. b ¹) cu următorul cuprins: “b ¹) dovada notificării prealabile a fondatorului întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale, după caz;	Se acceptă Modificările au fost operate
Articolul 24. Disponerea măsurilor de asigurare <i>Completarea după alin. (3) cu alin. (3¹) cu următorul cuprins:</i> „(3 ¹) În cazul întreprinderilor de stat sau întreprinderilor municipale, inclusiv în cazul societăților comerciale cu capital integral sau majoritar public, administratorul provizoriu este obligat să notifice fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale și / sau autoritatea publică care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) despre ridicarea dreptului de administrare al debitorului.”	Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)	59	Disponerea măsurilor de asigurare prin încheierea de primire spre examinare a cererii introductive se face din oficiu, iar în cazul cererilor formulate de către creditori sau de către administratorul provizoriu în condițiile art. 25 alin. (1) din Legea nr. 149/2012, această măsură se dispune în ședință cu participarea administratorului, creditorilor care au solicitat ridicarea dreptului de administrare și reprezentantul debitorului, care încă nu este desemnat, deoarece art. 88 din Legea nr. 149/2012 prevede că desemnarea reprezentantului debitorului are loc doar după intentarea procedurii de insolvență. Corespunzător, se desprinde că fondatorul întreprinderii de stat / întreprinderii municipale sau autoritatea publică care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) nu are altă posibilitatea de a cunoaște despre ridicarea dreptului de administrare a debitorului decât dacă s-ar institui obligația administratorului provizoriu de a face această notificare. Și în acest sens, propunem completarea art. 24 alin. (3) din Legea nr. 149/2012 cu alin. (3 ¹) cu următorul cuprins: „(3 ¹) În cazul întreprinderilor de stat sau întreprinderilor municipale, inclusiv în cazul societăților comerciale cu capital integral sau majoritar public, administratorul provizoriu este obligat să notifice fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale și / sau autoritatea publică care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) despre ridicarea dreptului de administrare al debitorului.”	Se acceptă Modificările au fost operate

<p>Articolul 25. Statutul și competența administratorului provizoriu alineatul (6)</p>	<p>Ministerul Justiției (nr.04/2-4669 din 17.05.2024)</p>	<p>60</p>	<p>La fel, considerăm oportună modificarea și a art. 25 alin. (6) din <i>Legea insolvenței nr. 149/2012</i>, având în vedere pct. 22 din <i>Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară</i>.</p> <p>Astfel, coeficienții de multiplicare au fost înlocuiți cu Intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări și ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00, propus pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unități (obiecție valabilă și pentru art. 70 alin. (3) din <i>Legea nr. 149/2012</i>).</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
<p>Articolul 40. Bunurile care nu se includ în masa debitoare</p>	<p>Agenția Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)</p>	<p>61</p>	<p>În contextul propunerii noastre de revizuire și expunere în redacție nouă a noțiunii date masei debitoare de la art. 2 din <i>Legea nr. 149/2012</i> și în vederea excluderii oricăror tentative de valorificare în cadrul procedurii de insolvență a oricăror bunuri proprietate publică, inclusiv componente ale infrastructurii tehnico – edilitare a serviciilor publice, se propune expunerea într-o nouă redacție a art. 40 din <i>Legea nr. 149/2012</i> după cum urmează:</p> <p>„Articolul 40. Bunurile care nu se includ în masa debitoare</p> <p>(1) Nu pot fi incluse în masa debitoare bunurile proprietate publică din domeniul public, bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ – teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia, fondul social de locuințe, bunurile care fac parte din infrastructura comunală sau infrastructura serviciilor publice, bunurile aparținând instituțiilor de învățământ public și instituțiilor social – culturale publice, bunurile scoase din circuitul civil și bunurile care nu sunt pasibile de executare silită conform Codului de procedură civilă.</p> <p>(2) Dacă în masa debitoare există bunuri care cad sub incidența alin. (1), administratorul insolvenței / lichidatorul notifică proprietarul lor. Acesta este obligat să preia aceste bunuri în termen de 30 de zile din momentul notificării. În cazul încălcării acestui termen, proprietarul trebuie să restituie cheltuielile de întreținere a bunurilor respective.</p> <p>(3) În cazul în care în masa debitoare a debitorului au fost incluse sau fac parte bunuri aflate în gestiunea / administrarea instituțiilor de învățământ public sau instituțiilor social – culturale, bunuri ale fondului social de locuințe sau obiective de infrastructură</p>	<p>Se acceptă parțial Propunerea de modificare a noțiunii de masă debitoare nu este inclusă în proiectul curent, conform argumentelor prezentate la art. (2), dar totodată se impune necesitatea ajustării art. 40 alin. (1) conform noțiunii actuale, propunerea de modificare fiind inclusă în proiect.</p> <p>Cu referire la alineatele (2) - (5), legile speciale, <i>Legea 303/2013</i> ;i <i>Legea nr. 75/2015</i>, de către autorul propunerii nu este argumentată necesitatea excluderii alin. (4) și alin. (5) din art. 40, fiind necesare în acest sens includerea argumentelor suplimentare de rigoare.</p>

		<p>comunală și / sau de prestare a serviciilor publice și de utilitate, acestea se transmit autorităților administrației publice locale în modul prevăzut la alin. (2). Bunurile respective se transmit gratuit și necondiționat în starea în care se află la data transmiterii lor.”</p> <p>Expunerea într-o nouă redacție a art. 40 din Legea nr. 149/2012 este dictată de necesitatea corelării noțiunii acestui articol la sensul, scopul și esența definiției date masei debitoare la art. 2 din Legea nr. 149/2012, cu instituirea unui mecanism clar și explicit ce urmează să se întâmple cu bunurile care nu fac parte din masa debitoare sau cu cele care au fost incluse în masa debitoare.</p> <p>Or, redacția actuală a art. 40 din Legea nr. 149/2012 nu răspunde inclusiv titlului acestui articol, fiind în contradicție cu alte acte normative care reglementează regimul juridic a unor categorii de bunuri, care nu pot face parte din masa debitoare, dar care, în virtutea prevederilor de la art. 40 alin. (1) pot fi valorificate în cadrul procedurii de insolvență.</p> <p>Cu titlu de exemplu constatăm că potrivit redacției actuale a art. 40 alin. (1) din Legea nr. 149/2012, obiectivele de infrastructură comunală incluse în masa debitoare se valorifică în condițiile acestei legi.</p> <p>Concomitent, potrivit prevederilor art. 4 din Legea nr 303/2013 stabilește că, sistemul public de alimentare cu apă este ansamblu de instalații tehnologice, echipamente funcționale și dotări specifice prin care se realizează serviciul public de alimentare cu apă. Sistemul public de alimentare cu apă cuprinde următoarele componente: captări, aducțiuni, stații de tratare, stații de pompare cu sau fără hidrofor, rezervoare de înmagazinare, rețele publice de transport al apei, rețele publice de distribuție a apei, iar sistemul public de canalizare este ansamblu de instalații tehnologice, echipamente funcționale și dotări specifice prin care se realizează serviciul public de canalizare. Sistemul public de canalizare cuprinde, în special, următoarele componente: rețele publice de canalizare, stații de pompare, stații de epurare, colectoare de evacuare spre emisar;</p> <p>Corespunzător prevederilor art. 131 alin. (1) din Legea nr. 303/2013, sistemele publice de alimentare cu apă și de canalizare sînt parte componentă a infrastructurii tehnico-edilitare a unităților administrativ-teritoriale, sînt bunuri de interes și folosință publică și</p>	
--	--	--	--

		<p>aparțin, prin natura lor sau potrivit legii, domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, fiind supuse regimului juridic al proprietății publice în conformitate cu Legea nr. 29/2018 privind delimitarea proprietății publice.</p> <p>Constatăm astfel că, obiectivele de infrastructură comunală avute în vedere la art. 40 alin. (1) din Legea nr. 149/2012, sunt bunuri care fac parte componentă din infrastructura tehnico – edilitară a unităților administrativ – teritoriale și aceste bunuri nu pot fi valorificate în cadrul procedurii de insolabilitate.</p> <p>Mai mult, în virtutea prevederilor art. 131 alin. (6) din Legea nr. 303/2013, bunurile domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, aferente serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, nu pot fi depuse ca aport la capitalul integral al societăților comerciale (inclusiv cele înființate de autoritățile administrației publice locale și centrale) și nu pot constitui garanții pentru creditele bancare contractate de autoritățile administrației publice locale sau de operatori, fiind inalienabile, imprescriptibile și insesizabile. Aceste bunuri pot fi date în administrare sau pot fi concesionate operatorilor, în condițiile legii.</p> <p>La fel, potrivit prevederilor art. 4 din Legea cu privire la locuințe nr. 75/2015, locuință proprietate publică – locuință aflată în proprietatea unităților administrativ-teritoriale sau a statului, care include totalitatea locuințelor, și anume: sociale, de serviciu, de manevră, locuințe de tip hoteluri-azil și cămin și locuințe cu statut special (de protocol), iar conform prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 75/2015, locuințele sociale aparțin domeniului public al unităților administrativ-teritoriale și nu pot fi înstrăinate sau trecute în alt tip de locuințe.</p> <p>În condițiile prevederilor art. 5 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 29/2018, bunurile domeniului public formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și sînt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, circuitul civil al acestora fiind limitat în condițiile legii. Bunurile domeniului public: b) nu pot fi supuse urmăririi silite; c) nu pot fi incluse în masa debitoare în cazul insolabilității/falimentului persoanei juridice.</p>	
--	--	--	--

			Cu toate acestea, în situația în care art. 40 din Legea nr. 149/2012 nu este racordat la prevederile Legii nr. 303/2013 și Legii nr. 75/2015, administratorii insolvenței / lichidatorii valorifică aceste bunuri în cadrul procedurilor de insolvență prin înstrăinarea lor, fapt care afectează iremediabil patrimoniul și interesul public.	
Articolul 43. Modul de executare a creanțelor chirografare și a cheltuielilor masei debitoare Alineatul (1) va avea următorul cuprins : “Din masa debitoare se acoperă în primul rând cheltuielile procesului de insolvență și obligațiile masei debitoare, inclusiv obligațiile fiscale curente care vor fi distribuite proporțional.”	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	62	Articolul 43 alineatul (1) se expune în următoarea redacție: Din masa debitoare se acoperă în primul rând cheltuielile procesului de insolvență și obligațiile masei debitoare, inclusiv obligațiile fiscale curente care vor fi distribuite proporțional. În contextul distribuirii mijloacelor financiare la cheltuielile procesului de insolvență și obligațiile masei debitoare, sintagma “care vor fi distribuite proporțional” exclude posibilitatea de a abuza sau de a repartiza inechitabil mijloacele acumulate din masa debitoare.	Nu se acceptă. Art. 52 alin. (2) lit. a) deja stabilește că sunt obligații ale masei debitoare taxele și impozitele aferente acțiunilor de administrare, de valorificare și de distribuție a masei debitoare.
Articolul 43 Modul de executare a creanțelor chirografare și a cheltuielilor masei debitoare completarea alineatului (2) punctului 2) cu următorul text: „precum și creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii.”.	Ministerul Muncii și Protecției Sociale (nr. 07/2073 din 18.04.2024)	63	În vederea implementării recomandării înaintate de către Curtea de Conturi prin Hotărârea nr. 18 din 25 mai 2023 cu privire la Raportul auditului financiar al Raportului Guvernului privind executarea bugetului asigurărilor sociale de stat în anul 2022, conform căreia urmează „să ajusteze și să actualizeze Legea insolvenței, în corelație cu Codul fiscal și Codul muncii, în scopul asigurării drepturilor persoanelor la prestații sociale, inclusiv prin includerea datoriilor aferente contribuțiilor de asigurări sociale pe același rang cu datoriile aferente salarizării”, Ministerul Muncii și Protecției Sociale înaintează repetat următoarele propuneri de ajustare/modificare a Legii insolvenței nr. 149/2012 (scrisoarea nr. 16/737 din 09.02.2024). În acest context, se propune completarea punctului 2) al alineatului (2) de la articolul 43 din Legea insolvenței nr. 149/2012 cu următorul text: „precum și creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii.”.	Se acceptă Propunerea de modificare a fost inclusă în proiect

			<p>Drept urmare, modificarea respectivă va determina atribuirea creanțelor aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii la creanțe de rangul doi, executarea cărora se va efectua concomitent cu creanțele salariale.</p> <p>Se consideră modificarea respectivă ca fiind una echitabilă, reieșind din faptul că prin achitarea contribuțiilor de asigurări sociale persoanele asigurate beneficiază de protecție socială garantată de stat ce se acordă prin intermediul sistemului public de asigurări sociale.</p> <p>Totodată, subliniem că prestațiile de asigurări sociale de stat sunt interdependente de achitarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat. Astfel, plasarea acestora într-un rang cu creanțele salariale va permite corelarea stingerii creanțelor salariale cu creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat. Respectiv, creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat urmează să dețină același statut ca și creanțele salariale.</p>	
	<p>Casa Națională de Asigurări Sociale (nr. 6088 din 26.04.2024)</p>	64	<p>La Art. I din proiect, după pct.5., urmează a fi completat cu un punct nou 6. în următoarea redacție:</p> <p>” 6. La articolul 43 alin. (2), pct. 2) al Legii insolvenței nr.149 / 2012 de expus în următoarea redacție:</p> <p>”2) creanțele salariale față de angajați, cu excepția persoanelor indicate la art. 247, remunerația datorată pentru operele de serviciu create și creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii.”.</p> <p>Argumentare: Prestațiile de asigurări sociale de stat sunt interdependente de achitarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat. Plasarea acestora într-un rang cu creanțele salariale va permite corelarea stingerii creanțelor salariale cu creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat.</p> <p>Subsecvent, propunerea vine și în scopul implementării recomandării nr.10 din Raportul auditului financiar al Raportului Guvernului privind executarea bugetului asigurărilor sociale de stat în anul 2022, aprobat prin Hotărârea Curții de Conturi nr.18/2023.</p>	<p>Se acceptă Propunerea de modificare a fost inclusă în proiect</p>
	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	65	<p>Articolul 43 alineatul (2) punctul 2) se completează cu următorul text „ , precum și creanțele aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii.”</p>	<p>Se acceptă Propunerea de modificare a fost inclusă în proiect</p>

			Modificarea respectivă va determina atribuirea creanțelor aferente contribuțiilor de asigurări sociale la creanțe de rangul doi, executarea cărora se va efectua de rînd cu creanțele salariale.	
<p>Articolul 43. Modul de executare a creanțelor chirografare și a cheltuielilor masei debitoare</p> <p>Alineatul (2) punctul 3) va avea următorul cuprins: ”creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, penalitatea, comisioanele contractuale), impozitele, taxele și orice alte plăți, inclusiv penalitățile, către bugetul public național”;</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	66	<p>Articolul 43 alineatul (2) punctul 3) va avea următorul cuprins: ”creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, penalitatea, comisioanele contractuale), impozitele, taxele și orice alte plăți, inclusiv penalitățile, către bugetul public național”;</p> <p>Prin prevederea respectivă se propune de a concretiza că penalitățile față de bugetul public național urmează să se regăsească în rangul III, fiind prioritare față de creanțele creditorilor privați.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Autorul propunerii nu a argumentat suficient necesitatea modificării rangului de prioritate al penalităților, care în prezent sunt incluse în rangul VI.</p> <p>Totodată, propunerea depășește obiectul prezentului proiect de reformă.</p>
<p>Articolul 43. Modul de executare a creanțelor chirografare și a cheltuielilor masei debitoare</p> <p>Alineatul (2) subpunctul 3) va fi expus în următoarea redacție: „creanțele bugetare, cu excepția amenzilor, dobânzilor, penalităților și altor sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor;”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	67	<p>Subpunctul 3) de la articolul 43 alineatul (2) să fie expus în următoarea redacție: „creanțele bugetare, cu excepția amenzilor, dobânzilor, penalităților și altor sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor;”.</p> <p>Legea insolvenței, în redacție actuală, conferă un statut diferit creanțelor statului, chiar dacă acestea își au originea în același buget public. De exemplu, conform art. 43 alin. (2) subpct. 3), creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale), impozitele și alte plăți obligatorii către bugetul public național, constituie creanțe chirografare de rangul III, în timp ce creanțele rezultate din mijloacele financiare bugetare nerambursabile, cum sunt acelea provenite din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural și de la partenerii de dezvoltare (subvențiile), cad sub incidența creanțelor chirografare de rangul V, prevăzute la subpct. 5) al</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Propunerea nu este însoțită de analiza impactului de reglementare net, nefiind reflectate costurile, beneficiile inclusiv prin evaluarea alternativelor.</p> <p>Art.43 alin.(2) din Legea insolvenței enumeră rangurile de creanțe chirografare, nefiind necesară definirea suplimentară a acestora.</p>

			<p>aceluiși articol. Respectiv, creanțele pe care Agenția le urmărește în interesul statului vor putea fi executate doar după ce vor fi executate integral creanțele din rangurile superioare, iar în caz de insuficiență a masei debitoare, recuperarea devine imposibilă.</p> <p>O abordare diferită față de cele două tipuri de creanțe bugetare, se desprinde și din art. 140 alin. (2), în care este prevăzut că termenul-limită de înaintare a cererilor de admitere a creanțelor este de 45 de zile de la data intrării în procedură, cu excepția obligațiilor fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.</p> <p>Din motivele invocate supra, considerăm că subvențiile urmărite de Agenție, la fel ca și impozitele urmărite de Ministerul Finanțelor prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat, trebuie calificate ca și creanțe bugetare de același rang, or, ambele se execută în beneficiul statului. Mai mult ca atât, subvenția care urmează a fi restituită este o creanță rezultată, la un moment dat, dintr-o cheltuială pe care statul a suportat-o în scopul susținerii subiecților subvenționării.</p>	
Articolul 50. Creditorii garantați	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	68	<p>Art. 50</p> <p>Să fie operate modificări prin includerea sintagmei „creditorii bugetari în baza actului de sechestrul”</p> <p>Autoritatea fiscală să fie recunoscută în calitate de creditor garantat în baza actului de sechestrul, fiind îndreptățit la satisfacerea prioritara a creanțelor garantate din contul bunului sechestrul.</p>	Nu se acceptă. Sechestrul nu acordă drept de prioritate, conform regulii generale, iar extinderea listei de creditori quasi-garantați (alin.(3)) trebuie precedată de o analiză cost-beneficii, care lipsește la propunerea de modificare. Totodată, propunerea depășește obiectul prezentului proiect de reformă.
Articolul 52. Cheltuielile procesului de insolabilitate, alte obligații ale masei debitoare Alineatul (1):	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	69	<p>Se completează la final art. 52 alin. (1) lit. b) cu următorul cuprins: ”și documentar justificate”;</p> <p>- Se completează art. 52 alin. (1) a Legii insolabilității cu lit. c) cu următorul cuprins: ”impozite și taxe ce rezultă din acțiunile de conducere și supraveghere a debitorului, de administrare și valorificare a masei debitoare”;</p> <p>- Se exclude de la art. 52 alin. (2) lit. a) a Legii insolabilității a textului ”inclusiv impozitele, taxele.”.</p>	Nu se acceptă. Potrivit art. 52 alin. (2) lit. a) din lege deja este prevăzut că la alte obligații ale masei debitoare se includ impozitele, taxele aferente acțiunilor de administrare, de

<p>- se completează la final lit. b) cu cuvintele: ”și documentar justificate”;</p> <p>- se completează cu lit. c) cu următorul cuprins:</p> <p>”impozite și taxe ce rezultă din acțiunile de conducere și supraveghere a debitorului, de administrare și valorificare a masei debitoare”;</p> <p>La alineatul (2) la lit. a) se exclude textul ”inclusiv impozitele, taxele,”.</p>			<p>Prevederile art. 52 alin. (1) și (2) din redacția legii actuale generează mari impedimente, inclusiv prejudicierea bugetului public național, prin faptul că administratorii/ lichidatorii, prin prisma legii nu sunt obligați să distribuie mijloacele financiare obținute or proporțional or să acorde o atenție sporită obligațiunii de asigurare a achitării impozitelor și taxelor la buget.</p> <p>În scopul evitării abuzurilor și responsabilizarea administratorilor/lichidatorilor, se impune necesitatea concretizării exprese a unei consecutivități a obligațiilor masei, consecutivitate în care achitarea plăților la bugetul public național să constituie o prioritate, inclusiv în raport cu remunerația administratorilor. În consecință, prin modificarea dispoziției art. 52 alin. (1), și anume includerea impozitelor și taxelor ce rezultă din acțiunile de conducere și supraveghere a debitorului, de administrare și valorificare a masei debitoare la cheltuielile procesului de insolvență, se acordă prioritate obligațiunii de achitare a impozitelor și taxelor curente, Așa cum contribuabilii sunt obligați să achite la timp și integral impozitele și taxele la buget, în egală măsură administratorii urmează să respecte această dispoziție a legii, acesta fiind reprezentant desemnat de instanță, împuternicit să supravegheze/ asigure executarea tuturor atribuțiilor, puse în sarcina debitorului.</p>	<p>valorificare și de distribuție a masei debitoare.</p> <p>Propunerea trebuie să fie însoțită de argumente formulate conform principiilor analizei de impact, cu evidențierea costurilor și beneficiilor.</p>
<p>Articolul 63. Desemnarea administratorului insolvenței</p> <p>Alineatul (8)-(9)</p>	<p>Ministerul Finanțelor</p> <p>(nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	<p>70</p>	<p>Totodată, opinăm că autorul proiectului urmează să efectueze o analiză în vederea oportunității modificării art.63 alin. (8)-(9) din Legea insolvenței prin stabilirea unui număr maxim al întreprinderilor, în care una și aceeași persoană poate fi numită în calitate de administrator/lichidator. În acest sens, menționăm că, până la operarea modificărilor prin Legea nr.141/2020 pentru modificarea Legii insolvenței nr.149/2012, alin.(8)-(9) din art.63 aveau următorul cuprins: ”(8) Una și aceeași persoană poate fi desemnată nelimitat în funcția de administrator provizoriu în perioada de observare și în funcția de lichidator în procedura simplificată a falimentului, iar în funcția de administrator al insolvenței și de lichidator al procedurii falimentului în maximum 10 întreprinderi insolvente. În procedura de restructurare, una și aceeași persoană poate fi desemnată la 5 întreprinderi unde se va aplica planul ce prevede redresarea (restabilirea solvenței) și</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Subiectul a fost analizat detaliat (inclusiv prin prisma standardelor internaționale și analizei comparate) în cadrul reformei precedente a Legii insolvenței (2018-2020, a se vedea modificările operate prin Legea nr.141/2020). Respectiv, s-a trecut de la modelul administrativ-prohibitiv la unul modern, bazat pe libertatea contractuală și dreptul discreționar al creditorilor de a decide (dacă acceptă sau nu un administrator/lichidator care deja</p>

			<p>continuarea activității debitorului și la 10 întreprinderi unde se va aplica, în cumul cu planul de redresare ori separat, planul de lichidare a patrimoniului întreprinderii sau planul privind transmiterea întreprinderii ori a unei părți a ei către un alt titular.</p> <p>(9) În cazuri excepționale, instanța de insolvență poate desemna, cu acordul comitetului creditorilor sau, după caz, al adunării creditorilor, una și aceeași persoană în funcția de administrator al insolvenței/lichidator peste limita stabilită la astfel de proceduri.”</p> <p>Astfel, în cadrul unei ședințe parlamentare, s-a enunțat faptul că un administrator al procesului de insolvență are în gestiune circa 60 de întreprinderi.</p> <p>Respectiv, este necesară efectuarea unei analize suplimentare la acest aspect, deoarece administrarea concomitentă de către unul și același administrator/lichidator a zeci de întreprinderi are putea să aibă ca efect tergiversarea procedurilor de insolvență. Mai mult ca atât, considerăm că stabilirea unei limite maxime de întreprinderi per administrator/lichidator ar avea ca efect repartizarea mai uniformă a întreprinderilor între aceștia, fapt care va fi unul benefic pentru desfășurarea proceselor respective într-un regim mai accelerat.</p>	<p>are 10+ debitori în administrare/lichidare). Garanția acestui drept a fost introdusă la alin.(9).</p> <p>Totuși, dacă analiza ex-post va confirma că există soluții alternative mai potrivite (autorul propunerii nu a prezentat vreuna), ele vor fi analizate și evaluate, cu ocazia unei viitoare reforme și cu consultarea tuturor părților interesate/afectate</p>
<p>Articolul 70 Modificarea prevederilor privind remunerarea administratorului: alin. (2)-(3)</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04- 03/306/709 din 07.05.2024)</p>	71	<p>Suplimentar, menționăm că autorul proiectului urmează să revadă și prevederile referitoare la remunerarea administratorului/lichidatorului. În acest sens, menționăm că potrivit art.70 alin.(2) din Legea insolvenței nr.149/2012, remunerația administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe și onorarii de succes sub formă procentuală.</p> <p>Art.70 alin.(3) din Legea prenotată stabilește că quantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest quantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la quantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.</p>	<p>Se acceptă parțial.</p> <p>Au fost operate modificări în vederea ajustării la prevederile modificate ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2002, privind modalitatea de stabilire a remunerației.</p> <p>Totodată, în partea ce ține de modalitatea remunerării corespunzător muncii prestate, se impune prezentarea unor argumente relevante pentru efectuarea analizei impactului de reglementare, cu examinarea situației practice, nu doar ipotetice, consultarea părților implicate,</p>

		<p>În această ordine de idei, accentuăm că în Hotărârea Guvernului nr.743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară au fost operate modificări, fiind stabilite deja intervale minime/maxime ale salariului de funcție al conducătorului unității, nemaifiind aplicabile prevederile referitoare la multiplicarea unui coeficient la salariul minim pe țară.</p> <p>În același timp, la formularea propunerilor respective, autorul urmează să țină cont de faptul că administratorul/lichidatorul poate fi numit actualmente în funcția respectivă la un număr nelimitat de întreprinderi (a se vedea art.63 alin.(8) din Legea insolvenței), beneficiind de onorariu lunar de la toate întreprinderile concomitent, fiind în mod evident în imposibilitate de a presta munca zilnic în decurs de 8 ore la fiecare întreprindere (nemaivorbind de cazurile administrării concomitente a zeci de întreprinderi). Mai mult ca atât, majoritatea întreprinderilor, aflate în proces de insolvență, își stopează activitatea, eliberând din funcție salariații, iar activitatea administratorului/lichidatorului este îndreptată în special doar în vederea comercializării bunurilor din masa de datorii. Astfel, munca prestată de un conducător la o singură unitate, care își desfășoară activitatea, nu poate fi asimilată cu munca prestată de administrator/lichidator la mai multe întreprinderi concomitent sau chiar la o singură întreprindere insolventă. Respectiv, având în vedere argumentele invocate și de modificările operate în Hotărârea Guvernului nr.743/2002, ținând cont că administratorul/lichidatorul poate beneficia concomitent de onorariu lunar la mai multe întreprinderi fără a presta munca în decurs de 8 ore zilnic per întreprindere, precum și în vederea diminuării cheltuielilor curente ale întreprinderilor insolvente (care se achită prioritar), fapt ce va permite o mai mare stingere a creanțelor creditorilor (inclusiv celor bugetari), se propune de a revizui chestiunea referitoare la remunerarea lunară a administratorului/lichidatorului.</p>	<p>stabilirea costurilor și beneficiilor. În același timp, condițiile generale de remunerare a muncii sunt stabilite conform legislației muncii, în conformitate cu contractul individual de muncă pentru munca prestată.</p>
Ministerul Justiției (nr. 04/2-4669 din 17.05.2024)	72	<p>Considerăm oportună modificarea și a art. 25 alin. (6) din <i>Legea insolvenței nr. 149/2012</i>, având în vedere pct. 22 din <i>Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară</i>. Astfel, coeficienții de multiplicare au fost înlocuiți cu Intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul</p>	Se acceptă Modificările au fost operate

			de complexitate pe tipuri de lucrări și ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00, propus pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unități (obiecție valabilă și pentru art. 70 alin. (3) din <i>Legea nr. 149/2012</i>).	
Articolul 70. Remunerarea administratorului/lichidatorului. Compensarea cheltuielilor alin. (7)-(8)	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	73	<p>Aferent onorariului de succes, la fel opinăm că prevederile aferente chestiunii respective urmează a fi modificate. În acest sens, potrivit art.70 alin. (7)-(8) din <i>Legea insolvenței</i>, ”(7) Onorariul de succes sub formă procentuală se plătește din contul creditorilor, în funcție de volumul și de complexitatea administrării, în cuantum de cel mult 5% din sumele distribuite creditorilor în urma valorificării masei debitoare. În cazul în care statul este creditor majoritar, onorariul de succes sub formă procentuală se stabilește în baza unei grile aprobate prin hotărâre de Guvern. (8) Onorariul de succes se reține de administrator/lichidator, la data distribuirii masei debitoare, din sumele repartizate creditorilor în contul stingerii creanțelor validate, iar în cazul stingerii creanțelor prin compensare, se achită de creditor cu 5 zile înainte de data transmiterii în natură a bunurilor din masa debitoare.”</p> <p>Astfel, se constată că onorariul de succes se reține din sumele repartizate creditorilor în contul stingerii creanțelor validate chiar și în situația în care creditorul nu și-a exprimat acordul în acest sens. De exemplu, dacă se stabilește de adunarea/comitetul creditorilor un onorariu de succes în mărime de 5%, iar creditorul deține o creanță în mărime de 100 000 lei, atunci administratorul/lichidatorul își reține onorariu de succes în mărime de 5 000 lei și transferă creditorului suma de 95 000 lei, creditorul (inclusiv cel bugetar) urmând să își stingă creanța sa în sumă de 100 000 lei, beneficiind doar de suma de 95 000 lei.</p> <p>O asemenea abordare este una greșită și încalcă dreptul de proprietate al creditorului, garantat de art.46 din Constituție, în condiția în care acesta nu și-a exprimat expres acordul ca din suma creanței sale să se efectueze rețineri sub formă de plată a onorariului de succes.</p> <p>Mai mult ca atât, trebuie să ținem cont că sumele acumulate la bugetul public național sunt îndreptate la acoperirea cheltuielilor în interesul întregii societăți, creanțele statului fiind necesare de a fi acumulate în mărime deplină.</p>	Nu se acceptă Propunerea depășește obiectul prezentului proiect, fiind necesar a fi însoțită de argumente pentru efectuarea analizei impactului de reglementare, cu consultarea suplimentară a părților afectate, cu evaluarea costurilor și beneficiilor. Ulterior poate fi examinată propunerea cu ocazia unui proiect de reformă distinct de prezentul.

			<p>Având în vedere cele expuse, considerăm că problema abordată poate fi soluționată prin expunerea celui de al doilea anunț din alin.(7) al art.70 din Legea insolvenței în următoarea redacție: ”Onorariul de succes sub formă procentuală nu se plătește din contul creditorilor, care reprezintă interesele bugetului public național, precum și din contul creditorilor, care nu și-au exprimat expres acordul la plata acestui onorariu”.</p>	
Articolul 70 alin. (13)	Ministerul Justiției (nr. 04/2-4669 din 17.05.2024)	74	<p>În contextul îmbunătățirii proiectului propus, considerăm oportună completarea art. 70 alin. (13) din lege, astfel încât compensarea cheltuielilor aferente să treacă în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului, indiferent de faptul dacă acestora le este imputabilă sau nu apariția stării de insolvență.</p> <p>Menționăm că, principiul fundamental al acestei propuneri este că membrii organelor de conducere trebuie să suporte o parte din cheltuielile asociate cu procedura de insolvență. Dacă aceștia sunt obligați să acopere cheltuielile în faza administrării provizorii conform art. 32, ar fi firesc că această responsabilitate să fie extinsă și în alte etape ale procedurii de insolvență, inclusiv în faza prevăzută de art. 70 alin. (13) din Legea insolvenței. Extinderea acestei reguli ar promova uniformitatea și predictibilitatea în cadrul procedurilor de insolvență, eliminând posibilele ambiguități sau lacune în privința responsabilității membrilor organelor de conducere pentru cheltuielile procedurii.</p>	Se acceptă parțial Norma a fost adusă în conformitate cu art.32. Totodată, subiectul răspunderii membrilor organelor de conducere poate fi supus analizei suplimentare, cu ocazia efectuării analizei impactului la transpunerea Directivei (UE) 2019/1023 privind restructurarea și insolvența.
Articolul 71. Destituirea și demisia administratorului /lichidatorului alineatul (1) după cuvintele „adunării creditorilor”, de completat cu textul „reprezentatul debitorului în cazul debitorului care este întreprindere de stat / întreprindere municipală sau societate comercială cu capital majoritar sau integral public”.	Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)	75	<p>Complementar, pentru consolidarea și eficientizarea rolului reprezentantului debitorului în cadrul procedurii de insolvență, în special în cazul întreprinderilor de stat / întreprinderilor municipale și / sau societăților comerciale cu capital social parțial sau integral public considerăm oportună operarea următoarelor modificări:</p> <p>Art. 71 alin. (1) din Legea nr. 149/2012, după cuvintele „adunării creditorilor”, de completat cu textul „reprezentatul debitorului în cazul debitorului care este întreprindere de stat / întreprindere municipală sau societate comercială cu capital majoritar sau integral public”.</p>	Se acceptă Modificările au fost operate

<p>Articolul 72. Raportul administratorului/lichidat orului, alineatul (2) după textul „oricărui creditor” de completat cu textul „și reprezentantului debitorului în cazul debitorului care este întreprindere de stat / întreprindere municipală sau societate comercială cu capital majoritar sau integral public”.</p>	<p>Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)</p>	<p>76</p>	<p>Pentru consolidarea și eficientizarea rolului reprezentantului debitorului în cadrul procedurii de insolvență, în special în cazul întreprinderilor de stat / întreprinderilor municipale și / sau societăților comerciale cu capital social parțial sau integral public considerăm oportună operarea următoarelor modificări: Art. 72 alin. (2) din Legea nr. 149/2012, după textul „oricărui creditor” de completat cu textul „și reprezentantului debitorului în cazul debitorului care este întreprindere de stat / întreprindere municipală sau societate comercială cu capital majoritar sau integral public”.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
<p>Articolul 88. Reprezentarea debitorului în procedura de insolvență - alin. (1) după textul „acționarilor / asociațiilor debitorului” se completează cu textul „,fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale” - la alin. (3) lit. d) și lit. e) vor avea următorul cuprins: „d) participă la ședințele comitetului creditorilor și la ședințele adunării creditorilor; e) primește notificări privind derularea procedurilor, inclusiv despre închiderea procedurii”.</p>	<p>Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-2839 din 25.04.2024)</p>	<p>77</p>	<p>Pentru consolidarea și eficientizarea rolului reprezentantului debitorului în cadrul procedurii de insolvență, în special în cazul întreprinderilor de stat / întreprinderilor municipale și / sau societăților comerciale cu capital social parțial sau integral public considerăm oportună operarea următoarelor modificări: La articolul 88 se propun următoarele intervenții: - la alin. (1) după textul „acționarilor / asociațiilor debitorului” se completează cu textul „,fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale” - la alin. (3) lit. d) și lit. e) vor avea următorul cuprins: „d) participă la ședințele comitetului creditorilor și la ședințele adunării creditorilor; e) primește notificări privind derularea procedurilor, inclusiv despre închiderea procedurii”.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>

<p>Articolul 114. Raportarea în fața adunării creditorilor la alin. (1) textul „100 de zile de la data deschiderii procedurii” se substituie cu textul „100 de zile de la ședința de validare”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	<p>78</p>	<p>Să fie modificată sintagma „100 de zile de la data deschiderii procedurii” după cum urmează: „100 de zile de la ședința de validare”.</p> <p>Prevederile din redacția legii actuale generează impedimente privind participarea la adunarea de raportare în cadrul căreia deseori se decide procedura ulterioară în lipsa creditorului bugetar nevalidat.</p>	<p>Nu se acceptă. Propunerea autorului depășește obiectul prezentului proiect de reformă, fiind necesar a fi însoțită de o argumentare după principiul analizei impactului de reglementare, cu expunerea costurilor și eventualelor beneficii.</p>
<p>Articolul 119. Licitația repetată alin. 2, primul enunț se completează cu textul “, dacă în cadrul procedurilor de insolvabilitate nu este clasa creditorilor bugetari de clasă superioară. În cazul în care există clasa creditorilor bugetari de clasă superioară, se va organiza licitații repetate”.</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	<p>79</p>	<p>Să fie modificat după cum urmează: „În cazul în care s-a declarat că licitațiile cu strigare nu au avut loc, unul dintre creditorii este în drept să preia bunurile la prețul inițial al lotului expus la vânzare, dacă în cadrul procedurilor de insolvabilitate nu este clasa creditorilor bugetari de clasă superioară. În cazul în care există clasa creditorilor bugetari de clasă superioară, se va organiza licitații repetate”.</p> <p>În redacția actuală Legea insolvabilității conține prevederi legale, care defavorizează Statul în procedurile de insolvabilitate în vederea recuperării creanțelor bugetare. Or, de exemplu, astăzi art.119 din lege permite unui creditor de rangul 5 să preia în contul creanței sale bunul expus la vânzare (dacă licitația nu a avut loc), fiind astfel încălcată ordinea stingerii creanțelor (statul fiind creditor de rangul 3). În multiple cazuri, creditorul de rangul 5 preia bunurile respective în contul stingerii creanței sale, deoarece, în caz de vânzare a acestuia la licitații repetate, sumele obținute nu vor fi suficiente pentru satisfacerea creanțelor creditorului respectiv. Or, acesta conștientizează că, în caz de vânzare, acesta nu își va recupera creanța sa, sumele obținute fiind suficiente pentru achitarea creditorilor din ranguri superioare. Respectiv, acesta este gata să preia orice bunuri (chiar neînsemnate) numai cu scopul de își recupera într-o oarecare măsură creanța sa. Este evident că prin asemenea preluări a bunurilor în contul creanțelor, Statul este prejudiciat, deoarece are loc stingerea creanțelor unor creditorii de rang inferior.</p> <p>Totodată, prevederile actuale ale art. 119 alin. (2) și (5) contravin și art. 43 alin. (3) din Legea insolvabilității, potrivit căruia creanțele chirografare se execută conform rangului acestora. Creanțele următorului rang se execută numai după executarea în</p>	<p>Nu se acceptă. Propunerea autorului depășește obiectul prezentului proiect de reformă, fiind necesar a fi însoțită de o argumentare după principiul analizei impactului de reglementare, cu expunerea prejudiciilor, costurilor și eventualelor beneficii.</p>

			<p>totalitate a creanțelor rangului precedent. În același timp, Statul, de regulă, nu poate prelua bunurile respective datorită unor circumstanțe de ordin obiectiv:</p> <p>a) în caz de preluare, statul trebuie să își diminueze creanța cu prețul inițial al bunului stabilit la licitație. În cazul în care Statul îl va vinde ulterior la un preț mai mic, nefiind solicitat la prețul inițial de vânzare, Statul nu își va recupera în întregime creanța. Este practic evident că bunul respectiv va fi vândut la un preț mai mic, deoarece niciun participant nu și-a manifestat intenția să îl procure în cadrul procesului de insolabilitate la prețul respectiv;</p> <p>b) spre deosebire de creditorii privați, Statul (prin intermediul autorității fiscale) participă în calitate de creditor în absoluta majoritate a proceselor de insolabilitate, preluarea bunurilor fiind una foarte și foarte problematică, deoarece va necesita cheltuieli suplimentare prin necesitatea de a păzi bunurile respective, de a le transporta, de a le depozita, de a organiza vânzarea acestora etc.</p>	
<p>Articolul 126 Poprirea și vânzarea dreptului litigios sau cesiunea creanței alin.(10) se completează cu următorul enunț: „Apelul declarat împotriva hotărârii judecătorești privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești, prevăzut în art.68 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014.”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	80	<p>Articolul 126 alin.(10) se completează cu următorul enunț: „Apelul declarat împotriva hotărârii judecătorești privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești, prevăzut în art.68 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014.</p> <p>Se propune de a completa art.126 alin.(10) din Legea insolabilității, pentru a nu admite situații, când sumele achitate în vederea executării hotărârilor judecătorești, să fie imposibil de restituit din cauza că întreprinderea insolubilă nu le mai deține, nefiind concomitent altă masă debitoare. Mai mult ca atât, prevederea respectivă urmărește drept scop stabilirea regulilor uniforme de executare a hotărârilor judecătorești privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești. Or, art.68 alin.(21) din Legea nr.181/2014 și art.435 alin.(1) din Codul de procedură civilă stabilesc că recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor</p>	<p>Nu se acceptă. Autorul propunerii nu a motivat necesitatea modificării termenului de contestare cu apel. Alinierea cu prevederile Codului de procedură civilă nu este justificată, în condițiile necesității asigurării unui proces de insolabilitate bazat pe principiul celerității.</p>

			componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești respective.	
Articolul 140 Termenele de înaintare a creanțelor la alineatul (2), sintagma „obligațiile fiscale” se substituie cu sintagma „creanțele bugetare”.	Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)	81	La articolul 140 alineatul (2), sintagma „obligațiile fiscale” se fie substituită cu sintagma „creanțele bugetare”.	Nu se acceptă. Propunerea autorului, aferentă altor propuneri înrudite, nu este însoțită de argumente formulate după principiul analizei impactului de reglementare net, inclusiv prin evaluarea alternativelor.
Articolul 142. Verificarea creanțelor La alin. (2) se exclude sintagma „rezultând dintr-un document executoriu”. Se completează cu alineatul: (3 ¹) <i>“Termenul de consemnare în tabelul creanțelor a creanțelor fiscale nu va depăși 15 zile lucrătoare, din momentul depunerii cererii de admitere a creanțelor în adresa instanței de judecată și administratorului/lichidatorului.”.</i>	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	82	Articolul 142 Să fie operate modificări prin excluderea din alin. (2) a sintagmei: <i>rezultând dintr-un document executoriu</i> Se completează cu următorul alineat: (3 ¹) <i>Termenul de consemnare în tabelul creanțelor a creanțelor fiscale nu va depăși 15 zile lucrătoare, din momentul depunerii cererii de admitere a creanțelor în adresa instanței de judecată și administratorului/lichidatorului.</i> Prevederile din redacția legii actuale generează impedimente la validarea creanțelor fiscale. Or, având în vedere că legea nu stabilește termene de verificare a cererii de admitere a creanței fiscale depuse în termenul de 90 zile, de depunere a tabelului creanțelor cât și examinarea a cererii de admitere a creanței fiscale, administratorii/lichidatorii deseori tergiversează validarea creanțelor fiscale și desfășoară adunarea creditorilor cu stabilirea procedurii și remunerării în lipsa creditorului bugetar nevalidat.	Nu se acceptă La capitolul verificării, toate creanțele (inclusiv cele fiscale) beneficiază de tratament egal. În ipoteza în care sunt documente executorii actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor (art. 11 lit. p) Cod de executare), excluderea necesității lor nu este justificată. La capitolul termen de verificare, 15 zile lucrătoare deja sunt prevăzute în redacția existentă, respectiv problema evocată ține de executare legii, nu de calitatea ei.
Articolul 143. Tabelele creanțelor	Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)	83	Să fie modificat după cum urmează: La expirarea termenului de verificare/ <i>consemnare</i> , administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului și expediază tabelul în adresa creditorilor	Nu se acceptă. În prezent, egalitatea creditorilor este asigurată prin oferirea accesului egal pentru toți creditorii la tabelul creanțelor depus la instanța de insolvență.
	Ministerul Agriculturii și Industriei	84	La articolul 143 1) alineatul (3) să fie expus în următoarea redacție: „(3) Administratorul provizoriu prezintă tabelul preliminar al creanțelor	Nu se acceptă. Legea insolvenței (art.6) stabilește modalitățile de

	<p>Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	<p>instanței de judecată și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau au fost respinse, cu indicarea motivelor respingerii.”;</p> <p>2) la alineatul (4), ultima propoziție să se expună în următoarea redacție: „Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolabilitate la ședința de validare a creditorilor numai dacă se constată că acesta a fost comunicat în modul stabilit tuturor creditorilor.”;</p> <p>3) alineatul (5) se fie expus în următoarea redacție: „(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate al debitorului și, totodată, îl comunică tuturor creditorilor. Creditorii și debitorul pot formula contestații împotriva creanțelor admise și/sau respinse de administrator/lichidator.”.</p> <p>Art. 143 este duplicitar în mecanismele de protecție a drepturilor creditorilor. Dacă din alin. (3) se poate deduce că administratorul provizoriu este obligat să anunțe creditorii ai căror creanțe nu au fost incluse total sau parțial în tabelul preliminar al creanțelor, atunci din alin. (4) și (5) nu mai rezultă obligația administratorului/lichidatorului desemnat de a comunica tabelul definitiv creditorilor. În practică există situații când instanțele stabilesc expres, în hotărârea de intentare a procesului de insolabilitate, obligația administratorului/lichidatorului cu privire la informarea creditorilor ale căror creanțe nu au fost incluse total sau parțial în tabelul definitiv, însă această practică, deși este bazată pe principii de bună credință, nu are acoperire legală și nu este aplicată uniform de către instanțele de insolabilitate.</p>	<p>notificare și înștiințare a creditorilor. Totodată, în hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate instanța indică termenul în care urmează a fi depus tabelul definitiv al creanțelor (art.34 alin. (5) lit. b)), astfel încât toți creditorii cunosc despre data după care urmează să se prezinte în instanța de judecată pentru a lua cunoștință cu acesta.</p>
<p>Articolul 144. Creanțele contestate la alineatul (2), a doua propoziție (al doilea enunț) se completează cu textul „ , dacă nu există motive întemeiate de repunere în termen”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	<p>85</p> <p>La articolul 144 alineatul (2), a doua propoziție (al doilea enunț) se completează cu textul „ , dacă nu există motive întemeiate de repunere în termen”.</p> <p>Conform art. 144 alin. (2), contestațiile se depun la instanța de insolabilitate în termenul prevăzut la art.143 alin.(6), iar contestațiile înaintate după acest termen se declară tardive și se restituie fără a fi examinate. Astfel, art. 144 alin. (2) în coroborare cu 143 alin. (6) generează impedimente în ceea ce privește asigurarea exercitării dreptului creditorilor de a solicita repunerea în termenul</p>	<p>Nu se acceptă. Repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor, a priori, are loc atunci când există motive întemeiate, deci nu este necesară indicarea expresă a acestui fapt. În acest sens, potrivit art.145 alin.(2) din Legea insolabilității: ”La cererea întemeiată a</p>

			de depunere a contestațiilor împotriva tabelului creanțelor, dacă acesta nu a fost comunicat în modul corespunzător.	creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.”. Astfel, legea deja prevede cazurile în care instanța de judecată urmează să admită o cerere de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor.
Articolul 145. Înaintarea tardivă a creanțelor alineatul (3), se expune în redacție nouă cu următorul cuprins: „(3) Încheierea emisă pe marginea cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanței poate fi contestată cu recurs de administratorul insolabilității/lichidator, de debitor sau de creditori.”.	Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)	86	Articolul 145 alineatul (3), se fie expus în redacție nouă cu următorul cuprins: „(3) Încheierea emisă pe marginea cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanței poate fi contestată cu recurs de administratorul insolabilității/lichidator, de debitor sau de creditori.”. Formularea utilizată „ <i>Încheierea de repunere în termen</i> ” creează confuzie și premise pentru interpretări diferite, contrare principiului procesului echitabil, dreptului la un recurs efectiv și egalitatea armelor. Astfel, în unele cazuri, judecătorii argumentează că încheierea, prin care se soluționează cererea de repunere în termen, poate fi atacată cu recurs doar atunci când aceasta se admite și, respectiv, încheierea nu poate fi atacată cu recurs, atunci când cererea de repunere în termen se respinge. Cu titlu de exemplu, poate fi invocată Decizia Curții de Apel Bălți nr. 2-18038950- 03-2rci-23012020 din 24.03.2020 (a se vedea pct. 38-44 din Decizie). În special, atragem atenția la pct. 42 din Decizie, în care se indică următoarele:	Se acceptă. Propunerea de modificare a fost inclusă în proiectul de act normativ.

			<p>„din conținutul prevederilor art. 145 ale Legii insolvenței, care stabilește modalitatea de examinare a cererilor de repunere în termen a cererilor de validare a creanțelor tardive, nu rezultă expres calea de atac cu recurs împotriva încheierii instanței de insolvență prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen, dispunând expres că pot fi atacate doar încheierile de repunere în termen a cererilor de validare a creanțelor.”.</p> <p>Deci, pentru a asigura desfășurarea unui proces echitabil și pentru a elimina interpretările eronate/diferite care atentează la egalitatea în drepturi a participanților la proces, este necesară utilizarea unei formulări explicite, din care să rezulte expres posibilitatea contestării încheierii instanței de insolvență în ambele cazuri – atunci când cererea de repunere în termen este admisă sau atunci când cererea este respinsă.</p>	
<p>Articolul 184. Efectele aplicării procedurii de restructurare la alineatul (1), cuvântul „fiscale” se va substitui cu cuvântul „bugetare”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	87	<p>La articolul 184 alineatul (1), cuvântul „fiscale” se va substitui cu cuvântul „bugetare”.</p>	<p>Nu se acceptă. Propunerea nu este însoțită de argumente formulate după principiul analizei impactului de reglementare net, inclusiv prin evaluarea alternativelor.</p>
<p>Articolul 186. Drepturile și obligațiile administratorului insolvenței la alineatul (3) litera c), sintagma „obligațiilor fiscale” se va substitui cu sintagma „creanțelor bugetare”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	88	<p>La articolul 186 alineatul (3) litera c), sintagma „obligațiilor fiscale” se va substitui cu sintagma „creanțelor bugetare”.</p>	<p>Nu se acceptă. Propunerea nu este însoțită de argumente formulate după principiul analizei impactului de reglementare net, inclusiv prin evaluarea alternativelor.</p>
<p>Titlul capitolului VIII. se expune în următoarea redacție: „Capitolul VIII. UNELE PARTICULARITĂȚI ALE INSOLVENȚĂRII ÎN AGRICULTURĂ ȘI ALE</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	89	<p>Titlul capitolului VIII să fie expus în următorul cuprins: „Capitolul VIII. UNELE PARTICULARITĂȚI ALE INSOLVENȚĂRII ÎN AGRICULTURĂ ȘI ALE INSOLVENȚĂRII SUBIECȚILOR SUBVENȚIONĂRII ÎN AGRICULTURĂ ȘI MEDIUL RURAL”.</p> <p>Deoarece, relațiile financiare dintre stat și subiecții subvenționați au evoluat semnificativ, considerăm că Legea</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea autorului depășește obiectul prezentului proiect și necesită a fi însoțită de argumente formulate după principiul analizei impactului de reglementare, cu expunerea costurilor și</p>

<p>INSOLVABILITĂȚII SUBIECȚILOR SUBVENȚIONĂRII AGRICULTURĂ ÎN ȘI MEDIUL RURAL”.</p>		<p>nr.149/2012 trebuie actualizată cu reglementări specifice pentru insolabilitatea unor astfel de subiecți. În acest sens se propune redenumirea titlului de la Capitolul VIII și completarea cu art. 231¹ care va reglementa modul de înștiințare al Agenției despre intentarea oricărei proceduri prevăzute de Lege și modul de înscriere al creanțelor în tabelul provizoriu sau definitiv al creanțelor.</p> <p>Să fie completat cu art. 231¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 231¹ . Particularități ale insolabilității subiecților subvenționării (1) Dacă subiectul indicat la art. 1 alin. (2) desfășoară o activitate agricolă sau în domeniul rural, în termen de 5 zile de la data admiterii spre examinare a cererii privind intentarea oricărei proceduri prevăzute de prezenta lege, administratorul insolabilității/lichidatorul desemnat este obligat să înștiințeze despre aceasta Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și să verifice dacă subiectul (debitorul) a beneficiat sau nu de subvenții.</p> <p>(2) Dacă se constată că subiecții (debitorii) indicați la alin. (1) au beneficiat de subvenții acordate de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, administratorul de insolabilitate/lichidatorul este obligat să includă în tabelul provizoriu sau definitiv al creanțelor suma subvențiilor accesate de către subiect, pentru care ultimul avea obligația să mențină criteriile de eligibilitate în conformitate cu actele normative aferente domeniului subvenționării. Creanțele se înscriu în beneficiul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.</p> <p>(3) În cazul intentării procedurilor de insolabilitate sau de restructurare/restructurare accelerată, creanțele indicate la alin. (2) se validează cu titlu provizoriu.</p> <p>(4) În cazul procedurilor de faliment/faliment simplificat, de dizolvare cu lichidare sau oricare altă procedură care presupune lichidarea masei debitoare, creanțele indicate la alin. (2) se validează cu titlu definitiv.”.</p>	<p>beneficiilor, cât și variantelor alternative.</p>
<p>Articolul 194. Drepturile creditorilor chirografari se completează cu un nou alineat cu următorul conținut:</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	<p>90</p> <p>Art. 194 se completează cu un nou alineat cu următorul conținut:</p> <p>„Nu pot fi atinse drepturile creditorilor bugetari de a își valorifica creanțele integral din valorificarea masei debitoare, precum și nu se admite aplicarea cotei de reducere în privința creanțelor bugetare.”</p>	<p>Nu se acceptă. Propunerea autorului trebuie să fie însoțită de argumente elaborate după principiile analizei impactului de reglementare, cu expunerea costurilor și</p>

<p>„Nu pot fi atinse drepturile creditorilor bugetari de a își valorifica creanțele integral din valorificarea masei debitoare, precum și nu se admite aplicarea cotei de reducere în privința creanțelor bugetare.”.</p>			<p>Asigurarea eficienței încasării creanțelor bugetare.</p>	<p>beneficiilor, depășind obiectul prezentului proiect de reformă.</p>
<p>Articolul 246. Excepțiile aplicării prezentei legi în cazul asociațiilor de economii și împrumut Alin. (3) lit. a) se exclude textul „eliberată de Comisia Națională a Pieței Financiare,</p>	<p>Banca Națională a Moldovei (nr. 31-002/60/3059 din 07.06.2024)</p>	<p>91</p>	<p>Pornind de la competențele instituționale ale BNM exercitate începând cu 01.07.2023, precum și pentru excluderea oricărui echivoc asupra incidenței normei juridice, prin prisma autorității care a eliberat licența, propunem la art. 246 alin. (3) lit. a), excluderea textului „eliberată de Comisia Națională a Pieței Financiare,”.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
<p>Articolul 249. Executarea silită se completează cu un alineat nou cu următorul cuprins: „Sumele încasate potrivit dispozițiilor art. 248 la cererea înaintată de către oricare creditor care are interes legitim, vor intra în contul creditorului care a înaintat cererea.”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-03/306/709 din 07.05.2024)</p>	<p>92</p>	<p>Articolul 249 se completează cu următorul alineat: <i>(3) Sumele încasate potrivit dispozițiilor art. 248 la cererea înaintată de către oricare creditor care are interes legitim, vor intra în contul creditorului care a înaintat cererea.</i> Rolul activ în desfășurarea procesului de insolvabilitate și interesul legitim în scopul satisfacerii prioritare a creanțelor bugetare.</p>	<p>Nu se acceptă. Propunerea nu este însoțită de analiza impactului de reglementare net, care pare fi negativ. Satisfacerea doar a creanțelor creditorului care a înaintat cererea ar reprezenta o discriminare a altor creditori și încălcare a principiului egalității creditorilor. Or, potrivit art.157 alin.(5) din Legea insolvenței: ”În cazul insuficienței sumelor necesare pentru acoperirea valorii integrale a creanțelor de același rang de prioritate, titularii primesc o cotă, reprezentând suma proporțională procentului pe care creanța lor îl deține în categoria respectivă a creanțelor.”. Aceste prevederi legale confirmă că creditorii</p>

				aceluiși rang se află pe poziții de egalitate.
III. Propuneri de ordin general				
	Ministerul Energiei (nr.10-1256 din 07.05.2024)	93	<p>Ținând cont de faptul că insolvabilitatea, privită în sens larg, este o instituție de drept ce cuprinde norme de drept material și procedural, care reglementează relațiile ce apar între debitorul insolvabil, creditorii, administratorul insolvabilității și instanța de judecată în legătură cu intrarea persoanei în incapacitate de plată, proiectul asigură mai multe împuterniciri administratorilor de insolvabilitate, însă nu reflectă soluționarea tuturor dificultăților întâmpinate în procesul de aplicare a Legii în redacția actuală.</p> <p>Mai mult ca atât, examinând experiența statelor europene, constatăm că autoreglementările în domeniul insolvabilității din legislația Republicii Moldova, reprezintă disfuncționalitatea procedurii în sensul dat.</p> <p>Nota informativă nu conține argumentarea modificărilor propuse, prin urmare nu este clară intenția autorului de operare a acestora, având în vedere carențele în desfășurarea procedurii de insolvabilitate, identificate în urma activităților Comisiei de mediu și prezentate prin Raportul Comisiei de anchetă privind modul de exploatare a substanțelor minerale utile și determinarea impactului asupra mediului, în baza art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 200/2022.</p> <p>Propunem explicarea necesității excluderii posibilității de atacare a unor încheieri motivate, dacă legea prevedea asemenea opțiuni, cât și a celorlalte propuneri și limitări, ori scopul general al procedurii de insolvabilitate constituie aplicarea celei mai raționale soluții cu generarea maximului de eficiență.</p> <p>Prevederile propuse în proiect nu respectă termenii stabiliți pentru apărarea drepturilor participanților în cadrul procedurii de insolvabilitate, mai ales având în vedere că, activitatea administratorilor este o funcție a statului care a fost delegată către aceștia, pentru asigurarea reabilității afacerilor viabile și lichidarea celor neviabile cu prioritizarea cât mai simplă și predictibilă a creanțelor, însă reieșind din prevederile proiectului, se urmăresc scopuri abuzive care vor duce spre dereglare totală a regimului de insolvabilitate.</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Nota informativă la proiect corespunde rigorilor Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative (art. 30 și anexa nr.1). Totodată, menționăm că au fost efectuate mai multe ajustări asupra proiectului.</p> <p>În același timp, constatările autorului propunerii se referă la un context general, depășind obiectul proiectului de lege.</p> <p>Suplimentar, au fost introduse unele modificări în vederea asigurării mecanismelor de eficientizare a procedurilor de insolvabilitate inclusiv pentru întreprinderi de stat/municipale.</p> <p>Totodată, observațiile cu referire la experiența proprie, inclusiv rezultată din comunicarea cu persoane terțe, urmează a fi analizate suplimentar prin prisma principiilor impactului de reglementare, fiind notate în ipoteza unui eventual proiect, cu un obiect și scop diferite de prezentul.</p>

		<p>Ținem să menționăm că ultimii ani s-a intensificat fenomenul de intentare a proceselor de insolabilitate împotriva întreprinderilor, mai cu seamă a celor cu capital majoritar sau integral de stat. În acest context, atragem atenția autorului proiectului asupra faptului că limitarea acțiunilor adunării creditorilor restricționează în mod esențial libertatea de apărare a acestora împotriva acțiunilor eventual abuzive ale administratorului/lichidatorului. Tot aici, considerăm oportun examinarea aplicabilității și curențelor cadrului normativ în domeniul procesului de insolabilitate, statutul administratorului autorizat cu formularea proiectului de Ministerul Energiei al Republicii Moldova modificare a cadrului normativ în acest domeniu, prin prisma aspectelor ce țin de verificarea, monitoringul și responsabilitatea administratorilor autorizați.</p> <p>Suplimentar, comunicăm că, urmare a organizării ședinței de lucru, la data de 23 august 2023, de către Ministerul Energiei privind problemele de acumulare și încasare a datoriilor pentru achitarea energiei termice utilizată pentru prepararea apei calde menajere, a fost stabilit că, restanța Întreprinderilor Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ (ÎMGFL), din mun. Chișinău în procedura falimentului pentru energia termică livrată constituie 685,45 mil. lei., inclusiv 114,19 mil. lei formate în sezonul de încălzire 2022-2023, iar creanțele înregistrate și validate la momentul intentării procedurilor de insolabilitate constituiau 591,23 mil. lei.</p> <p>Totodată, valoarea agentului termic pentru prepararea apei calde menajere nedistribuită constituie 533,29 mil. lei inclusiv 38,37 mil. lei în sezonul de încălzire 2022-2023. Suplimentar la aceste datorii, există și altele care au fost acumulate de- a lungul timpului datorită neachitării serviciilor comunale de către unii consumatori din cadrul ÎMGFL-urilor.</p> <p>Cu referire la această problemă lichidatorii prezenți în cadrul ședinței au ținut să menționeze că, există mai multe procese de judecată în derulare, iar unele datorii curente se colectează odată cu existența unei hotărâri a instanței de judecată în acest sens, menționând în același timp că, problema cea mai mare se referă la încasarea datoriilor istorice acumulate. Tot aici a fost menționat că, din momentul intentării procesului de insolabilitate în privința</p>	
--	--	---	--

			<p>ÎMGFL-urilor, foarte multe datorii, inclusiv istorice au fost achitate urmare a activității lichidatorilor, care au înaintat prescripții în acest sens debitorilor. Lichidatorii au subliniat că au fost adresate instanțelor de judecată cererile privind răspunderea subsidiară a persoanelor vinovate de gestionarea frauduloasă a ÎMGFL-ilor. În acest sens, până în prezent nu există nicio hotărâre judecătorească, care ar crea precedent judiciar în acest domeniu. Prin urmare, încasarea datoriilor istorice până la intentarea procesului de insolvență va fi posibilă doar după emiterea actelor judecătorești, astfel solicităm respectuos examinarea subiectului, în particular, datoriile istorice acumulate de ÎMGFL-urile din mun. Chișinău, prin prisma modificărilor Legii insolvenței nr. 149/2012, în vederea soluționării acestei probleme sistemice, dat fiind faptul că, aceasta se reflectă negativ asupra sectorului termoelectric.</p>	
	<p>Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)</p>	94	<p>Dificultăți practice la examinarea cererilor de validare în cadrul proceselor de insolvență intentate față de terții garanți</p> <p>În redacția actuală a legii apar dificultăți practice la examinarea cererilor de validare în cadrul proceselor de insolvență intentate față de terții garanți. Practica judiciară este neuniformă la acest aspect. Astfel, se atestă că creditorii nu își pot valorifica creanțele pe care le dețin față de debitori, în privința cărora a fost intentat proces de insolvență, și anterior intentării procesului de insolvență, și-a asumat calitatea de terț garant.</p> <p>Prin urmare, considerăm oportună ajustarea prevederilor actuale ale legii insolvenței pentru a fi asigurată apărarea drepturilor creditorilor care dispun de garanții oferite de terți garanți (fidejutori/garanți ipotecari).</p> <p>Ținând cont de circumstanțele evocate este oportună ajustarea prevederilor legii insolvenței și considerarea creditorilor care dispun de garanții oferite de terți garanți ca titulari de creanțe sub condiție suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv creanțele a căror valorificare este condiționată de executarea în prealabil a debitorului principal și vor fi îndreptățiți să voteze și să participe la distribuirea numai după îndeplinirea condiției respective</p>	<p>Se acceptă. Au fost incluse în proiect propuneri de modificare la art. 46, art. 50 și art. 57.</p>
	<p>A.P. "Camera de Comerț</p>	95	<p>Dificultăți practice la examinarea cererilor de validare în cadrul proceselor de insolvență intentate față de terții garanți</p>	<p>Se acceptă.</p>

	<p>Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)</p>		<p>În redacția actuală a legii apar dificultăți practice la examinarea cererilor de validare în cadrul proceselor de insolvență intentate față de terți garanți. Practica judiciară este neuniformă la acest aspect. Astfel, se atestă că creditorii nu își pot valorifica creanțele pe care le dețin față de debitori, în privința cărora a fost intentat proces de insolvență, și anterior intentării procesului de insolvență, și-a asumat calitatea de terț garant.</p> <p>Prin urmare, considerăm oportună ajustarea prevederilor actuale ale legii insolvenței pentru a fi asigurată apărarea drepturilor creditorilor care dispun de garanții oferite de terți garanți (fidejutori/garanți ipotecari).</p> <p>Considerăm oportun ajustarea prevederilor legii insolvenței și considerarea creditorilor care dispun de garanții oferite de terți garanți ca titulari de creanțe sub condiție suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv creanțele a căror valorificare este condiționată de executarea în prealabil a debitorului principal și vor fi îndreptățiți să voteze și să participe la distribuiri numai după îndeplinirea condiției respective.</p>	<p>Au fost incluse în proiect propuneri de modificare la art. 46, art. 50 și art. 57.</p>
	<p>Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)</p>	96	<p>Registrul cauzelor de insolvență (art. 6 alin.(4) al legii), inclusiv disponibil online</p> <p>Art. 6 alin.(4) al legii stabilește că, notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în registrul cauzelor de insolvență.</p> <p>Astfel, legiuitorul a prevăzut necesitatea unui Registru/Buletin, inclusiv electronic, al cauzelor de insolvență. Prin urmare, se impune constituirea bazei de date electronice - Registrul cauzelor de insolvență, care să conțină informații despre procedurile de insolvență. În special, acesta să ofere acces public și facil la informații despre procedurile de insolvență, îmbunătățind astfel transparența și eficiența acestor proceduri. Totodată, pentru profesioniști ar fi o sursă de informare centralizată și importantă, folosită pentru a evalua riscurile și oportunitățile asociate procedurilor de insolvență, dar și pentru a identifica potențiali clienți sau parteneri de afaceri care se află în dificultate financiară.</p>	<p>Se comentează</p> <p>Propunerea depășește obiectul prezentului proiect de modificare a Legii insolvenței.</p> <p>Instituirea Registrului cauzelor de insolvență deja este prevăzută de Legea insolvenței, fiind necesare alte acțiuni în vederea instituirii acestuia, decât modificarea legii.</p> <p>În acest sens menționăm prevederile Art. III al Legii nr. 141/2020 pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012.</p>
	<p>A.P. ”Camera de Comerț</p>	97	<p>Registrul cauzelor de insolvență (art. 6 alin.(4) al legii), inclusiv disponibil online</p>	<p>Se comentează</p>

	<p>Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)</p>		<p>Art. 6 alin.(4) al legii stabilește că, notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în registrul cauzelor de insolabilitate.</p> <p>Astfel, legiuitorul a prevăzut necesitatea unui Registru/Buletin, inclusiv electronic, al cauzelor de insolabilitate. Prin urmare, se impune constituirea bazei de date electronice - Registrul cauzelor de insolabilitate, care să conțină informații despre procedurile de insolabilitate. În special, acesta să ofere acces public și facil la informații despre procedurile de insolabilitate, îmbunătățind astfel transparența și eficiența acestor proceduri. Totodată, pentru profesioniști ar fi o sursă de informare centralizată și importantă, folosită pentru a evalua riscurile și oportunitățile asociate procedurilor de insolabilitate, dar și pentru a identifica potențiali clienți sau parteneri de afaceri care se află în dificultate financiară.</p>	<p>Propunerea depășește obiectul prezentului proiect de modificare a Legii insolabilității.</p> <p>Instituirea Registrului cauzelor de insolabilitate deja este prevăzută de Legea insolabilității, fiind necesare alte acțiuni în vederea instituirii acestuia, decât modificarea legii.</p> <p>În acest sens menționăm prevederile Art. III al Legii nr. 141/2020 pentru modificarea Legii insolabilității nr. 149/2012.</p>
	<p>Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)</p>	98	<p>Situația nedepunerii cererii de admitere a creanțelor</p> <p>În redacția actuală a legii insolabilității lipsește un mecanism de constatare a faptului decăderii din dreptul de a mai depune cerere de admitere a creanțelor/de a pretinde la patrimoniul debitorul insolabil etc.</p> <p>În practica judiciară se regăsesc litigii pe rol prin care se revendică executarea obligațiilor pecuniare de către debitorul insolabil, iar fiind informat despre faptul intentării, reclamantul acțiunii refuză depunerea cererii de validare din varii motive.</p> <p>Prin urmare, debitorul insolabil suportă costuri suplimentare de gestionare a procesului în drept comun.</p> <p>Indicăm la acest aspect că la moment există competențe date instanței de insolabilitate și anume competența de a soluționa cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolabilitate (art. 5 alin.(6) al legii - <i>în competența instanței de insolabilitate intră și controlul judecătoresc asupra activității administratorului provizoriu, administratorului insolabilității și/sau a lichidatorului, procesele și cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolabilitate</i>), însă s-ar impune un mecanism explicit determinat pentru soluționarea a astfel de incidente procesuale.</p> <p>O completare a prevederilor legale cu referire la prezenta propunere de completare a legii ar fi instituirea explicită a unui</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Art. 140 alin. (2) reglementează termenul limită de depunere a cererii introductive, cu excepțiile stabilite de art. 145. Totodată, art. 79 reglementează preluarea cauzelor judiciare în derulare de către administratorul de insolabilitate, iar Codul de procedură civilă prevede posibilitatea de suspendare (art. 260) sau încetare (art. 265) a cazurilor în situațiile prevăzute de Legea insolabilității.</p>

			<p>termen de un an din data intentării procesului de insolvabilitate privind înaintarea creanțelor chiar și în circumstanțe de repunere în termenul de înaintare a creanțelor legate de persoana creditorului sau obiectul creanței, dar și în situația în care lipsește notificarea administratorului/lichidatorului despre intentarea procedurii de insolvabilitate către toți creditorii cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitor.</p>	
	<p>A.P. ”Camera de Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)</p>	99	<p>Situația nedepunerii cererii de admitere a creanțelor</p> <p>În redacția actuală a legii insolvabilității lipsește un mecanism de constatare a faptului decăderii din dreptul de a mai depune cerere de admitere a creanțelor/de a pretinde la patrimoniul debitorul insolubil etc.</p> <p>În practica judiciară se regăsesc litigii pe rol prin care se revendică executarea obligațiilor pecuniare de către debitorul insolubil, iar fiind informat despre faptul intentării, reclamantul acțiunii refuză depunerea cererii de validare din varii motive.</p> <p>Prin urmare, debitorul insolubil suportă costuri suplimentare de gestionare a procesului în drept comun.</p> <p>La moment, instanța de insolvabilitate are competența de a soluționa cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate (art. 5 alin.(6) al legii) - în competența instanței de insolvabilitate intră și controlul judecătoresc asupra activității administratorului provizoriu, administratorului insolvabilității și/sau a lichidatorului, procesele și cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate), însă s-ar impune un mecanism explicit pentru soluționarea unor astfel de incidente procesuale.</p> <p>O completare a prevederilor legale cu referire la prezenta propunere de completare a legii ar fi instituirea explicită a unui termen de un an din data intentării procesului de insolvabilitate privind înaintarea creanțelor chiar și în circumstanțe de repunere în termenul de înaintare a creanțelor legate de persoana creditorului sau obiectul creanței, dar și în situația în care lipsește notificarea administratorului/lichidatorului despre intentarea procedurii de insolvabilitate către toți creditorii cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitor.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Art. 140 alin. (2) reglementează termenul limită de depunere a cererii introductive, cu excepțiile stabilite de art. 145. Totodată, art. 79 reglementează preluarea cauzelor judiciare în derulare de către administratorul de insolvabilitate, iar Codul de procedură civilă prevede posibilitatea de suspendare (art. 260) sau încetare (art. 265) a cazurilor în situațiile prevăzute de Legea insolvabilității.</p>

	<p>Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)</p>	<p>10 0</p>	<p>Soarta creanțelor condiționate</p> <p>Art. 52 alin.(3) al legii, obligațiile rezultate din acțiunile și din actele administratorului provizoriu cărui i s-a transmis dreptul de dispoziție asupra bunurilor debitorului sânt considerate obligații ale masei debitoare după intentarea procesului de insolabilitate. Aceeași regulă se aplică și în cazul contractelor cu executare succesivă, în măsura în care administratorul provizoriu cere contraprestația în interesul bunurilor administrate.</p> <p>Art. 140 alin.(5) al legii, creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolabilitate. Creanțele sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi îndreptățite să participe la distribuiri de sume în măsura permisă de prezenta lege.</p> <p>Considerăm că sunt necesare dispoziții legale care să acopere situațiile în care contractele sunt cu executare succesivă sau condiționată și atribuirea necondiționată a acestora, fie ca creanțe garantate, fie ca creanțe curente în cazul obligațiilor care decurg din contract, dar care apar după deschiderea procedurii de insolabilitate.</p> <p>În procesul de validare a creanțelor, atât administratorii, atunci când examinează cererile de validare, cât și instanțele, atunci când examinează recursurile împotriva cererilor de validare, întâmpină dificultăți în clasificarea acestor creanțe.</p> <p>În practica judiciară a României de ex., la examinarea creanțelor sub condiție suspensivă în sens material, soluția pentru care s-a optat, este trecerea în tabel (n.r. – validarea) cu înscrierea faptului că creanța este suspensivă, condiționată de eveniment, circumstanțe etc.</p> <p>Legislația Olandei în materie de insolvență stabilește că, o creanță sub condiție este admisă pentru suma totală, fără a aduce atingere efectului condiției atunci când aceasta este îndeplinită. În același timp, o creanță sub condiție suspensivă poate fi admisă pentru valoarea sa la momentul declarării falimentului, iar în cazul în care lichidatorul ("curatorul") și creditorii nu pot ajunge la un acord cu privire la această modalitate de admitere, creanța este admisă provizoriu pentru întreaga valoare.</p>	<p>Se acceptă parțial.</p> <p>Art. 52 alin. (2) lit. b) deja califică drept <i>obligații ale masei debitoare</i> creanțele rezultate din contractele bilaterale a căror executare continuă după intentarea procedurii de insolabilitate.</p> <p>Totodată, în proiect au fost introduse modificări la art. 57 și art. 201 prin clarificarea statutului creanțelor sub condiție suspensivă (pot vota și participa la distribuiri creditori doar după îndeplinirea condiției).</p>
--	---	-----------------	--	--

	<p>A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)</p>	10 1	<p>Soarta creanțelor condiționate</p> <p>Art. 52 alin.(3) al legii, „obligațiile rezultate din acțiunile și din actele administratorului provizoriu cărui i s-a transmis dreptul de dispoziție asupra bunurilor debitorului sunt considerate obligații ale masei debitoare după intentarea procesului de insolabilitate. Aceeași regulă se aplică și în cazul contractelor cu executare succesivă, în măsura în care administratorul provizoriu cere contraprestația în interesul bunurilor administrate.”</p> <p>Potrivit art. 140 alin.(5) al legii, „creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolabilitate. Creanțele sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi îndreptățite să participe la distribuiri de sume în măsura permisă de prezenta lege.”</p> <p>Considerăm că sunt necesare dispoziții legale care să acopere situațiile în care contractele sunt cu executare succesivă sau condiționată și atribuirea necondiționată a acestora, fie ca creanțe garantate, fie ca creanțe curente în cazul obligațiilor care decurg din contract, dar care apar după deschiderea procedurii de insolabilitate.</p> <p>În procesul de validare a creanțelor, atât administratorii, atunci când examinează cererile de validare, cât și instanțele, atunci când examinează recursurile împotriva cererilor de validare, întâmpină dificultăți în clasificarea acestor creanțe.</p> <p>În practica judiciară a României de ex., la examinarea creanțelor sub condiție suspensivă în sens material, soluția pentru care s-a optat, este trecerea în tabel (n.r. – validarea) cu înscrierea faptului că creanța este suspensivă, condiționată de eveniment, circumstanțe etc.</p> <p>Legislația Olandei în materie de insolvență stabilește că, o creanță sub condiție este admisă pentru suma totală, fără a aduce atingere efectului condiției atunci când aceasta este îndeplinită. În același timp, o creanță sub condiție suspensivă poate fi admisă pentru valoarea sa la momentul declarării falimentului, iar în cazul în care lichidatorul ("curatorul") și creditorii nu pot ajunge la un acord cu privire la această modalitate de admitere, creanța este admisă provizoriu pentru întreaga valoare.</p>	<p>Se acceptă parțial.</p> <p>Art. 52 alin. (2) lit. b) deja califică drept <i>obligații ale masei debitoare</i> creanțele rezultate din contractele bilaterale a căror executare continuă după intentarea procedurii de insolabilitate.</p> <p>Totodată, în proiect au fost introduse modificări la art. 57 și art. 201 în scopul clarificării statutului creanțelor sub condiție suspensivă (pot vota și participa la distribuiri creditorii doar după îndeplinirea condiției).</p>
--	--	---------	---	--

	<p>Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)</p>	<p>10 2</p>	<p>Limitarea dreptului de opțiune al administratorului autorizat/lichidatorului, în cazul în care contractul prevede garanții</p> <p>Conform art. 89 alin.(2) a legii, administratorul/lichidatorul poate refuza executarea contractului dacă consideră că este prea oneros sau ar periclita restructurarea cu succes a debitorului. În acest caz, cealaltă parte, în calitate de creditor chirografar, poate înainta o creanță care rezultă din neexecutare. Dacă cealaltă parte cere administratorului să-și exercite dreptul de opțiune, acesta trebuie să declare neîntârziat, dar nu mai târziu de 10 zile de la data primirii notificării, dacă va cere sau nu executarea. În cazul în care omite să ceară în termen executarea contractului, administratorul/lichidatorul nu poate ulterior să insiste asupra executării lui.</p> <p>Considerăm că este oportună revizuirea în sensul ca să se menționeze în mod expres că dreptul de opțiune al administratorului nu poate fi exercitat în cazul în care contractul prevede o formă de garanție sau cauțiune de executare a anumitor obligații asumate anterior.</p> <p>În același timp, exercitarea unui asemenea drept discreționar, în lipsa unei analize de impact economic și/sau juridic nu este echitabil față de creditorii creanțele cărora au apărut până la intentarea procesului de insolvență, pentru creditorii care dețin creanțe curente, dar și pentru parteneri/contractanți/furnizori, în special contractul cu care prevede o formă de garanție sau de cauțiune de executare a anumitor obligații asumate anterior intentării procesului</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea înaintată de autor trebuie să fie însoțită de argumente după principiile documentului de analiză a impactului, cu evaluarea costurilor și beneficiilor.</p>
	<p>A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)</p>	<p>10 3</p>	<p>Limitarea dreptului de opțiune al administratorului autorizat/lichidatorului, în cazul în care contractul prevede garanții</p> <p>Conform art. 89 alin.(2) a legii, “administratorul/lichidatorul poate refuza executarea contractului dacă consideră că este prea oneros sau ar periclita restructurarea cu succes a debitorului. În acest caz, cealaltă parte, în calitate de creditor chirografar, poate înainta o creanță care rezultă din neexecutare. Dacă cealaltă parte cere administratorului să-și exercite dreptul de opțiune, acesta trebuie să declare neîntârziat, dar nu mai târziu de 10 zile de la data primirii notificării, dacă va cere sau nu executarea. În cazul în care omite să ceară în termen executarea contractului, administratorul/lichidatorul nu poate ulterior să insiste asupra executării lui.”</p>	<p>Nu se acceptă</p> <p>Propunerea înaintată de autor trebuie să fie însoțită de argumente după principiile documentului de analiză a impactului, cu evaluarea costurilor și beneficiilor.</p>

			Considerăm că este oportună revizuirea în sensul ca să se menționeze în mod expres că dreptul de opțiune al administratorului nu poate fi exercitat în cazul în care contractul prevede o formă de garanție sau cauțiune de executare a anumitor obligații asumate anterior.	
	Asociația Băncilor din Moldova (nr.02-08/82 din 05.04.2024)	10 4	<p>Legea să conțină elementele obligatorii ale raportului administratorului/lichidatorului</p> <p>Importanța cunoașterii unor informații cheie, relevante a fi cunoscute de către creditori sau instanța de insolvență impun necesitatea ca legea insolvenței să stabilească informații exhaustive pe care ar trebui să le conțină un raport al administratorului autorizat. Completarea legii cu o obligativitate pusă în seama administratorului autorizat poate contribui la transparență, furnizând informații clare cu privire la activitățile desfășurate. Aceasta poate face parte dintr-un efort de a asigura că administratorii sunt responsabili și diligenți față de procesul de insolvență, în fața instanțelor judecătorești și a creditorilor.</p> <p>La acest aspect, o să facem referire în continuare la legislației României și Georgiei, unde de exemplu, sunt stabilite explicit elementele obligatorii ale raportului de activitate a administratorului/lichidatorului procesului de insolvență cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) persoanele de specialitate desemnate (n.r. - avocați, experți contabili, evaluatori sau alți specialiști), precum și onorariul acestora; b) actele de dispoziție asupra averii debitorului (n.r. – masa debitoare) și documentele încheiate în acest sens, inclusiv procesul-verbal de adjudecare sau contractul de vânzare, după caz; c) încheierea, modificarea sau încetarea unor contracte la care debitorul este parte; d) situația încasărilor și plăților, în sinteză; e) promovarea unor acțiuni judiciare; f) măsuri privind acordarea unei protecții corespunzătoare creditorului care beneficiază de o cauză de preferință; g) stadiul efectuării inventarierii, dacă este cazul. 	Se acceptă Proiectul de modificare a legii a fost completat cu propunerea de completare a art.72 cu alin. (1 ¹)
	A.P. „Camera de	10 5	Legea să conțină elementele obligatorii ale raportului administratorului/lichidatorului.	Se acceptă

	<p>Comerț Americană din Moldova” (nr. 47 din 02.05.2024)</p>		<p>Pentru a asigura disponibilitatea informației cheie pentru creditori sau instanța de insolvență, este recomandabil ca legea insolvenței să prevadă lista informațiilor minime care ar trebui să conțină un raport al administratorului autorizat. Completarea legii cu o obligație pusă în seama administratorului autorizat poate spori transparența, furnizând informații clare cu privire la activitățile desfășurate. Aceasta poate face parte dintr-un efort de a asigura că administratorii sunt responsabili și diligenți față de procesul de insolvență, în fața instanțelor judecătorești și a creditorilor.</p> <p>Sub acest aspect, facem referire în continuare la legislației României și Georgiei, unde, de exemplu, sunt stabilite explicit elementele obligatorii ale raportului de activitate al administratorului/lichidatorului procesului de insolvență, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) persoanele de specialitate desemnate (n.r. - avocați, experți contabili, evaluatori sau alți specialiști), precum și onorariul acestora; b) actele de dispoziție asupra averii debitorului (n.r. – masa debitoare) și documentele încheiate în acest sens, inclusiv procesul-verbal de adjudecare sau contractul de vânzare, după caz; c) încheierea, modificarea sau încetarea unor contracte la care debitorul este parte; d) situația încasărilor și plăților, în sinteză; e) promovarea unor acțiuni judiciare; f) măsuri privind acordarea unei protecții corespunzătoare creditorului care beneficiază de o cauză de preferință; g) stadiul efectuării inventarierii, dacă este cazul. 	<p>Proiectul de modificare a legii a fost completat cu propunerea de completare a art. 72 cu alin. (1¹)</p>
	<p>Centrul Național Anticorupție (nr. 06/2/7103 din 25.04.2024)</p>	<p>10 6</p>	<p>Potrivit art. 25 alin. (1) al Legii integrității nr. 82/2017, eficiența cultivării climatului de integritate instituțională și profesională este supusă verificărilor din partea conducătorilor entităților publice, a autorităților anticorupție, a societății civile și mass mediei.</p> <p>În acest sens, în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (3) lit. a), art. 28 alin. (4) al legii prenotate, expertiza anticorupție, în calitate de măsură de control al integrității în sectorul public, se va efectua doar asupra proiectului definitivat în baza propunerilor și obiecțiilor</p>	<p>Se ia act</p>

			<p>expuse în procesul de avizare și/sau de consultare a părților interesate.</p> <p>Proiectul propus pentru expertiza anticorupție, nu este însoțit de avizele instituțiilor implicate în procesul de avizare/sinteza recomandărilor recepționate în cadrul consultării publice, fapt ce presupune că ulterior redacția proiectului poate suferi modificări și completări.</p> <p>Urmare celor expuse, solicităm respectuos expedierea în adresa Centrului Național Anticorupție a proiectului definitivat, pentru efectuarea expertizei anticorupție.</p>	
	Banca Națională a Moldovei (nr. 31-002/60/3059 din 07.06.2024)	10 7	<p>Având în vedere efectele juridice ale amendamentelor propuse potrivit art. I pct. 4, 11 și 15 din proiect, recomandăm argumentarea adițională, în conținutul Notei informative, a raționamentelor care conduc la necesitatea operării modificărilor vizate, fapt relevant inclusiv în contextul art. 71 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.</p>	Se acceptă Modificările propuse au fost excluse din proiect.
	Banca Națională a Moldovei (nr. 31-002/60/3059 din 07.06.2024)	10 8	<p>Adițional, remarcăm că propuneri de modificare a art. 245 din Legea insolvenței nr. 149/2012, se conțin și în proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (consolidarea cadrului de activitate al Băncii Naționale a Moldovei) (înregistrat în Parlamentul Republicii Moldova cu nr. 168 din 29.05.2024).</p>	Se ia act
	Ministerul Afacerilor Externe (nr. DI/3/041-4345 din 18.04.2024)	10 9	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Apărării (nr. 11/618 din 23.04.2024)	11 0	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Educației și Cercetării	11 1	Lipsa de obiecții și propuneri	

	(nr. 08/5-09/2762 din 24.04.2024)			
	Ministerul Sănătății (nr. 22/1733 din 25.04.2024)	11 2	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Agenția Servicii Publice (nr. 01/0964 din 29.04.2024)	11 3	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Mediului (nr. 13-05/1190 din 29.04.2024)	11 4	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Culturii (08/5-09/1299 din 30.04.2024)	11 5	Lipsa de obiecții și propuneri	
Avizare repetată				
I. Obiecții și propuneri de ordin general și tehnică legislativă				
	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)	1	În pct. 1, 3, 4, 6, 11, 15 și 21 cuvintele „care va avea” se vor substitui cu prepoziția „cu”, în vederea respectării normelor tehnicii legislative și uzanțelor de redactare a actelor normative.	Se acceptă Modificările au fost operate
	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)	2	La pct. 4, textul „după litera b)” se va exclude, ca fiind inutil. Amplasarea pozițiilor în ordinea succesiunii acestora nu necesită o menționare în acest sens. Drept exemplu, în cazul în care se completează cu un nou element structural, numerotat cu indice, nu	Se acceptă Modificările au fost operate

			se va menționa după care articol punct, alineat, literă, etc. se amplasează acesta sau pe care dintre acestea le precedă. Observația dată este valabilă și pentru pct. 6, 11, 21 și 26.	
	Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (f/nr. din 01.07.2024)	3	<p>Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova, în limitele competenței acordate de dispoziția art. 10 din Legea cu privire la administratorii autorizați, prezintă repetat obiecțiile și avizul la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012. Cu referire la cele expuse Uniunea optează ferm împotriva proiectului de lege propus, îl califică lipsit de tangență practică și regretă lipsa explicațiilor și ignoranța grupului de lucru la respingerea propunerilor formulate de Uniune. În acest sens Uniunea reiterează poziția expusă în propunerile formulate și prezentate în cadrul procesului de elaborare, în special propunerile ce țin de modificarea art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței și punerea în aplicare sub autoritatea Uniunii a Buletinului Electronic al Procedurilor de Insolvență.</p> <p>Vedem, că proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012 a fost discutat în cadrul unui grup de lucru, dar unde, contrar dispoziției art. 10 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la administratorii autorizați, profesioniștii care nemijlocit desfășoară acest gen de activitate nici nu au fost invitați. Prezentăm în termen restrâns al treilea aviz și vedem din Sinteza obiecțiilor și propunerilor, că soluțiile și raționamentele Uniunii sunt pur și simplu ignorate fără nici o explicație.</p> <p>Odată ce scopul modificărilor propuse este asigurarea unei aplicări mai corecte și eficiente a prevederilor Legii insolvenței și promovarea soluțiilor legale de remediere a deficiențelor identificate în procesul de implementare a legii, constatate în ultimii ani, atunci nu pot fi limite de încadrare în acest proiect de lege, după cum explică autorii proiectului. Sub această formulă, de-a dreptul ridicolă, sunt respinse propuneri, care probabil nu se regăsesc în planul autorilor proiectului, dar sunt necesare – ex. Buletinul Electronic al Procedurilor de Insolvență.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Toate propunerile formulate de UAAM în cele 2 avize, din 27 martie 2024 și 1 iulie 2024, au fost examinate și soluționate corespunzător în Sinteza obiecțiilor și propunerilor. Prezenta Sinteză conține descrierea modului în care au fost acceptate propunerile referitoare la deducerea cheltuielilor (art. 132) și registrul cauzelor de insolvență (art. 250).</p> <p>După cum indică Nota Informativă la proiectul de lege, domeniile de intervenție în cadrul acestui proiect legislativ au fost identificate în cadrul întâlnirilor bilaterale și multilaterale desfășurate în toamna anului 2023, fără a fi constituit un grup de lucru. Dat fiind numărul mare și uneori divergent al pozițiilor exprimate de către părțile interesate publice și private (participanți la consultarea publică), MDED a organizat, în conformitate cu Legea nr. 100/2017 privind actele normative, ședința interinstituțională din 05.08.2024, cu scopul de a identifica soluțiile optime, ținând</p>

				cont de interesele tuturor părților implicate.
II. Obiecții și propuneri la articolele/punctele din proiect				
<p>1. Articolul 5. Competența instanței de judecată se completează cu alineatul (10) care va avea următorul cuprins: „(10) În cazul înaintării unei cereri de strămutare, care urmează a fi soluționată de către instanța ierarhic superioară, acesteia i se trimit, în copii certificate de instanța de insolabilitate, doar actele care se referă la soluționarea cererii de strămutare. Examinarea cererii de strămutare nu va afecta continuitatea ședinței de judecată, însă pînă la soluționarea cererii de strămutare se amînă pledoariile.</p>	<p>Agenția Proprietății Publice (nr. 05-03-4466 din 05.07.2024)</p>	4	<p>Analizând proiectul de lege propus spre avizare repetată constatăm că autorul proiectului a acceptat o bună parte din propunerile Agenției Proprietății Publice reflectate în avizul nr. 05-03-2839 din 25 aprilie 2024.</p> <p>Cu toate acestea, având în vedere comentariile autorului expuse în sinteza atașată la proiectul comunicat pentru avizare repetată, Agenția Proprietății Publice insistă asupra propunerilor de modificare a proiectului de lege după cum urmează:</p> <p>1. Agenția Proprietății Publice în continuare nu consideră necesară intervenția de la articolul 5 din Legea insolabilității nr. 149/2012 prin completarea acestuia cu alineatul (10) potrivit căruia în cazul formulării unei cereri de strămutare, instanța de insolabilitate va expedia instanței ierarhic superioare competente de examinarea acestei cereri de strămutare doar actele / înscrisurile care se referă la cererea de strămutare, continuând ședința de judecată pînă la pledoarii.</p> <p>Apriori vom reitera că Legea insolabilității nr. 149/2012 (în continuare – Legea nr. 149/2012) nu prevede cazuri specifice sau diferite de cele de la art. 43 alin. (2) Cod de procedură civilă care pot fi invocate într-o cerere de strămutare a examinării cauzei de insolabilitate de la o instanță la alta.</p> <p>Mai mult, la art. 43 alin. (2) Cod de procedură civilă sunt descrise în listă exhaustivă cazurile când părțile / participanții unui proces judiciar pot solicita strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată. Articolul 43 alin. (2) Cod de procedură civilă este aplicabil proceselor de insolabilitate.</p> <p>Potrivit prevederilor art. 43 alin. (4) Cod de procedură civilă, de competența instanței ierarhic superioare ține doar examinarea cererilor de strămutare formulate în condițiile art. 43 alin. (2) lit. d) – lit. g) Cod de procedură civilă, circumstanțe care urmează a fi determinate de instanța ierarhic superioară doar în baza dosarului și</p>	<p>Se acceptă În rezultatul ședinței interinstituționale s-a stabilit de comun acord revizuirea propunerii de modificarea art. 5, norma fiind completată cu referința la cazurile de strămutare prevăzute la art. 43 alin. (4) din Codul de procedură civilă. (<i>Proces-verbal din 05.08.2024</i>).</p>

			<p>nu în baza unor copii de pe acte care se pretinde că se referă la soluționarea cererii de strămutare.</p> <p>În contradictoriu cu comentariul autorului de la pct. 4 din sinteză, care se referă la opinia Agenției Proprietății Publice privind completarea articolului 5 cu alineatul (10), vom menționa că art. 43 alin. (4¹) Cod de procedură civilă se referă la obligația instanței de a transmite dosarul către instanța competentă, după rămânerea irevocabilă a încheierii de strămutare.</p> <p>Distinct de aceasta, continuarea examinării cauzei până la soluționarea de către instanța ierarhic superioară a cererii de strămutare, poate aduce atingeri procedurale serioase, în situația în care o eventuală admitere a cererii de strămutare și trimitere a cauzei pentru judecare în fond la altă instanță presupune reluarea examinării fondului cauzei, fiind astfel afectat principiul celerității procesului și procedurii de insolabilitate.</p> <p>Or, pentru pronunțarea unei soluții în cadrul cauzei strămutate, instanța către care a fost strămutată cauza este ținută să respecte principiul nemijlocirii și să cerceteze nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și să ia cunoștință cu toate lucrările dosarului, fapt care presupune că avansarea în examinarea cauzei până la pledoarii în instanța unde a fost ridicat incidentul de procedură respectiv se va face în van și fără eficacitate și eficiență.</p> <p>De menționat că, normele procesuale civile instituie mecanisme de garantare a respectării principiului imparțialității instanței investite cu judecarea cauzei, iar, în speță, strămutarea cauzei contribuie la asigurarea respectării nepărtinirii instanței de judecată investite cu judecarea cauzei.</p> <p>De altfel, prin strămutare, adică prin aplicarea acestui incident procedural, se urmărește garantarea imparțialității judecătorilor și înlăturarea oricărei ingerințe sau influențe asupra activității de desfășurare a justiției, motive din care se impune ca instanța ierarhic superioară, atunci când examinează o cerere de strămutare, să aibă la îndemână întreg dosarul pentru a avea posibilitatea să dea o soluție legală asupra motivelor de strămutare invocate de solicitant.</p>	
<p>2. La articolul 8. Contestarea hotărârilor și</p>	<p>Ministerul Justiției (nr.</p>	<p>5</p>	<p>La pct. 2 și 5, se va indica momentul începerii curgerii termenului de 5 zile.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>

<p>a încheierilor instanței de insolvență alineatul (4), după textul „se trimit,” se completează cu textul „în termen de 5 zile”.</p>	<p>04/1-6330 din 05.07.2024)</p>			
<p>3. Articolul 19. Notificarea prealabilă alineatul (1) se completează cu un enunț care va avea următorul cuprins: „În cazul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale, de rând cu debitorul, creditorul este obligat să notifice în prealabil fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale și /sau autoritatea publică care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societății comerciale cu capital integral sau majoritar public în privința cărei se intenționează depunerea cererii introductive.”.</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	<p>6</p>	<p>1) La pct.3, ce vizează completarea art.19 alin.(1), textul ”În cazul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale” urmează a fi substituit cu textul ”În cazul întreprinderii de stat, întreprinderii municipale sau societății comerciale cu capital integral sau majoritar public”.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
<p>5. La articolul 21. Admiterea cererii introductive spre examinare alineatul (6), textul „20 de zile” se substituie cu textul „5 zile”, iar cuvintele „cu citarea debitorului” se exclud.</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	<p>7</p>	<p>La pct. 2 și 5, se va indica momentul începerii curgerii termenului de 5 zile.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>

<p>6. Articolul 24 Dispunerea măsurilor de asigurare se completează cu alin. (3¹) cu următorul cuprins: „(3¹) În cazul întreprinderilor de stat sau întreprinderilor municipale, precum și în cazul societăților comerciale cu capital integral sau majoritar public, administratorul provizoriu este obligat să notifice fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale și/sau autoritatea publică care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societăților comerciale respective despre ridicarea dreptului de administrare al debitorului.”.</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	<p>8</p>	<p>La pct. 6: - acesta prevede completarea art. 24 al Legii insolvenței nr. 149/2012, cu alin. (3¹), care conține dispoziția „În cazul întreprinderilor de stat sau întreprinderilor municipale, precum și în cazul societăților comerciale cu capital integral sau majoritar public, administratorul provizoriu este obligat să notifice fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale și/sau autoritatea publică care exercită funcția de deținător de acțiuni (părți sociale) al societăților comerciale respective despre ridicarea dreptului de administrare al debitorului.” Astfel, norma se va revedea, prin prisma art. 24 alin. (2) lit. b) și art. 25 alin. (2) al legii citate, care prevede că dispunerea ridicării dreptului de administrare al debitorului se realizează de către instanța de insolvență. În context, dispoziția se propune a fi completată cu textul „după dispunerea ridicării acestui drept de către instanța de insolvență”, cu indicarea unui termen concret privind obligația de notificare; - completarea propusă nu ține de obiectul de reglementare a art. 24, ci a art. 25, care are ca obiect de reglementare inclusiv competența administratorului provizoriu.</p>	<p>Se acceptă Norma a fost completată, fiind specificat același termen de notificare ca și în art. 26 alin. (2) din lege, “în cel mult 10 zile după desemnare”, și a fost trecută la art. 25, conform propunerii.</p>
<p>7. Articolul 25. Statutul și competența administratorului provizoriu alineatul (6) va avea următorul cuprins: „(6) Cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvență în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv</p>	<p>Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (f/nr. din 01.07.2024)</p>	<p>9</p>	<p>După cum am enunțat și în avizele anterioare valoarea remunerației administratorului provizoriu, administratorului insolvenței/lichidatorului pentru o lună de activitate, calculată în temeiul art. 25 alin. (6) și art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței cu utilizarea intervalului determinat prin Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11.06.2002 reprezintă minimumul garantat de legiuitor pentru exercitarea de către administratorul provizoriu, administratorul insolvenței/lichidator. Aceste norme au fost supuse și controlului constituționalității. Pornind de la acest minimum, părțile sunt în drept a negocia cuantumul remunerației și acest drept rezidă din principiile fundamentale ale dreptului civil. Prin modificările propuse în a treia redacție autorii proiectului schimbă formula ”... nu mai puțin de...” existentă în art. 25 alin. (6) și art. 70 alin. (3) din</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate ca urmare a formulării stabilite de comun acord în cadrul ședinței interinstituționale. (<i>Proces-verbal din 05.08.2024</i>).</p>

<p>lucrată și confirmată documentar, în limita intervalului pentru stabilirea salariilor de tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări și ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00, propus pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unități cu autonomie financiară.”.</p>		<p>Legea insolvabilității și includ formula ”...în limita...”, care în realitate are semnificația ”...nu mai mult de...”. Altfel fiind spus, ceea ce în redacția actuală a legii reprezintă remunerarea minimă garantată de legiuitor, prin modificările propuse se transformă în maximum posibil sau o plafonare, care înlătură dreptul de a negocia.</p> <p>Reiterăm, că remunerația administratorului insolvabilității/lichidatorului rezidă din caracterul oneros al prestațiilor lui, iar poziția de egalitate juridică a subiecților în raporturile juridice civile determină stabilirea contraprestației și quantumul ei până la sau la momentul demarării evenimentelor generatoare de efecte juridice. Este esențial a accentua, că în raporturile juridice civile nici o persoană nu poate fi obligată la o prestație sau efectuarea unei munci până nu este stabilită contraprestația sau remunerarea muncii, quantumul ei și persoana exprimă acordul. În acest sens exercitarea atribuțiilor de către administratorul insolvabilității/lichidator fără stabilirea quantumului remunerației reprezintă o prestație gratuită sau muncă neremunerată, care cooptată cu lipsa acordului persoanei este echivalentă cu munca forțată, care este interzisă prin imperativ constituțional.</p> <p>În sensul celor expuse Uniunea exprimă dezacordul ferm cu modificările aduse la art. 25 alin. (6) și art. 70 alin. (3) din Legea insolvabilității prin înlocuirea formulei ”... nu mai puțin de...” cu formula ”...în limita...”.</p>	
	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	<p>10</p> <p>2) La pct.7, în vederea concretizării art.25 alin.(6), textul ”pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată” se propune de a fi substituit cu textul ”proporțional timpului efectiv lucrat în fiecare lună”.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm: Intenția autorului este de a racorda prevederile Legii insolvabilității la</p>

				<p>cadrul normativ modificat (Anexa nr. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară). Propunerea autorului avizului nu asigură un model echitabil de remunerare, a cărei mărime să reflecte calificarea administratorului și complexitatea sarcinilor lui (conform recomandărilor din secțiunea 53 privind remunerarea administratorului insolvenței. din Ghidul legislativ UNCITRAL). Pentru analiza comparată - se va considera modelul României - art. 38 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 86/2006 și art. 57 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.</p> <p>Totodată, având în vedere că termenul legal de examinare a cauzei de intentare, conform art. 30 alin. (3) este de 60 de zile lucrătoare (cca. 3 luni), propunerea autorului avizului comportă mai multe riscuri decât beneficii (în practică, instanțele diferit acționează pentru acceptarea timpului efectiv lucrat).</p> <p>Ministerul Finanțelor și-a menținut poziția conform avizului. (<i>Proces-verbal din 05.08.2024</i>).</p>
--	--	--	--	---

	Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-4466 din 05.07.2024)	11	<p>2. La pct. 7 din proiect - expunerea în redacție nouă a articolului 25 alineatul (6), recomandăm unele intervenții redacționale și anume:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cuvintele „Cuantumul de remunerare a” să fie substituite cu cuvintele „Cuantumul remunerării” ; - cuvintele „îl stabilește” să se substituie cu cuvintele „se stabilește de”; - textul „salariilor de tarificare / de funcție” să se substituie cu cuvintele „salariilor de funcție”, această intervenție redacțională având scopul de a racorda textul propus al art. 25 alin. (6) cu intervenția de la pct. 19 din proiect care se referă la completarea art. 70 alin. (3) din Legea nr. 149/2012. 	Se acceptă Modificările au fost operate conform formulei stabilite de comun acord în cadrul ședinței interinstituționale. (<i>Proces-verbal din 05.08.2024</i>)
8. Articolul 32. Repartizarea cheltuielilor judiciare aferente perioadei de observare a debitorului alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului este trecută în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului, atrași la	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)	12	<p>La pct. 8, ce vizează modificarea art. 32 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149/2012, se remarcă că proiectul propune, inclusiv, reducerea cercului de subiecți din contul cărora va putea fi acoperit onorariul administratorului provizoriu, în cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate. Astfel, se propune a exclude din rândul acestor subiecți asociații, acționarii sau membrii debitorului, care în mod solidar cu membrii organelor de conducere ale debitorului sunt obligați, în versiunea actuală a legii, să suporte cheltuielile efectuate de administratorul provizoriu în perioada de observare a debitorului. În context, reiterăm observația din raportul de expertiză precedent al Ministerului Justiției nr. 04/2-4669 din 17 mai 2024, potrivit căreia, autorii proiectului nu prezintă argumente pentru susținerea acestei soluții, deși se recunoaște că există o problemă privind asigurarea onorariului fix și compensarea cheltuielilor efectuate ale administratorului provizoriu.</p> <p>În altă ordine de idei, modificările propuse la art. 32 alin. (2) se vor examina prin prisma art. 248 alin. (1) al Legii insolabilității, care prevede că instanța de insolabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolubil să fie suportate nu numai de membrii organelor de conducere, ci și orice altă persoană, care i-au cauzat insolabilitatea prin una dintre acțiunile prevăzute în alineatul citat.</p>	Se acceptă Modificările au fost operate conform formulei stabilite de comun acord în cadrul ședinței interinstituționale. (<i>Proces-verbal din 05-08.08.2024</i>)

răspundere în modul prevăzut la art. 248.”.			<p>De asemenea, norma citată se va revizui inclusiv prin prisma art. 17 pct. 2 din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, care prevede că acționarii, precum și asociații societății cu răspundere limitată poartă răspundere pentru obligațiile întreprinderii numai în limitele valorii acțiunii (cotelor) care le aparțin.</p> <p>Astfel, în lipsa unor motive întemeiate, considerăm contrară scopurilor urmărite prin proiect reducerea cercului de subiecți pasibili să suporte aceste cheltuieli ale procesului de insolvență. Mai mult, nu s-a ținut cont de faptul că organele de conducere ale debitorului execută deciziile și hotărârile acționarilor, iar acționarii nu sunt membri ai organelor de conducere, conform art. 247 din Legea insolvenței nr. 149/2012. Observațiile formulate sunt valabile și pentru pct. 19, cu referire la modificarea art. 70 alin. (13).</p>	
<p>9. Articolul 40. Bunurile care nu se includ în masa debitoare</p> <p>alineatul (1) se completează cu textul: „bunurile proprietate publică din domeniul public și drepturile asupra acestora, precum și bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia, transmise partenerului privat în cadrul contractelor de parteneriat public-privat și bunurile transmise debitorului cu drept de</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	13	<p>La pct. 9, completarea art. 40 alin. (1) cu dispoziții care prevăd bunurile care nu se includ în masa debitoare va fi succedată de norma care ar prevedea excluderea enunțului al doilea din definiția dată termenului „masă debitoare” stabilită în art. 2 al Legii insolvenței nr. 149/2012, în vederea evitării paralelismelor legislative.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Modificările au fost operate în conformitate cu cele stabilite de comun acord în cadrul ședinței interministeriale. <i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>
<p>de</p>	<p>Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-4466 din 05.07.2024)</p>	14	<p>3. Deși autorul proiectului a acceptat parțial propunerea Agenției Proprietății Publice privind modificarea articolului 40 din Legea nr. 149/2012, fiind modificat doar alineatul (1) al acestui articol, constatăm că argumentele Agenției Proprietății Publice privind expunerea în redacție nouă a articolului 40 au fost considerate insuficiente.</p> <p>În argumentarea respingerii propunerii Agenției Proprietății Publice (a se vedea pct. 61 din sinteză), autorul proiectului a arătat că trimiterea la legile speciale care reglementează o anumită categorie de bunuri incluse în patrimoniul public al statului, ar fi insuficientă.</p> <p>În contradictoriu cu această explicație, Agenția Proprietății Publice insistă în continuare pe propunerea privind expunerea în redacție nouă a articolului 40 după cum urmează:</p> <p>„Articolul 40. Bunurile care nu se includ în masa debitoare</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Modificările au fost operate în conformitate cu cele stabilite de comun acord în cadrul ședinței interinstituționale <i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>

<p>locațiune/arendă/superficie.”.</p>		<p>(1) Nu se includ în masa debitoare bunurile scoase din circuitul civil, bunurile care, în conformitate cu Codul de procedură civilă, nu sînt pasibile de executare silită și drepturile patrimoniale inalienabile ale debitorului, bunurile proprietate publică din domeniul public și drepturile asupra acestora, precum și bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia, transmise partenerului privat în cadrul contractelor de parteneriat public – privat și bunurile transmise debitorului cu drept de locațiune/arendă/superficie.</p> <p>(2) Dacă în masa debitoare există bunuri care cad sub incidența alin. (1), administratorul insolvenței / lichidatorul notifică proprietarul lor. Acesta este obligat să preia aceste bunuri în termen de 30 de zile din momentul notificării. În cazul încălcării acestui termen, proprietarul trebuie să restituie cheltuielile de întreținere a bunurilor respective.”</p> <p>Expunerea într-o nouă redacție a art. 40 din Legea nr. 149/2012 este dictată de necesitatea corelării noțiunii acestui articol la sensul, scopul și esența definiției date masei debitoare la art. 2 din Legea nr. 149/2012, cu instituirea unui mecanism clar și explicit ce urmează să se întâmple cu bunurile care nu pot face parte din masa debitoare, dar care au fost incluse în masa debitoare.</p> <p>Redacția actuală a art. 40 din Legea nr. 149/2012, chiar și după completarea alineatului (1) în formula agreată de către autor, în continuare nu va răspunde inclusiv titlului acestui articol, fiind în contradicție cu alte acte normative care reglementează regimul juridic al categoriilor de bunuri indicate la alin. (3) – alin. (5), care, după natura și regimul lor juridic nu pot face parte din masa debitoare, dar care, în virtutea prevederilor de la art. 40 alin. (3) – alin. (5), nefiind expres menționate la art. 2 sau la art. 40 alin. (1) pot fi incluse în masa debitoare și valorificate ulterior în cadrul procedurii de insolvență.</p> <p>Cu titlu de exemplu constatăm că potrivit redacției actuale a art. 40 alin. (3) din Legea nr. 149/2012, obiectivele de infrastructură comunală incluse în masa debitoare se valorifică în condițiile acestei legi.</p>	
---------------------------------------	--	---	--

		<p>Concomitent, potrivit prevederilor art. 4 din Legea nr 303/2013 stabilește că, sistemul public de alimentare cu apă este ansamblu de instalații tehnologice, echipamente funcționale și dotări specifice prin care se realizează serviciul public de alimentare cu apă. Sistemul public de alimentare cu apă cuprinde următoarele componente: captări, aducțiuni, stații de tratare, stații de pompare cu sau fără hidrofor, rezervoare de înmagazinare, rețele publice de transport al apei, rețele publice de distribuție a apei, iar sistemul public de canalizare este ansamblu de instalații tehnologice, echipamente funcționale și dotări specifice prin care se realizează serviciul public de canalizare. Sistemul public de canalizare cuprinde, în special, următoarele componente: rețele publice de canalizare, stații de pompare, stații de epurare, colectoare de evacuare spre emisar;</p> <p>Corespunzător prevederilor art. 13¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2013, sistemele publice de alimentare cu apă și de canalizare sînt parte componentă a infrastructurii tehnico-edilitare a unităților administrativ-teritoriale, sînt bunuri de interes și folosință publică și aparțin, prin natura lor sau potrivit legii, domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, fiind supuse regimului juridic al proprietății publice în conformitate cu Legea nr. 29/2018 privind delimitarea proprietății publice.</p> <p>Constatăm astfel că, obiectivele de infrastructură comunală avute în vedere la art. 40 alin. (3) din Legea nr. 149/2012, sunt bunuri care fac parte componentă din infrastructura tehnico – edilitară a unităților administrativ – teritoriale și aceste bunuri nu pot fi valorificate în cadrul procedurii de insolvență.</p> <p>Mai mult, în virtutea prevederilor art. 13¹ alin. (6) din Legea nr. 303/2013, bunurile domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, aferente serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, nu pot fi depuse ca aport la capitalul integral al societăților comerciale (inclusiv cele înființate de autoritățile administrației publice locale și centrale) și nu pot constitui garanții pentru creditele bancare contractate de autoritățile administrației publice locale sau de operatori, fiind inalienabile, imprescriptibile</p>	
--	--	--	--

		<p>și innesizabile. Aceste bunuri pot fi date în administrare sau pot fi concesionate operatorilor, în condițiile legii.</p> <p>La fel, potrivit prevederilor art. 4 din Legea cu privire la locuințe nr. 75/2015, locuință proprietate publică – locuință aflată în proprietatea unităților administrativ-teritoriale sau a statului, care include totalitatea locuințelor, și anume: sociale, de serviciu, de manevră, locuințe de tip hoteluri-azil și cămin și locuințe cu statut special (de protocol), iar conform prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea nr. 75/2015, locuințele sociale aparțin domeniului public al unităților administrativ-teritoriale și nu pot fi înstrăinate sau trecute în alt tip de locuințe.</p> <p>În condițiile prevederilor art. 5 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 29/2018, bunurile domeniului public formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și sînt inalienabile, innesizabile și imprescriptibile, circuitul civil al acestora fiind limitat în condițiile legii. Bunurile domeniului public: b) nu pot fi supuse urmăririi silite; c) nu pot fi incluse în masa debitoare în cazul insolabilității/falimentului persoanei juridice.</p> <p>Corespunzător, în situația în care alin. (3) – alin. (5) art. 40 din Legea nr. 149/2012 nu sunt racordate la prevederile Legii nr. 29/2018, Legii nr. 303/2013 și Legii nr. 75/2015 și prevederile Legii nr. 29/2018, administratorii insolabilității / lichidatorii vor continua să valorifice bunurile respective, care sunt proprietate publică a statului sau a unităților administrativ – teritoriale, ceea ce afectează iremediabil patrimoniul și interesul public.</p>	
	<p>Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (nr. 21-3519 din 02.07.2024)</p>	<p>15</p> <p>Actuala redacție a art.40 alin.(3) al Legii insolabilității, stabilește faptul că, „fondul social de locuințe, instituțiile preșcolare și obiectivele de infrastructură comunală vor fi valorificate/lichidate în conformitate cu prezenta lege”. Prezenta reglementare însă vine în contradicție cu cadrul legal în vigoare care stipulează că, bunurile proprietate publică din domeniul public, bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale (inclusiv al unității teritoriale autonome Găgăuzia) nu pot fi incluse în masa debitoare. Or, indiscutabil, bunurile care fac parte din infrastructura comunală sau</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Modificările au fost operate în conformitate cu cele stabilite de comun acord în cadrul ședinței interinstituționale. (<i>Proces-verbal din 05.08.2024</i>).</p>

		<p>infrastructura serviciilor publice, fondul social de locuințe și bunurile aparținând instituțiilor de învățământ public și instituțiilor social-culturale, sunt bunuri care sunt scoase din circuitul civil și nu pot fi pasibile executării silite.</p> <p>În acest sens, legiuitorul a indicat cu certitudine la art.4 alin.(2) al Legii serviciilor publice de gospodărire comunală nr.1402/2002 că, „sistemele publice de gospodărie comunală, inclusiv terenurile aferente, fiind de folosință, interes sau utilitate publică, aparțin, prin natura lor sau potrivit legii, domeniului public al unităților administrativ-teritoriale”.</p> <p>Totodată, la art.9 alin.(5) al Legii nr.75/2015 cu privire la locuințe stabilește că, „locuințele sociale aparțin domeniului public al unităților administrativ-teritoriale și nu pot fi înstrăinate sau trecute în alt tip de locuințe”.</p> <p>În continuare, menționez că la art.4 lit.c) al Legii nr.174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, este prevăzut că „exploatarea infrastructurii din domeniile apei și canalizării fac parte din domeniile de importanță pentru securitatea statului”.</p> <p>De remarcat că, la art.5 alin.(1) și (2) al Legii nr.29/2018 privind delimitarea proprietății publice, se explică că, bunurile domeniului public formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, circuitul civil al acestora fiind limitat în condițiile legii. Bunurile domeniului public:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nu pot fi înstrăinate sau depuse în capitalul social al unor persoane juridice; b) nu pot fi supuse urmăririi silite; c) nu pot fi incluse în masa debitoare în cazul insolvenței/falimentului persoanei juridice; d) nu pot fi obiectul unei garanții reale; e) nu pot fi dobândite de persoane fizice sau juridice prin uzucapiune. <p>Respectiv, având în vedere normele de referință expuse supra, apare necesitatea revizuirii neîntârziată a abordării normative de la art.40 alin.(3)-(5) al Legii nr.149/2012, care nu poate veni în</p>	
--	--	---	--

			dezacord cu prevederile Legii serviciilor publice de gospodărire comunală, Legii cu privire la locuințe, Legii privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, Legii privind delimitarea proprietății publice etc.	
<p>11. Articolul 45. Creanțele neajunse la scadență, creanțele condiționate și creanțele privind prestațiile periodice</p> <p>se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins: „(3¹) Dacă obligația garantată nu este exigibilă, creditorul are o creanță sub condiție suspensivă față de debitorul care este garant personal.”.</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	16	<p>Cu referire la pct. 11, cuvintele „debitor care este garant personal” se vor revedea, întrucât Legea insolvenței nu operează cu un asemenea termen.</p>	<p>Nu se acceptă Notă: În rezultatul ședinței interinstituționale au fost acceptate propunerile și argumentele autorului proiectului fără obiecții. <i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i> Suplimentar menționăm: Noțiunea de garant personal este utilizată în Codul civil, acesta reprezentând titularul (creditorul) garanției personale, autonome sau accesorii. (art. 1628 din Codul civil). Ținând cont că termenul are același sens ca și în Codul civil, nu este necesară stabilirea semnificației acestuia în contextul legii insolvenței (art. 54 alin. (5) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative).</p>
<p>14. Articolul 56. Desfășurarea adunării creditorilor</p> <p>alineatul (1) după textul „prezența creditorilor,” se completează cu textul „prin mijloace electronice,”</p> <p>alineatul (12) va avea următorul cuprins:</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	17	<p>La pct. 14, cu referire la modificarea art. 56 alin. (12): - formularea „va avea următorul cuprins:” se va substitui cu cuvântul „textul”;</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
			<p>- subsecvent, nu este clară intenția autorului de a prevedea că desfășurarea adunării creditorilor prin mijloace electronice, hotărârile ei se includ în procesul-verbal, semnat doar de administratorul insolvenței/lichidator. Or, desfășurarea ședințelor prin mijloace electronice nu împiedică semnarea procesului-verbal de președintele și secretarul adunării, spre exemplu, prin utilizarea semnăturii electronice.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate. Propunerea a fost exclusă din proiect.</p>

<p>„(12) Desfășurarea adunării creditorilor și hotărârile ei se includ în procesul-verbal, semnat de președintele, de secretarul adunării și de administratorul insolvenței/lichidator, sau, în cazul adunării desfășurate prin mijloace electronice, doar de către administratorul insolvenței/lichidator. La expunerea hotărârilor adunării se menționează opiniile separate declarate.”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	<p>18</p>	<p>3) La pct.14 nu poate fi susținută propunerea de modificare a art.56 alin.(12) în sensul că procesele-verbale ale adunării creditorilor, desfășurate prin mijloace electronice, pot fi semnate doar de administratorul insolvenței/lichidator. De exemplu, cu titlu de analogie, remarcăm că art.49 alin.(2) lit.c) din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni stabilește că adunarea generală a acționarilor poate fi ținută prin mijloace electronice. Art.63 alin.(1) din același act normativ prevede că fiecare exemplar al procesului-verbal va fi semnat de președintele și de secretarul adunării generale.</p> <p>Astfel, considerăm că, indiferent de forma de ținere a adunării creditorilor, procesele-verbale ale adunării respective urmează a fi semnate de președintele și secretarul adunării, precum și de administratorul insolvenței/lichidator.</p> <p>Mai mult ca atât, nu este clar de ce se propune de a lipsi de dreptul de a semna procesele-verbale pe președinte și secretarul adunării creditorilor, care dețin semnătura electronică.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate. Propunerea a fost exclusă din proiect.</p>
	<p>Agencia Proprietății Publice (nr. 05-03-4466 din 05.07.2024)</p>	<p>19</p>	<p>La pct. 14 din proiect recomandăm efectuarea unei intervenții redacționale în vederea corelării textului cu intenția autorului.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
	<p>Grupul de lucru al Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (nr. 38-78-8518 din 29.07.2024)</p>	<p>20</p>	<p>Prin modificări la art.56 și art.58, în proiect se propun elemente de comunicare la distanță, prin mijloace electronice, alternativ întrunirilor cu prezență fizică. Atenționăm că însăși sintagma „prin mijloace electronice” nu clarifică suficient cum are loc adunarea. Pentru a evita interpretări diferite, este necesar de venit cu mai multe completări despre modul de interacțiune prin mijloace electronice (dacă e videoconferință sau poate fi alt tip de interacțiune), care sunt rigorile de identificare a persoanelor care participă (sunt necesare sau nu elemente speciale de identificare la distanță, inclusiv dacă este sau nu necesară utilizarea semnăturii electronice calificate).</p> <p>Drept exemplu se recomandă consultarea modificărilor aprobate la Legea nr.69/2016 prin Legea nr.126/2023 în care s-a</p>	<p>Se acceptă parțial Reglementarea detaliată a acestei forme de ținere a adunării creditorilor nu este oportună, or, evoluția rapidă a mijloacelor de comunicații electronice ar impune necesitatea intervențiilor frecvente în cadrul legal, pentru a asigura respectarea cerințelor unui limbaj simplu, clar și concis (conform art.54 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative). Respectiv, riscurile</p>

			<p>aprobat notariatul la distanță și cel electronic. Printre altele, în prevederile invocate se specifică că întocmirea unui act (notarial) la distanță se realizează dacă toți participanții sunt de acord și au capacitatea tehnologică respectivă, toți asigură prezența simultană și pot comunica față în față prin intermediul mijloacelor de comunicare electronică. Totodată, legea specifică, că, condițiile în cauză nu se consideră realizate dacă cel puțin unul dintre participanți nu a asigurat contactul vizual și auditiv neîntrerupt pe parcursul desfășurării acțiunii. Astfel, pentru a nu admite situații în care unii creditori (în detrimentul altor creditori) vor abuza de adunările desfășurate la distanță prin mijloace de comunicare electronică, este important de a veni cu mai multe precizări și rigori despre modul de organizare (anunțare) și desfășurare. În același timp, luând în calcul deschiderea pentru adunări fără prezență fizică, este recomandabil să fie stabilite și cazurile în care se admite utilizarea documentului electronic, spre exemplu buletinele de vot ș.a.</p>	<p>(depășirea rapidă de timp a normelor detaliate din lege) ar exceda beneficiile (prevenirea abuzurilor de care se menționează). Totodată, se acceptă completarea normei din proiect cu unele exemple de forme de mijloace electronice, similar art. 68 din Legea nr. 69/2016 cu privire la organizarea activității notarilor.</p>
<p>17. Articolul 59. Anularea hotărârii adunării creditorilor. alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolvență pentru încălcări de procedură, precum și pentru motive de ilegalitate, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului, a reprezentantului debitorului sau la cererea creditorilor. Pot cere anularea hotărârii creditorii care:</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	<p>21</p>	<p>4) La pct.17 din proiectul de lege, aferent modificării articolului 59 alin.(1) din Legea insolvenței, reiterăm că propunerea respectivă nu poate fi susținută, deoarece acordarea dreptului administratorului insolvenței/lichidatorului de a contesta din motive de ilegalitate o hotărâre a adunării creditorilor contravine prevederilor art. 58 alin. (12) din Legea insolvenței, care prevede expres, că hotărârile adoptate de adunarea creditorilor sunt obligatorii pentru administratorul insolvenței/lichidator.</p>	<p>Nu se acceptă Scopul intervenției la art. 59 alin. (1) constă în includerea motivului de ilegalitate drept temei de contestare a hotărârilor adunării creditorilor de către participanții la proces, inclusiv de administratorul insolvenței/lichidator, deja prevăzut în redacția actuală. Suplimentar, caracterul obligatoriu al hotărârii adunării creditorilor nu limitează dreptul de contestare a hotărârii, pentru încălcări de procedură sau din motive de ilegalitate. În acest sens, menționăm că potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 17 din 20.09.2022, a fost declarat</p>

<p>a) au votat împotriva hotărârii, faptul fiind consemnat în procesul-verbal al adunării;</p> <p>b) nu au fost admiși la adunare fără temeii legal sau nu au fost înștiințați în modul stabilit de prezenta lege despre data, ora și locul adunării;</p> <p>c) sînt lezați în drepturi printr-o hotărîre asupra unei chestiuni care nu figura pe ordinea de zi a adunării creditorilor sau prin faptul că adunarea a avut loc fără cvorumul stabilit de lege, cu încălcarea cotelor de voturi.”</p>				<p>constituțional textul „pentru încălcări de procedură, la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului sau a reprezentantului debitorului” din articolul 59 alin. (1) din Legea insolabilității în măsura în care administratorul insolabilității sau lichidatorul poate contesta din motive de ilegalitate hotărârea adunării creditorilor prin care i-a fost anulat sau modificat onorariul de succes.</p>
<p>19. Articolul 70. Remunerarea administratorului/lichidatorului. Compensarea cheltuielilor</p>				
<p>La alineatul 3, al doilea enunț va avea următorul cuprins: „Acest cuantum se stabilește în limita intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări și ramuri ale</p>	<p>Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (f/nr. din 01.07.2024)</p>	<p>22</p>	<p>După cum am enunțat și în avizele anterioare valoarea remunerației administratorului provizoriu, administratorului insolabilității/lichidatorului pentru o lună de activitate, calculată în temeiul art. 25 alin. (6) și art. 70 alin. (3) din Legea insolabilității cu utilizarea intervalului determinat prin Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11.06.2002 reprezintă minimumul garantat de legiuitor pentru exercitarea de către administratorul provizoriu, administratorul insolabilității/lichidator. Aceste norme au fost supuse și controlului constituționalității. Pornind de la acest minimum, părțile sunt în drept a negocia cuantumul remunerației și acest drept rezidă din principiile fundamentale ale dreptului civil. Prin modificările</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate conform celor stabilite de comun acord în cadrul ședinței interinstituționale. (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>

<p>economiei naționale cu valoarea 1,00, propus pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unități cu autonomie financiară.”</p>		<p>propușe în a treia redacție autorii proiectului schimbă formula ”... nu mai puțin de...” existentă în art. 25 alin. (6) și art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței și includ formula ”...în limita...”, care în realitate are semnificația ”...nu mai mult de...”. Altfel fiind spus, ceea ce în redacția actuală a legii reprezintă remunerarea minimă garantată de legiuitor, prin modificările propuse se transformă în maximum posibil sau o plafonare, care înlătură dreptul de a negocia.</p> <p>Reiterăm, că remunerația administratorului insolvenței/lichidatorului rezidă din caracterul oneros a prestațiilor lui, iar poziția de egalitate juridică a subiecților în raporturile juridice civile determină stabilirea contraprestației și cuantumul ei până la sau la momentul demarării evenimentelor generatoare de efecte juridice. Este esențial a accentua, că în raporturile juridice civile nici o persoană nu poate fi obligată la o prestație sau efectuarea unei munci până nu este stabilită contraprestația sau remunerarea muncii, cuantumul ei și persoana exprimă acordul. În acest sens exercitarea atribuțiilor de către administratorul insolvenței/lichidator fără stabilirea cuantumului remunerației reprezintă o prestație gratuită sau muncă neremunerată, care cooptată cu lipsa acordului persoanei este echivalentă cu munca forțată, care este interzisă prin imperativ constituțional.</p> <p>În sensul celor expuse Uniunea exprimă dezacordul ferm cu modificările aduse la art. 25 alin. (6) și art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței prin înlocuirea formulei ”... nu mai puțin de...” cu formula ”...în limita...”.</p>	
	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	<p>23</p> <p>5) La pct.19, aferent art.70 alin.(3), menționăm că, în avizul precedent, s-a invocat că, la formularea propunerilor respective, autorul urmează să țină cont de faptul că administratorul/lichidatorul poate fi numit actualmente în funcția respectivă la un număr nelimitat de întreprinderi (a se vedea art. 63 alin. (8) din Legea insolvenței), beneficiind de onorariu lunar de la toate întreprinderile concomitent, fiind în mod evident în imposibilitate de a presta munca zilnic în decurs de 8 ore la fiecare întreprindere (nemaivorbind de cazurile administrării concomitente a zeci de întreprinderi). Mai mult ca atât, majoritatea</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p>

		<p>întreprinderilor, aflate în proces de insolvență, își stopează activitatea, eliberând din funcție salariații, iar activitatea administratorului/lichidatorului este îndreptată în special doar în vederea comercializării bunurilor din masa debitoare. Astfel, munca prestată de un conducător la o singură unitate, care își desfășoară activitatea, nu poate fi asimilată cu munca prestată de administrator/lichidator la mai multe întreprinderi concomitent sau chiar la o singură întreprindere insolventă. Respectiv, având în vedere argumentele invocate și de modificările operate în Hotărârea Guvernului nr.743/2002, ținând cont că administratorul/lichidatorul poate beneficia concomitent de onorariu lunar la un număr nelimitat de întreprinderi fără a presta munca în decurs de 8 ore zilnic per întreprindere, precum și în vederea diminuării cheltuielilor curente ale întreprinderilor insolvente (care se achită în mod prioritar), fapt ce va permite o mai mare stingere a creanțelor creditorilor (inclusiv celor bugetari), se propune de a examina suplimentar chestiunea referitoare la remunerarea lunară a administratorului/lichidatorului.</p>	<p>Suplimentar menționăm că intenția autorului proiectului este de a racorda prevederile legii insolvenței la actul normativ modificat (Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară), prin ajustarea formulei de calcul a cuantumului onorariului fix. Propunerea autorului avizului nu poate fi acceptată deoarece nu stabilește un model echitabil de remunerare, a cărei mărime să reflecte calificarea administratorului și complexitatea sarcinilor lui (conform principiilor Ghidului legislativ UNCITRAL, secțiunea 53 privind remunerarea administratorului insolventei). Propunerea comportă mai multe riscuri (în practică, instanțele diferit acționează pentru acceptarea timpului efectiv lucrat, existând riscul unei abordări formaliste), decât beneficii (care nu au fost semnalate). Totodată, în exercitarea atribuțiilor ce-i revin, administratorul insolvenței nu se află în relații de muncă și nu are statut de angajat, acesta fiind desemnat din rândul administratorilor autorizați prin act judecătoresc și desfășurându-și întreaga activitate sub supravegherea instanței de</p>
--	--	---	---

				<p>insolvabilitate. Conform art. 3 din Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați, acesta „desfășoară o activitate de liber profesionist de interes public.”.</p> <p>În acest sens, menționăm hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 09.06.2020 prin care “Se declară inadmisibilă excepția de neconstituționalitate în partea ce ține de articolul 70 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149/2012. Pentru analiza comparată - a se vedea modelul României - art. 38 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 86/2006 și art. 57 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, care prevăd că la stabilirea nivelului onorariului se vor avea în vedere factori care reflectă gradul de complexitate a activității depuse, nicidecum timpul efectiv lucrat.</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor menține poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>
La alineatul (13) textul „în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247” se substituie cu textul „în obligația membrilor organelor de conducere ale	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)	24	În altă ordine de idei, modificările propuse la art. 32 alin. (2) se vor examina prin prisma art. 248 alin. (1) al Legii insolvenței, care prevede că instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate nu numai de membrii organelor de conducere, ci și orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre acțiunile prevăzute în alineatul citat.	Se acceptă Modificările au fost operate Propunerea a fost exclusă din proiect

<p>debitorului atrași la răspundere în modul prevăzut la art. 248.”.</p>			<p>De asemenea, norma citată se va revizui inclusiv prin prisma art. 17 pct. 2 din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, care prevede că acționarii, precum și asociații societății cu răspundere limitată poartă răspundere pentru obligațiile întreprinderii numai în limitele valorii acțiunii (cotelor) care le aparțin.</p> <p>Astfel, în lipsa unor motive întemeiate, considerăm contrară scopurilor urmărite prin proiect reducerea cercului de subiecți pasibili să suporte aceste cheltuieli ale procesului de insolvență. Mai mult, nu s-a ținut cont de faptul că organele de conducere ale debitorului execută deciziile și hotărârile acționarilor, iar acționarii nu sunt membri ai organelor de conducere, conform art. 247 din Legea insolvenței nr. 149/2012. Observațiile formulate sunt valabile și pentru pct. 19, cu referire la modificarea art. 70 alin. (13).</p>	
<p>20. Articolul 71 Destituirea și demisia administratorului /lichidatorului la alineatul (1), după textul „a adunării creditorilor,” se completează cu textul: „, a reprezentantului debitorului în cazul debitorului care este întreprindere de stat / întreprindere municipală sau societate comercială cu capital majoritar sau integral public”</p>	<p>Grupul de lucru al Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (nr. 38-78-8518 Chișinău 29 iulie 2024)</p>	<p>25</p>	<p>Unul din obiectivele autorilor proiectului a fost soluționarea problemelor de comunicare între întreprinderile de stat/municipale care se află în insolvență cu fondatorii acestora – autoritățile/instituțiile publice. Dacă o mare parte din soluții de principiu nu afectează procedurile în sine, totuși dreptul acordat la art. 71 alin. (1) pentru reprezentantul debitorului (întreprindere de stat) de a solicita destituirea administratorului/lichidatorului instanței de judecată este contrar obiectivului și abordărilor de principiu expuse în lege. Dreptul de a solicita destituirea poate aparține persoanelor care decid investirea administratorului/lichidatorului. Conform art. 63, 65 și 57 – decizia instanței de a investi un administrator/lichidator se bazează pe hotărârea creditorilor. Adică, chiar dacă candidaturile pot propune mai multe persoane (inclusiv debitorul), doar creditorii sunt cei care decid investirea în funcție a unui administrator și nicidecum debitorul. Amintim că administratorul autorizat preia efectiv conducerea întreprinderii, ceea ce în mod vădit creează divergențe de interes cu debitorul. În acest context legea vine să acorde o serie de împuterniciri administratorului (în raport cu debitorul) pentru al înlătura de la patrimoniul întreprinderii cu scopul de a păstra și valorifica la maxim masa debitoare în interesul creditorilor. În situația în care debitorul are pârghia de a pune</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea autorului proiectului are drept scop să eficientizeze gestionarea întreprinderilor de stat/municipale și societăților comerciale cu capital majoritar sau integral public aflate în proces de insolvență/lichidare, aliniindu-se cu obiectivele Strategiei cu privire la administrarea proprietății de stat în domeniul întreprinderilor de stat și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat pentru anii 2023-2030 (HG nr. 911/2022). Totodată, relevăm că în cazul companiilor de stat, reprezentantul debitorului este desemnat din partea autorității publice, care realizează în numele statului atribuțiile de fondator și deținător de acțiuni al societăților</p>

		<p>impedimente activității administratorului și chiar a influența investirea unui administrator care ar fi mai loial interesului debitorului (decît cel al creditorilor), pot fi favorizate cazuri de abuz și corupție, prin care să fie alterată masa debitoare, inclusiv să o diminueze din valoare, inclusiv și prin simpla tergiversare a procesului, ceea ce este contrar obiectivelor legii.</p>	<p>comerciale cu capital majoritar sau integral public. Actualmente, statul nu are pârghii de a preveni anumite acțiuni care ar putea devaloriza și prejudicia proprietatea publică a statului transmisă acestor întreprinderi în gestiune.</p> <p>Relevăm că, în conformitate cu art. 68 alin. (10) din lege, <u>reprezentantul debitorului</u>, orice creditor poate face contestație împotriva măsurilor luate de administrator/lichidator.</p> <p>Totodată, potrivit art. 63 alin. (4), la etapa intentării procedurii, instanța de insolvabilitate desemnează candidatura administratorului provizoriu, administratorului insolvabilității sau a lichidatorului, <u>propusă de debitor</u> sau de creditorul care a inițiat procedura. Tot aici este prevăzut că, în situația în care numirea administratorului sau a lichidatorului s-a efectuat contrar procedurii stabilite, desemnarea este susceptibilă de anulare <u>la cererea oricărui participant la proces</u>.</p> <p>Suplimentar conform art. 65 alin. (2), candidatura administratorului/lichidatorului poate fi înaintată de orice creditor <u>sau de către debitor</u>.</p> <p>În acest sens, autorul proiectului consideră necesară această</p>
--	--	--	--

				<p>intervenție, or aceasta semnifică includerea în competențele reprezentantului debitorului doar a acțiunii de semnalare către instanță a unor situații care ar putea prejudicia proprietatea statului, decizia de demitere fiind competența exclusivă a instanței de judecată în toate cazurile. (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>
<p>21. Articolul 72. Raportul administratorului/lichidat orului la alineatul (2) după textul „oricărui creditor”, se completează cu textul „și reprezentantului debitorului în cazul debitorului care este întreprindere de stat / întreprindere municipală sau societate comercială cu capital majoritar sau integral public”</p>	<p>Agenția Proprietății Publice (nr. 05-03-4466 din 05.07.2024)</p>	26	<p>Potrivit pct. 76 din sinteză autorul proiectului a acceptat propunerea Agenției Proprietății Publice de completare a art. 72 alin. (2) din Legea nr. 149/2012, prin includerea, după textul „oricărui creditor”, a textului „și reprezentantului debitorului în cazul debitorului care este întreprindere de stat / întreprindere municipală sau societate comercială cu capital majoritar sau integral public”, însă în proiectul comunicat pentru avizare repetată, la pct. 21 din proiect, lipsește această intervenție. Se propune completarea proiectului de lege cu propunerea Agenției Proprietății Publice acceptată de autor conform sintezei.</p> <p>În contextul argumentelor expuse supra, Agenția Proprietății Publice comunică despre susținerea proiectului de hotărâre cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012, cu condiția luării în considerare a propunerilor formulate în prezentul aviz.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>

<p>22. Articolul 88. Reprezentarea debitorului în procedura de insolvență la alineatul (1) după textul „acționarilor/asociaților debitorului,” se completează cu textul „fondatorul întreprinderii de stat sau întreprinderii municipale, iar după textul și ale acționarilor/asociaților” se completează cu cuvântul „fondatorului”.</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	<p>27</p>	<p>Cu referire la pct. 22, având în vedere modificările propuse se recomandă expunerea normei de la art. 88 alin. (1) în redacție nouă. Or, în varianta integrată, textul este defectuos.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
<p>la alineatul 3: litera d) se completează cu cuvintele „și la ședințele adunării creditorilor”;</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	<p>28</p>	<p>5) La pct.22, ce vizează completarea art.88 alin.(3) lit.d), probabil s-a avut în vedere participarea inclusiv la ședințele comitetului creditorilor.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
<p>23. Articolul 108. Inventarul bunurilor incluse în masa debitoare alineatul (5) se completează cu textul „care nu are un interes direct sau indirect ce intră ori ar putea intra în conflict cu interesele debitorului și/sau al administratorului insolvenței/lichidatorului (conflict de interese).”.</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	<p>29</p>	<p>Referitor la pct. 23, textul „(conflict de interese)” se propune a fi exclus, ca fiind inutil.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate</p>
<p>24. Articolul 132. Distribuirea produsului obținut în masa debitoare</p>	<p>Ministerul Justiției (nr.</p>	<p>30</p>	<p>Observațiile formulate mai sus, precum și cele ce țin de modificările propuse la art. 132 alin. (1), art. 199 alin. (1), art. 200 alin. (1) și art. 201 alin. (5) al Legii insolvenței nu au fost incluse</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate.</p>

<p>alineatul (1) va avea următorul cuprins: „Din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se acoperă cheltuielile de valorificare, rezultate din administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 5% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare, dar și onorariul de succes calculat conform art. 70 alin. (7), iar din rest se sting neîntârziat în întregime creanțele garantate, conform rangului de prioritate. Onorariul fix nu poate fi stins din produsul obținut. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma acelui impozit”.</p>	<p>04/1-6330 din 05.07.2024)</p>		<p>în Sinteza obiecțiilor și propunerilor la proiectul respectiv. Or, neacceptarea constatărilor și concluziilor expertizelor trebuie motivată în sinteză.</p> <p>Cu referire la pct. 24, ce vizează modificarea art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței, comunicăm că textul „Onorariul fix nu poate fi stins din produsul obținut” a fost redactat fără a analiza și a lua în considerare posibilele probleme generate de această normă juridică. Astfel, administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunurilor grevate cu garanții generează cheltuieli. În accepțiunea regulii de plafonare a cheltuielilor, conținută în redacția modificărilor propuse, se remarcă incertitudinea subiectului care trebuie să suporte cheltuielile făcute peste limita de plafonare. Pe de o parte bunul este grevat cu garanții în favoarea creditorului garantat și fiind scos la licitație de multiple ori, nu este vândut. Pe de altă parte, fiind ținut în masa debitoare o perioadă nedeterminată de timp, păstrarea sau paza bunului generează cheltuieli, care, considerăm echitabil a fi puse nu pe seama altor creditori sau a administratorului autorizat, ci pe seama creditorului posesor de garanții. În altă ordine de idei, în cazul când debitorul insolvent dispune doar de bunuri grevate cu garanții, este firesc să se explice de unde va fi remunerat administratorul, ținând cont de imperativul constituțional, că munca neremunerată este interzisă.</p> <p>Astfel, se remarcă promovarea ideii defectuoase, că munca administratorului urmează a fi remunerată de oriunde, numai nu din valorificarea bunurilor grevate cu garanții, deși administratorii desfășoară o activitate de interes public.</p>	<p>Propunerea a fost exclusă din proiect</p>
	<p>Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (f/nr. din 01.07.2024)</p>	<p>31</p>	<p>Cu referire modificarea art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței observăm, că modificările propuse în proiectul inițial au fost completate cu enunțul „Onorariul fix nu poate fi stins din produsul obținut.”.</p> <p>O analiză a cauzelor de insolvență pendinte denotă faptul, că autorii proiectului nu au ținut cont de posibilele probleme generate de modificările propuse. Astfel, administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunurilor grevate cu garanții generează cheltuieli. În accepțiunea regulii de</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate Propunerea a fost exclusă din proiect</p>

		<p>plafonare a cheltuielilor, conținută în redacția actuală a art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței sau în redacția modificărilor propuse, persistă incertitudinea subiectului care trebuie să suporte cheltuielile făcute peste limita de plafonare. Pe de o parte bunul este grevat cu garanții în favoarea creditorului garantat și fiind scos la licitație de multiple ori, nu este vândut. Pe de altă parte, fiind ținut în masa debitoare o perioadă nedeterminată de timp, păstrarea sau paza bunului generează cheltuieli, care, considerăm echitabil, a fi puse nu pe seama altor creditori sau a administratorului autorizat, ci pe seama creditorului posesor de garanții. Situația descrisă, în mod similar cu propunerile Uniunii este tratată în legislația României, unde cheltuielile de valorificare nu sunt plafonate. De aceea Uniunea a venit cu propunerea de a exclude plafonarea cheltuielilor prin excluderea din art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței a sintagmei "... care nu pot să depășească 5% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare...".</p> <p>Când a fost pusă în discuție chestiunea plafonării cheltuielilor în proporție de 10% la elaborarea proiectului legii în vigoare, cu participarea reprezentanților FMI, s-a ținut cont de un studiu de fezabilitate, realizat pe analiza activității practice și s-a ajuns la concluzia, că plafonarea cheltuielilor în proporție de 10% reprezintă o valoare reală, iar faptul nu va crea probleme în derularea procesului de insolvență și nu va crea impedimente în păstrarea și valorificarea bunurilor din masa debitoare.</p> <p>În modificările propuse de micșorare a procentului de plafonare a cheltuielilor autorii proiectului nu explică, pe de o parte, care sunt criteriile și calculele ce au determinat plafonarea cheltuielilor în proporție de 5%, pe de altă parte, nu explică raționamentele ce i-au determinat să stabilească plafonarea la limita de 5% și nu la 3% sau 7%. În același timp, procedurile de insolvență în derulare ne arată, că avem cazuri, când bunurile grevate cu garanții incluse în masa debitoare, de multiple ori fiind scoase la licitație, nu sunt valorificate, iar marja de 5%, cum este propus în proiect, este depășită. Se conturează situația de incertitudine când limita de plafonare este epuizată, bunurile nu sunt valorificate, debitorul insolvent nu dispune de mijloace pentru</p>	
--	--	---	--

			<p>acoperirea cheltuielilor, iar bunurile trebuie păstrate și păzite în continuare, pe de o parte; pe de altă parte, nici creditorul garantat nu poate avansa aceste cheltuieli, deoarece este plasat prin normă legală în limita acelorași 5%.</p> <p>O altă incertitudine generată de modificarea art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței este adusă de enunțul „Onorariul fix nu poate fi stins din produsul obținut.”. În cazul când debitorul insolvent dispune doar de bunuri grevate cu garanții, este firesc să se explice de unde va fi remunerat administratorul, ținând cont de imperativul constituțional, că munca neremunerată este interzisă. Se promovează ideea, că munca administratorului urmează a fi remunerată de oriunde, numai nu din valorificarea bunurilor grevate cu garanții, deși administratorii desfășoară o activitate de interes public.</p> <p>În concluzie expunem opțiunea, că modificările aduse la art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței nu sunt gândite, iar efectele de implementare nu sunt analizate. În intenția de a proteja creditorii garanți, autorii proiectului generează probleme, dar nu propun soluții pentru depășirea lor, fapt ce contravine însuși scopului declarat de promovare a legii.</p>	
<p>25. Articolul 145. Înaintarea tardivă a creanțelor alineatul (3), după cuvântul „Încheierea” se completează cu cuvintele „emisă pe marginea cererii”</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	32	<p>În pct. 25, cuvintele „emisă pe marginea cererii” sugerăm a fi completate cu cuvintele „întemeiate a creditorului”.</p>	<p>Nu se acceptă* Notă*: În rezultatul ședinței interinstituționale au fost acceptate propunerile și argumentele autorului proiectului fără obiecții. (Proces-verbal din 05.08.2024) Suplimentar menționăm că scopul modificării este de a clarifica faptul că atât încheierea de respingere cât și cea de admitere a cererii de repunere în termen poate fi contestată cu recurs. Totodată alin. (2) deja stabilește că repunerea în termen se face în baza <u>cererii întemeiate a creditorului,</u></p>

				nefiind necesară dublarea acestei prevederi.
<p>27. Articolul 193. Drepturile creditorilor garantați alineatul (2) se completează cu textul: „, , cu condiția respectării drepturilor creditorilor garantați prevăzute de art. 190 alin. (5) lit. f) și j¹).”</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	33	<p>La pct. 27, cuvintele „drepturilor creditorilor garantați” se propun a fi substituite cu cuvântul „măsurilor”.</p>	<p>Nu se acceptă* Notă*: În rezultatul ședinței interinstituționale au fost acceptate propunerile și argumentele autorului proiectului fără obiecții. (Proces-verbal din 05.08.2024) Suplimentar menționăm că, deși art. 190 într-adevăr se referă la măsurile specificate în planul de restructurare, acesta, de facto, conține mai multe drepturi menite să protejeze creditorii, inclusiv cei garantați, la care face referință art. 193.</p>
<p>28. Articolul 199. Convocarea adunării creditorilor în care se examinează și se votează planul procedurii de restructurare alineatul (1) se completează cu următorul enunț: „Publicarea anunțului poate avea loc doar după înregistrarea tabelului definitiv consolidat al creanțelor conform art. 143 alin. (9).”</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	34	<p>Cu referire la pct. 28 și 29, care vizează modificări la art. 199 alin. (1) și art. 200 alin. (1) al Legii insolvenței, atenționăm despre posibilele efecte negative ale propunerilor respective, cu referire la cauzele aflate pe rolul instanțelor de insolvență, în care, pe parcursul a cinci ani de zile, nu este finalizat procesul de examinare a contestațiilor. Sub acest aspect, în contextul modificărilor propuse, adunarea generală a creditorilor nu va avea dreptul să voteze planul procedurii de restructurare până nu vor fi examinate toate contestațiile și nu va fi prezentat tabelul definitiv consolidat. De regulă, aceste cauze au o complexitate majoră, cu un număr mare de creditori (cum ar fi cei ce au calitatea de investitori în construcția spațiului locativ). Astfel, fiind validați la primele ședințe de validare, în cadrul procedurii de insolvență, la adunarea generală a creditorilor, ținând cont de termenele procesului de insolvență, ei urmează să decidă trecerea în procedura falimentului, care va genera cheltuieli suplimentare sau trecerea la procedura de restructurare cu aprobarea planului de restructurare, în cadrul căreia vor putea obține bunul în contul stingerii creanței. În acest sens, comunicăm că, urmare modificărilor</p>	<p>Se acceptă Propunerea de modificare a fost exclusă din proiect</p>

			propuse de autor, creditorii vor trebui să aștepte până ce instanța de insolabilitate va examina toate contestațiile – proces care, reiterăm că este de durată și va genera nemulțumirea creditorilor. Având în vedere cele expuse mai sus, se propune reconsiderarea prevederilor pct. 28 și 29.	
	Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (f/nr. din 01.07.2024)	35	Cu referire la modificările propuse la art. 199 alin. (1) și art. 200 alin. (1) din Legea insolabilității Uniunea optează pentru o reflectare mai adâncă asupra efectelor produse de aceste modificări, care nu se vor limita la dimensiunea juridică, dar vor avea și un impact social. Ne referim la cauzele aflate pe rolul instanțelor de insolabilitate, în care, pe parcursul a cinci ani de zile nu este finalizat procesul de examinare a contestațiilor. Sub acest aspect, în logica modificărilor propuse adunarea generală a creditorilor nu va avea dreptul să voteze planul procedurii de restructurare până ce nu vor fi examinate toate contestațiile și nu va fi prezentat tabelul definitiv consolidat. De regulă aceste cauze, fiind extrem de complexe, au un număr impunător de creditori cu calitatea de investitori în construcția spațiului locativ. Fiind validați la primele ședințe de validare, în cadrul procedurii de insolabilitate, la adunarea generală a creditorilor, ținând cont de termenele procesului de insolabilitate, ei urmează să decidă trecerea în procedura falimentului, care inevitabil le va genera cheltuieli suplimentare sau, trecerea la procedura de restructurare cu aprobarea planului de restructurare, în cadrul căreia vor putea obține bunul în contul stingerii creanței. Conform modificărilor propuse acești creditori vor trebui să aștepte până instanța de insolabilitate va examina toate contestațiile – proces care, reiterăm, durează mult. În aceste condiții este firească nemulțumirea acestor creditori, iar Uniunea accentuează asupra necesității de a reflecta asupra corespunderii efectelor de la modificările propuse cu scopul scontat.	Se acceptă Propunerea a fost exclusă din proiect
29. Articolul 200. Adunarea specială de votare a planului de procedurii de restructurare	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)	36	Cu referire la pct. 28 și 29, care vizează modificări la art. 199 alin. (1) și art. 200 alin. (1) al Legii insolabilității, atenționăm despre posibilele efecte negative ale propunerilor respective, cu referire la cauzele aflate pe rolul instanțelor de insolabilitate, în care, pe parcursul a cinci ani de zile, nu este finalizat procesul de	Se acceptă Propunerea a fost exclusă din proiect

<p>alineatul (1) cuvintele „adunării de validare a creanțelor” se substituie cu cuvintele „judecării irevocabile a tuturor contestațiilor asupra creanțelor”</p>		<p>examinare a contestațiilor. Sub acest aspect, în contextul modificărilor propuse, adunarea generală a creditorilor nu va avea dreptul să voteze planul procedurii de restructurare până nu vor fi examinate toate contestațiile și nu va fi prezentat tabelul definitiv consolidat. De regulă, aceste cauze au o complexitate majoră, cu un număr mare de creditori (cum ar fi cei ce au calitatea de investitori în construcția spațiului locativ). Astfel, fiind validați la primele ședințe de validare, în cadrul procedurii de insolvență, la adunarea generală a creditorilor, ținând cont de termenele procesului de insolvență, ei urmează să decidă trecerea în procedura falimentului, care va genera cheltuieli suplimentare sau trecerea la procedura de restructurare cu aprobarea planului de restructurare, în cadrul căreia vor putea obține bunul în contul stingerii creanței. În acest sens, comunicăm că, urmare modificărilor propuse de autor, creditorii vor trebui să aștepte până ce instanța de insolvență va examina toate contestațiile – proces care, reiterăm că este de durată și va genera nemulțumirea creditorilor. Având în vedere cele expuse mai sus, se propune reconsiderarea prevederilor pct. 28 și 29.</p>	
	<p>Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (f/nr. din 01.07.2024)</p>	<p>37</p> <p>Cu referire la modificările propuse la art. 199 alin. (1) și art. 200 alin. (1) din Legea insolvenței Uniunea optează pentru o reflectare mai adâncă asupra efectelor produse de aceste modificări, care nu se vor limita la dimensiunea juridică, dar vor avea și un impact social. Ne referim la cauzele aflate pe rolul instanțelor de insolvență, în care, pe parcursul a cinci ani de zile nu este finisat procesul de examinare a contestațiilor. Sub acest aspect, în logica modificărilor propuse adunarea generală a creditorilor nu va avea dreptul să voteze planul procedurii de restructurare până ce nu vor fi examinate toate contestațiile și nu va fi prezentat tabelul definitiv consolidat. De regulă aceste cauze, fiind extrem de complexe, au un număr impunător de creditori cu calitatea de investitori în construcția spațiului locativ. Fiind validați la primele ședințe de validare, în cadrul procedurii de insolvență, la adunarea generală a creditorilor, ținând cont de termenele procesului de insolvență, ei urmează să decidă trecerea în procedura falimentului, care inevitabil le va genera cheltuieli suplimentare sau,</p>	<p>Se acceptă Propunerea a fost exclusă din proiect</p>

			trecerea la procedura de restructurare cu aprobarea planului de restructurare, în cadrul căreia vor putea obține bunul în contul stingerii creanței. Conform modificărilor propuse acești creditori vor trebui să aștepte până instanța de insolabilitate va examina toate contestațiile – proces care, reiterăm, durează mult. În aceste condiții este firească nemulțumirea acestor creditori, iar Uniunea accentuează asupra necesității de a reflecta asupra corespunderii efectelor de la modificările propuse cu scopul scontat.	
30. Articolul 201 Dreptul de vot alineatul (5) se completează cu următorul enunț: „Creditorii cu creanțe sub condiție suspensivă nu au dreptul de vot.”	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)	38	<p>Conform pct. 30, art. 201 alin. (5) se completează cu următorul enunț: „Creditorii cu creanțe sub condiție suspensivă nu au dreptul de vot”. Observăm că nota informativă și analiza impactului de reglementare a proiectului nu oferă argumente în privința impactului acestei propuneri în contextul în care dacă chiar și acești creditori depind de o condiție suspensivă ar putea fi situații în care drepturile sale să fie lezate în cadrul procedurii de insolabilitate dacă le este luat dreptul de vot.</p> <p>O soluție prin care în mod definitiv se exclud acești creditori de la procesul dat poate fi considerată excesivă. Mai mult ca atât, potrivit art. 352 alin. (1) din Codul civil al Republicii Moldova „Efectele juridice care depind de o condiție suspensivă se produc la momentul îndeplinirii acelei condiții sau la un alt moment ulterior prevăzut expres”. La fel, comunicăm că potrivit Legii insolabilității, odată cu deschiderea procedurii de insolabilitate, toate creanțele devin exigibile, ceea ce înseamnă că creditorii nu mai sunt supuși unor condiții sau termene suspensive pentru a-și putea revendica creanțele lor.</p>	<p>Se acceptă Nota informativă a fost completată. Regimul creanțelor sub condiție suspensivă în redacția din proiect prevede că dreptul de vot și de obținere a mijloacelor bănești distribuite apare doar după îndeplinirea condiției. Acest fapt permite excluderea implicării abuzive în procesul de insolabilitate a creditorilor a căror creanțe încă nu au devenit exigibile. Totodată, în vederea asigurării dreptului de vot al acestor creditori, după îndeplinirea condiției, au fost operate modificări la art. 57 alin. (1) din lege. Analiza comparată a relevat că un atare tratament există în prezent și în legislația României. (art. 102 alin.5 din Legea nr. 85/2014). În rezultatul ședinței interinstituționale au fost acceptate propunerile și argumentele autorului proiectului fără obiecții.</p>

				(Proces-verbal din 05.08.2024).
32. Articolul 247. Membrii organelor de conducere ale debitorului alineatul (1) textul „membrii consiliilor de supraveghere (de observatori)” se substituie cu textul „membrii organului de supraveghere (consiliu)”, iar după cuvintele „societăților comerciale” se completează cu textul „întreprinderilor de stat și întreprinderilor municipale.”.	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)	39	La pct. 32, modificările vor fi incluse în ordinea în care au fost enunțate în textul actului.	Se acceptă Modificările au fost operate
III. Expertizare				
	Centrul Național Anticorupție (nr. 06/2/11034 din 05.07.2024)	40	RAPORT DE EXPERTIZĂ ANTICORUPȚIE Nr. ELO24/9811 din 04.07.2024 la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvabilității nr. 149/2012 (număr unic 318/MDED/2024) Prezentul raport de expertiză anticorupție a fost întocmit de Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova în baza Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, a Legii nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, a Legii integrității nr.82/2017 și a Metodologiei de efectuare a expertizei anticorupție a proiectelor de acte legislative și normative, aprobată prin Hotărârea Colegiului Centrului nr.6 din 20 octombrie 2017. <u>I. Analiza riscurilor de corupere a procesului de promovare a proiectului</u> I.1. Pertinența autorului, categoriei propuse a actului și a procedurii de promovare a proiectului Autor al proiectului de act normativ este Guvernul RM, iar autor nemijlocit este Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării,	Se acceptă Se ia act de raportul de expertiză anticorupție

		<p>ceea ce corespunde art.73 din Constituția Republicii Moldova și art.47 alin. (3) din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797/1996. Categoria actului legislativ propus este Lege organică, ceea ce corespunde art.72 din Constituție și art. 6-12 din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative.</p> <p>I.2. Respectarea rigorilor de transparență în procesul decizional la promovarea proiectului</p> <p>Conform art.8 al Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional "etapele asigurării transparenței procesului de elaborare a deciziilor sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) informarea publicului referitor la inițierea elaborării deciziei; b) punerea la dispoziția părților interesate a proiectului de decizie și a materialelor aferente acestuia; c) consultarea cetățenilor, asociațiilor constituite în corespundere cu legea, altor părți interesate; d) examinarea recomandărilor cetățenilor, asociațiilor constituite în corespundere cu legea, altor părți interesate în procesul de elaborare a proiectelor de decizii; e) informarea publicului referitor la deciziile adoptate." <p>Proiectul, însoțit de nota informativă și anunțurile inițierea elaborării proiectului și consultarea publică a acestuia, se regăsesc pe pagina web oficială a autorului, redirecționând pe portalul particip.gov.md, după cum urmează:</p> <p>https://particip.gov.md/ro/document/stages/anunt-de-consultarepublica-vizavi-de-proiectului-de-hotarare-cu-privire-la-aprobarea-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-legii-insolvabilitatii-nr-1492012/12384 Astfel, în procesul de promovare a proiectului, au fost respectate rigorile de asigurare a transparenței decizionale statuate de prevederile art.8 lit.a)-d) al Legii nr.239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional.</p> <p>I.3. Scopul anunțat și scopul real al proiectului</p> <p>Potrivit notei informative a proiectului, finalitatea scontată a acestuia este asigurarea unei aplicări mai corecte și eficiente a prevederilor Legii insolvenței nr. 149/2012 și promovarea soluțiilor legale de remediere a deficiențelor identificate în procesul de implementare a legii, constatate în ultimii ani.</p> 	
--	--	---	--

		<p>I.4. Interesul public și interesele private promovate prin proiect Implementarea prevederilor propuse, poate contribui la realizarea interesului public vizat de proiect, fapt care nu este detrimentul interesului public general (în sensul prevăzut de prevederile Legii integrității nr.82 din 25 mai 2017).</p> <p>I.5. Justificarea soluțiilor proiectului</p> <p>I.5.1. Suficiența argumentării din nota informativă. În conformitate cu art.30 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, proiectele de acte normative sunt însoțite de „nota informativă care cuprinde:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) denumirea sau numele autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului actului normativ; b) condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ și finalitățile urmărite; c) descrierea gradului de compatibilitate, pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene; d) principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi; f) modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare". <p>Autorul a indicat în nota informativă aferentă proiectului:</p> <ul style="list-style-type: none"> - denumirea autorului proiectului actului normativ (Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării); - condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ (autorul a delimitat multiple disfuncționalități, identificate în baza propunerilor /informațiilor recepționate din partea autorităților publice, asociațiilor, inclusiv participanților la raporturile juridice de insolvabilitate, dar și în cadrul întâlnirilor bilaterale și multilaterale cu alți participanți la raporturile juridice de insolvabilitate (inclusiv judecători și creditori instituționali) organizate cu asistența specialiștilor Băncii Mondiale); - descrierea gradului de compatibilitate, pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene (nu conține norme privind armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene); 	
--	--	--	--

		<p>- principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi (autorul a evidențiat exhaustiv majoritatea categoriilor de modificări propuse cu motivarea relevantă);</p> <p>- modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare (se încorporează în sistemul actelor normative și nu va necesita modificarea altor acte legislative sau normative).</p> <p>I.5.2. Argumentarea economică-financiară.</p> <p>Conform art.30 lit.e) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, nota informativă trebuie să conțină „e) fundamentarea economico-financiară” Potrivit notei informative a proiectului implementarea proiectului nu va necesita cheltuieli financiare și alocarea mijloacelor financiare suplimentare din bugetul de stat.</p> <p><u>II. Analiza generală a factorilor de risc ale proiectului</u></p> <p>II.1. Limbajul proiectului</p> <p>Potrivit art.54 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative „textul proiectului actului normativ se elaborează [...] cu respectarea următoarelor reguli: [...]</p> <p>a) se expune într-un limbaj simplu, clar și concis [...]</p> <p>c) terminologia utilizată este constantă, uniformă și corespunde celei utilizate în alte acte normative, în legislația Uniunii Europene și în alte instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte, cu respectarea prevederilor prezentei legi; [...]</p> <p>e) se interzice folosirea neologismelor dacă există sinonime de largă răspândire, [...]</p> <p>f) se evită folosirea [...] a cuvintelor și expresiilor [...] care nu sînt utilizate sau cu sens ambiguu;</p> <p>g) se evită tautologiile juridice;</p> <p>h) se utilizează, pe cât este posibil, noțiuni monosemantice, [...]”.</p> <p>Textul proiectului este expus într-un limbaj simplu, clar și concis, cu respectarea regulilor gramaticale și de ortografie, întrunind cerințele prevăzute de art.54 din Legea nr.100/2017.</p> <p>II.2. Coerența legislativă a proiectului</p> <p>În textul proiectului nu au fost identificate norme contradictorii sau conflicte dintre prevederile acestuia cu reglementările altor acte normative în vigoare.</p>	
--	--	--	--

		<p>II.3. Activitatea agenților publici și a entităților publice reglementată în proiect</p> <p>Prevederile proiectului vizează preponderent activitatea persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, organismelor de plasament colectiv cu personalitate juridică, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit, precum și maselor succesoriale lăsate de persoanele fizice, indiferent de faptul dacă desfășurau sau nu activitate de întreprinzător.</p> <p>II.4. Atingeri ale drepturilor omului care pot fi cauzate la aplicarea proiectului</p> <p>Prevederile proiectului nu aduc atingere drepturilor fundamentale ale omului consacrate de Constituția Republicii Moldova, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.</p> <p><u>III. Concluzia expertizei</u></p> <p>Potrivit notei informative a proiectului, finalitatea scontată a acestuia este asigurarea unei aplicări mai corecte și eficiente a prevederilor Legii insolvenței nr. 149/2012 și promovarea soluțiilor legale de remediere a deficiențelor identificate în procesul de implementare a legii, constatate în ultimii ani.</p> <p>Autorul a prezentat Sinteza avizelor parvenite în cadrul procesului de consultare publică a proiectului de către autoritățile responsabile de implementarea prevederilor conținute în proiect/instituțiilor interesate, fapt ce denotă aspectul definitivat al acestuia și întrunirea condițiilor stabilite de prevederile art.28 al Legii integrității nr.82 din 25 mai 2017 - pentru efectuarea expertizei anticorupție.</p> <p>În procesul de promovare a proiectului, au fost respectate rigorile de asigurare a transparenței decizionale statuate de prevederile art.8 lit.a)-d) al Legii nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional. Nota informativă a proiectului a fost întocmită cu întrunirea exigențelor de tehnică legislativă statuate de prevederile art.30 lit.a)-f) al Legii cu privire la actele normative nr.100 din 22 decembrie 2017.</p>	
--	--	--	--

			Implementarea prevederilor propuse, poate contribui la realizarea interesului public vizat de proiect, fapt care nu este detrimentul interesului public general (în sensul prevăzut de prevederile Legii integrității nr.82 din 25 mai 2017).	
IV. Propuneri suplimentare la obiectul proiectului e lege				
<p>Articolul 2. Noțiuni principale</p> <p>1) să fie completat cu noțiunea „creanță bugetară”, cu următorul cuprins: „creanță bugetară – creanță rezultată din obligații fiscale; din credite, împrumuturi și garanții de stat interne și externe, acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale); mijloacele financiare provenite din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural și de la partenerii de dezvoltare, care urmează a fi restituite; amenzile, alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora (dobânzi și penalități); ”;</p> <p>2) la noțiunea „debitor”, cuvântul „fiscale” să fie substituit cu cuvântul „bugetare”;</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>	41	<p>La articolul 2,</p> <p>1) să fie completat cu noțiunea „creanță bugetară”, cu următorul cuprins: „<i>creanță bugetară</i> – creanță rezultată din obligații fiscale; din credite, împrumuturi și garanții de stat interne și externe, acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale); mijloacele financiare provenite din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural și de la partenerii de dezvoltare, care urmează a fi restituite; amenzile, alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora (dobânzi și penalități); ”;</p> <p>2) la noțiunea „debitor”, cuvântul „fiscale” să fie substituit cu cuvântul „bugetare”;</p> <p>3) la noțiunea „incapacitate de plată”, cuvântul „fiscale” se fie substituit cu cuvântul „bugetare”.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm:</p> <p>Art. 43 alin.(2) din Legea insolvențității enumeră rangurile de creanțe chirografare, nefiind necesară definirea adițională a acestora. Acordarea supra-priorității anumitor creanțe negarantate (de exemplu, subvențiile oferite din fondurile AIPA) ar contraveni principiului tratamentului echitabil și al rangului egal (conform recomandărilor 1(d) și 189 ale Ghidului UNCITRAL) și nu este susținută prin analiza comparativă de către autorul avizului (de exemplu, Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență din România include în creanțe</p>

<p>3) la noțiunea „incapacitate de plată”, cuvântul „fiscale” se fie substituit cu cuvântul „bugetare”.</p>				<p>bugetare doar impozitele, contribuțiile, amenzile și alte venituri bugetare).</p> <p>Totodată, statul alocă mijloace bugetare prin diverse programe de finanțare a antreprenoriatului, care au același regim juridic cu subvențiile, acestea fiind tratate egal cu alte creanțe.</p> <p>Problema enunțată trebuie soluționată prin ajustarea cadrului de reglementare prin care sunt acordate subvențiile, în special la capitolul evaluării calității dosarelor prezentate de beneficiari, fără a fi necesară intervenția în legea insolvenței</p> <p>Ca urmare a ședinței interinstituționale Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a menținut poziția din aviz.</p> <p><i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>
<p>Articolul 2. la noțiunea de „masă debitoare” enunțul „Nu pot fi incluse în masa debitoare bunurile proprietate publică din domeniul public și drepturile asupra acestora, bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale</p>	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	<p>42</p>	<p>La pct. 9, completarea art. 40 alin. (1) cu dispoziții care prevăd bunurile care nu se includ în masa debitoare va fi succedată de norma care ar prevedea excluderea enunțului al doilea din definiția dată termenului „masă debitoare” stabilită în art. 2 al Legii insolvenței nr. 149/2012, în vederea evitării paralelismelor legislative.</p>	<p>Se acceptă Modificările au fost operate, propunerea a fost inclusă în proiect</p>

<p>unității teritoriale autonome Găgăuzia, transmise partenerului privat în cadrul contractelor de parteneriat public-privat, precum și bunurile transmise debitorului cu drept de locațiune/arendă/superficie. ” se exclude</p>				
<p>Articolul 6. Citarea, notificarea și înștiințarea participanților la proces să fie completat cu alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins: „(5) Instanța verifică modul de realizare a procedurilor de citare, notificare sau înștiințare dispuse și, în cazul în care se constată că acestea nu au fost efectuate în modul stabilit, va dispune citarea, notificarea sau înștiințarea repetată. (6) Creditorii care nu au fost citați, notificați sau înștiințați conform prevederilor legale sunt considerați repuși de drept în termenul de depunere a actelor de procedură.”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>	<p>43</p>	<p>Articolul 6 să fie completat cu alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins: „(5) Instanța verifică modul de realizare a procedurilor de citare, notificare sau înștiințare dispuse și, în cazul în care se constată că acestea nu au fost efectuate în modul stabilit, va dispune citarea, notificarea sau înștiințarea repetată. (6) Creditorii care nu au fost citați, notificați sau înștiințați conform prevederilor legale sunt considerați repuși de drept în termenul de depunere a actelor de procedură.”. Legea insolvenței nu instituie mecanisme capabile să ofere o protecție minimă a intereselor creditorilor în cadrul procedurii de citare, notificare sau înștiințare. În special, acest fapt s-a evidențiat în perioada pandemică. De altfel, în perioada pandemică, au existat situații când ședința de validare stabilită de instanța de insolvență nu a avut loc din cauza instituirii unui regim special de desfășurare a ședințelor de judecată, fiind interzis accesul în incinta judecătoriilor, iar la expirarea regimului special, instanța nu a mai dispus citarea repetată a creditorilor, iar administratorul autorizat nu a informat Agenția despre faptul neincluserii creanței sale în tabelul definitiv. Astfel, Agenția, pe de o parte, nu a putut face cunoștință cu tabelul definitiv al creanțelor după la judecătoria din cauza restricționării accesului fizic în incinta acesteia, iar pe de altă parte, nici administratorul autorizat, nici instanța nu au comunicat Agenției faptul neincluserii creanței pretinse în tabel, pentru a putea fi contestată.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: Realizarea procedurilor de citare, notificare și înștiințare a participanților la proces este reglementată de lege, fără a fi necesară includerea prevederilor privind verificarea modului de realizare a acestor proceduri. Art. 68 alin. (10) din Legea insolvenței prevede dreptul participanților de a contesta măsurile întreprinse de administratorul autorizat. Totodată, pentru neexecutarea obligațiilor profesionale</p>

			<p>Aceste situații sunt posibile deoarece prin prevederile art. 6 din Legea insolvenței instanța de insolvență nu este obligată să verifice dacă procedurile de citare, notificare și înștiințare dispuse au fost sau nu efectuate corect. Respectiv, în cazul în care participanții la proces nu au fost citați, nu le-au fost comunicate actele în modul corespunzător, aceștia sunt în imposibilitate de a-și apăra drepturile și interesele. Totodată, legea nu stabilește o consecință (sanțiune) a citării, notificării, comunicării defectuoase a creditorului, favorizând premise pentru acte arbitrare atât din partea instanței de judecată, cât și din partea administratorului provizoriu, a administratorului insolvenței sau a lichidatorului.</p>	<p>administratorii autorizați sunt pasibili de răspundere disciplinară. Consecvent, art. 24 alin. (3) din Legea nr. 71/2023 cu privire la subvenționarea în agricultură și mediul rural prevede că beneficiarii de subvenții în privința cărora s-a intentat o procedură de insolvență sau o procedură de dizolvare cu lichidare sunt obligați să comunice acest fapt Agenției (AIPA) în termen de 5 zile de la data intentării procedurii. În acest caz, AIPA, fiind în cunoștință de cauză despre intentarea procedurii de insolvență își poate apăra drepturile prin mecanismele deja stabilite de lege. Ca urmare a ședinței interinstituționale Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a menținut poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024)</p>
<p>Articolul 8. Contestarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolvență alineatul (1) al doilea enunț va avea următorul cuprins: ”Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	44	<p>II. Aferent propunerilor de completare a proiectului respectiv, Ministerul Finanțelor constată cu îngrijorare că nicio propunere nu a fost acceptată. Or, toate propunerile noastre au fost respinse, fiind indicat în sinteza obiectivelor și recomandărilor în majoritatea cazurilor că aceste propuneri depășesc obiectul prezentului proiect de reformă. Totodată, la pct.2 din nota informativă autorul proiectului menționează că prezentul proiect de lege are drept scop asigurarea unei aplicări mai corecte și eficiente a prevederilor Legii insolvenței nr. 149/2012 și promovarea soluțiilor legale de</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p>

<p>insolvabilitate, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”</p>		<p>remediere a deficiențelor identificate în procesul de implementare a legii, constatate în ultimii ani.</p> <p>În această ordine de idei, menționăm că toate propunerile prezentate urmăresc anume modificarea Legii insolvabilității și chiar nu ne este clar cum aceste propuneri pot depăși proiectul de reformă, care se realizează prin intenția de a modifica același act normativ, și anume Legea insolvabilității.</p> <p>Mai mult ca atât, autoritatea fiscală participă practic în toate procesele de insolvabilitate în calitate de creditor bugetar, iar majoritatea propunerilor prezentate sunt îndreptate anume în vederea remedierii deficiențelor identificate în procesul de implementare a Legii insolvabilității.</p> <p>Astfel, Ministerul Finanțelor insistă asupra următoarelor propuneri de modificare a Legii insolvabilității:</p> <p>1) La art.8 alin.(1) al doilea enunț va avea următorul cuprins: <i>”Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”</i></p> <p>În susținerea propunerii sale, am accentuat că termenul de apel și apelul declarat trebuie să suspende executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate doar în cazul în care legislația în vigoare stabilește acest lucru.</p> <p>Astfel, art.435 alin.(1) din Codul de procedură civilă și art.68 alin.(21) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014 stabilesc expres că recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești.</p> <p>În practică, s-au atestat situații când instanța de insolvabilitate a admis cereri de poprire în baza art.126 din Legea insolvabilității și a dispus încasarea unor mijloace financiare de la bugetul public național. Astfel, în asemenea cazuri există riscul major ca sumele, achitate de la bugetul public național până la examinarea cauzei în ordine de apel, să nu mai poată fi restituite la bugetul respectiv urmare a admiterii apelului declarat. Or, sumele respective pot fi</p>	<p>Suplimentar menționăm:</p> <p>Scopul proiectului derivă din intenția de eficientizare a implementării legii insolvabilității în mod echitabil și egal pentru toți participanții la proces, cu asigurarea unui echilibru între drepturile și obligațiile tuturor actorilor implicați.</p> <p>Propunerile autorului avizului vin să soluționeze probleme pentru un cerc îngust de creditori, fără a fi analizat impactul acestor modificări asupra procesului insolvabilității per ansamblu. Subsidiar, art. 8 alin. (3) oferă deja mecanismul și remediul eficace pentru suspendarea executării hotărârilor instanței la cererea motivată a părții.</p> <p>Totodată, nu este justificată alinierea legii la prevederile art. 435 din Codul de procedură civilă și art. 68 din Legea nr. 181/2014, care stabilesc expres aceste reguli pentru recursul declarat, nu și pentru apel și apelul declarat.</p> <p>Ca urmare a ședinței interinstituționale Ministerul Finanțelor menține poziția din aviz.</p> <p><i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>
---	--	--	---

			<p>deja îndreptate la plata datoriilor curente sau la stingerea creanțelor creditorilor, nefiind posibilă întoarcerea executării hotărârii anulate de instanța de apel.</p> <p>Pentru a nu admite prejudicierea bugetului public național și ținând cont că în alte cauze civile recursul suspendă executarea deciziei instanței de apel, urmează că și în cadrul proceselor de insolabilitate apelul declarat (ultima cale ordinară de atac) de asemenea să suspende executarea hotărârii instanței de insolabilitate, fiind necesară operarea modificărilor propuse la art.8 alin.(1) din Legea insolabilității.</p> <p>Aferent argumentelor invocate în sinteza obiecțiilor și recomandărilor, precum că art.8 alin.(3) din Legea insolabilității prevede mecanismul suspendării la cererea motivată a părții, menționăm că în alte cauze civile suspendarea executării deciziei instanței de apel în cazul dezafectării unor mijloace financiare din contul bugetului public național are loc prin efectul legii, din oficiu, nefiind necesară atât depunerea unor cereri de suspendare, cât și admiterea acestora de către instanța de recurs.</p>	
<p>Articolul 43. Modul de executare a creanțelor chirografare și a cheltuielilor masei debitoare</p> <p>alineatul (1) va avea următorul cuprins: ”Din masa debitoare se acoperă în primul rând cheltuielile procesului de insolabilitate și obligațiile masei debitoare, inclusiv obligațiile fiscale curente care vor fi distribuite proporțional.”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	45	<p>2) La art.43 alineatul (1) va avea următorul cuprins: ”Din masa debitoare se acoperă în primul rând cheltuielile procesului de insolabilitate și obligațiile masei debitoare, inclusiv obligațiile fiscale curente care vor fi distribuite proporțional.”</p> <p>Astfel, în contextul distribuirii mijloacelor financiare la cheltuielile procesului de insolabilitate și obligațiile masei debitoare, sintagma “care vor fi distribuite proporțional” exclude posibilitatea de a abuza sau de a repartiza inechitabil mijloacele acumulate din masa debitoare.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm:</p> <p>Art. 52 alin. (2) lit. a) deja stabilește că taxele și impozitele aferente acțiunilor de administrare, de valorificare și de distribuție a masei debitoare sunt obligații ale masei debitoare, fără a fi necesară</p>

				<p>inclusiunea precizării privind obligațiile fiscale. Ca urmare a ședinței interinstituționale Ministerul Finanțelor a menținut poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024)</p>
<p>alineatul (2) punctul 3) va avea următorul cuprins: ”3) creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, penalitatea, comisioanele contractuale), impozitele, taxele și orice alte plăți, inclusiv penalitățile, către bugetul public național”.</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	46	<p>3) Articolul 43 alineatul (2) punctul 3) va avea următorul cuprins: ”3) creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, penalitatea, comisioanele contractuale), impozitele, taxele și orice alte plăți, inclusiv penalitățile, către bugetul public național”.</p> <p>Prin prevederea respectivă se propune de a concretiza că penalitățile, datorate bugetului public național, urmează să se regăsească în rangul 3, fiind prioritare față de creanțele creditorilor privați.</p> <p>În această ordine de idei, mai menționăm că art.43 alin.(2) pct.3) din Legea respectivă stabilește că la rangul 3 se atribuie creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale), impozitele și alte plăți obligatorii către bugetul public național.</p> <p>În practica judiciară, prevederea respectivă este interpretată în mod diferit, fiind cazuri când sub textul ”alte plăți obligatorii la bugetul public național” se înțeleg inclusiv penalitățile, iar în alte cazuri, penalitățile față de bugetul public național fiind incluse într-un rang inferior.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm: În lipsa unei argumentări detaliate, propunerea este inechitabilă și discriminatorie față de creditorii privați, or creanțele statului deja sunt incluse în rangul 3. Totodată, majorarea de întârziere nu reprezintă o creanță fiscală, dar o sancțiune pentru neexecutarea în termen a obligațiilor și ar trebui să se regăsească la rangul 6, similar penalităților din domeniul privat.</p> <p>Ca urmare a ședinței interinstituționale Ministerul Finanțelor a menținut poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>

<p>alineatul (2) punctul 3) va avea următorul cuprins: 3) creanțele bugetare, cu excepția amenzilor, dobânzilor, penalităților și altor sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>	<p>47</p>	<p>Propunere reiterată la avizarea II Subpunctul 3) de la articolul 43 alineatul (2) să fie expus în următoarea redacție: „creanțele bugetare, cu excepția amenzilor, dobânzilor, penalităților și altor sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor;”.</p> <p>Legea insolvenței, în redacție actuală, conferă un statut diferit creanțelor statului, chiar dacă acestea își au originea în același buget public. De exemplu, conform art. 43 alin. (2) subpct. 3), creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale), impozitele și alte plăți obligatorii către bugetul public național, constituie creanțe chirografare de rangul III, în timp ce creanțele rezultate din mijloacele financiare bugetare nerambursabile, cum sunt acelea provenite din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural și de la partenerii de dezvoltare (subvențiile), cad sub incidența creanțelor chirografare de rangul V, prevăzute la subpct. 5) al aceluiași articol. Respectiv, creanțele pe care Agenția le urmărește în interesul statului vor putea fi executate doar după ce vor fi executate integral creanțele din rangurile superioare, iar în caz de insuficiență a masei debitoare, recuperarea devine imposibilă.</p> <p>O abordare diferită față de cele două tipuri de creanțe bugetare, se desprinde și din art. 140 alin. (2), în care este prevăzut că termenul-limită de înaintare a cererilor de admitere a creanțelor este de 45 de zile de la data intrării în procedură, cu excepția obligațiilor fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.</p> <p>Din motivele invocate supra, considerăm că subvențiile urmărite de Agenție, la fel ca și impozitele urmărite de Ministerul Finanțelor prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat, trebuie calificate ca și creanțe bugetare de același rang, or, ambele se execută în beneficiul statului. Mai mult ca atât, subvenția care urmează a fi restituită este o creanță rezultată, la un moment dat, dintr-o cheltuială pe care statul a suportat-o în scopul susținerii subiecților subvenționați.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu face obiectul de intervenție al proiectului actual de Lege.</p> <p>Urmează a fi examinată ulterior în procesul de transpunere a Directivei UE 2019/1023, inclusiv efectuarea analizei de impact.</p> <p>Suplimentar menționăm: Totodată, acordarea supra-priorității anumitor creanțe negarantate (de exemplu, subvențiile oferite de fondurile AIPA) ar contraveni principiului tratamentului echitabil și al rangului egal (conform recomandărilor 1(d) și 189 din Ghidul UNCITRAL) și nu este susținută prin analiza comparativă (de exemplu, Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență din România include în creanțe bugetare doar impozitele, contribuțiile, amenzile și alte venituri bugetare).</p> <p>Totodată, statul alocă mijloace bugetare prin diverse programe de finanțare a antreprenoriatului, care au același regim juridic cu subvențiile, acestea fiind tratate egal cu alte creanțe.</p> <p>Ca urmare a ședinței interinstituționale Ministerul Agriculturii și Industriei</p>
--	--	-----------	--	--

				Alimentare a menținut poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024).
Articolul 50. Creditorii garantați alineatul (1) va avea următorul cuprins: ”Creditorii cu drept de gaj convențional sau legal sau creditorii bugetari în baza actului de sechestrul asupra unui bun din masa debitoare sunt îndreptățiți la satisfacerea prioritara a creanțelor garantate din contul bunului respectiv.”	Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)	48	4) Articolul 50 alineatul (1) va avea următorul cuprins: ”Creditorii cu drept de gaj convențional sau legal sau creditorii bugetari în baza actului de sechestrul asupra unui bun din masa debitoare sunt îndreptățiți la satisfacerea prioritara a creanțelor garantate din contul bunului respectiv.” Prin propunerea respectivă se urmărește ca autoritatea fiscală să fie recunoscută în calitate de creditor garantat în baza actului de sechestrul, fiind îndreptătită la satisfacerea prioritara a creanțelor garantate din contul bunului sechestrat.	Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi argumentată și examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: Sechestrul nu acordă drept de prioritate, conform regulii generale, iar extinderea listei de creditori quasi-garantați nu este oportună. Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de creditor bugetar deja se încadrează la art. 50 alin. (3) lit. a) - creditorii care au un drept de retenție al bunului, nefiind necesare intervenții în cadrul legal. Ca urmare a ședinței interinstituționale Ministerul Finanțelor a menținut poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024)
Articolul 52. Cheltuielile procesului de insolvență, alte obligații ale masei debitoare	Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)	49	5) La articolul 52: - la alineatul (1): litera b) se completează la final cu următorul cuprins: ”și documentar justificate”; se completează cu litera c) cu următorul cuprins: ”impozite și taxe ce rezultă din acțiunile de conducere și supraveghere a debitorului,	Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea

		<p>de administrare și valorificare a masei debitoare”;</p> <p>- la alineatul (2) litera a) textul ”inclusiv impozitele, taxele,” se exclude.</p> <p>Remarcăm că chiar nu ne este clar de ce autorul proiectului nu susține completarea literei b) cu textul ”și documentar justificate”.</p> <p>În lipsa unei asemenea prevederi, administratorul insolabilității/lichidatorul poate încasa mijloace financiare cu titlu de cheltuieli, care au fost în prealabil stabilite de adunare/comitetul creditorilor, dar care până la urmă nu au fost suportate.</p> <p>La fel, după cum s-a remarcat, prevederile art. 52 alin. (1) și (2) din redacția legii actuale generează mari impedimente, inclusiv au ca efect prejudicierea bugetului public național, prin faptul că administratorii/lichidatorii, prin prisma legii, nu sunt obligați să distribuie mijloacele financiare obținute proporțional sau să acorde o atenție sporită obligațiunii de asigurare a achitării impozitelor și taxelor la buget.</p> <p>În scopul evitării abuzurilor și responsabilizarea administratorilor, se impune necesitatea concretizării exprese a unei consecutivități a obligațiilor masei, consecutivitate în care achitarea plăților la bugetul public național să constituie o prioritate, inclusiv în raport cu remunerația administratorilor. În consecință, prin modificarea dispoziției art. 52 alin. (1), și anume includerea impozitelor și taxelor ce rezultă din acțiunile de conducere și supraveghere a debitorului, de administrare și valorificare a masei debitoare la cheltuielile procesului de insolabilitate, se acordă prioritate obligațiunii de achitare a impozitelor și taxelor curente. Or, după cum contribuabilii sunt obligați să achite la timp și integral impozitele și taxele la buget, în egală măsură și administratorii urmează să respecte obligația respectivă, acesta fiind desemnat de instanța de insolabilitate, fiind împuternicit să supravegheze/asigure executarea tuturor atribuțiilor, puse în sarcina debitorului.</p> <p>Nu pot fi susținute argumentele autorului proiectului, precum că propunerea trebuie să fie însoțită de argumente formulate conform principiilor analizei de impact, cu evidențierea costurilor și beneficiilor, în condiția în care se menționează că această propunere</p>	<p>analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm:</p> <p>Conform regulilor evidenței contabile, toate cheltuielile reflectate necesită a fi documentate. Deci, este superfluu a se completa alin. (1) cu precizarea menționată.</p> <p>Potrivit art. 52 alin. (2) lit. a) deja este prevăzut că la alte obligații ale masei debitoare se includ impozitele, taxele aferente acțiunilor de administrare, de valorificare și de distribuție a masei debitoare.</p> <p>Totodată art. 43 alin. (1) stabilește deja că din masa debitoare se acoperă în primul rînd cheltuielile procesului de insolabilitate și obligațiile masei debitoare.</p> <p>Ca urmare a ședinței interinstituționale Ministerul Finanțelor a menținut poziția din aviz.</p> <p><i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>
--	--	---	--

			va avea ca efect eliminarea abuzurilor din partea administratorilor insolvenți/lichidatorilor.	
Articolul 57 Cvorumul adunării creditorilor alineatul (11) se completează cu un enunț care va avea următorul cuprins: (11) La adunarea creditorilor, votul poate fi deschis sau secret. La adunarea prin mijloace electronice, corespondență sau la adunarea mixtă, votul va fi numai deschis.	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)	50	La pct. 15, se va revizui oportunitatea completării art. 57 alin. (11) al Legii insolvenței, și anume, după cuvintele „la adunarea prin” să fie completat cu textul „desfășurată prin mijloace electronice.”.	Nu se acceptă* Notă*: În rezultatul ședinței interinstituționale au fost acceptate propunerile și argumentele autorului proiectului fără obiecții. (Proces-verbal din 05.08.2024) Suplimentar menționăm: În cazul adunării prin mijloace electronice, care asigură comunicarea directă, inclusiv cu utilizarea unei aplicații de vot, exercitarea acestuia la fel ar putea fi secretă (ca și în cazul adunărilor cu prezență), nefiind oportună modificarea propusă.
Articolul 63. desemnarea administratorului insolvenței Alineatul (8)	Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (nr. 21-3519 din 02.07.2024)	51	În același timp, semnalăm despre necesitatea revenirii la redacția anterioară a art.63 alin.(8) al Legii insolvenței (până la operarea modificării prin Legea nr.141/2020), și anume: „(8) Una și aceeași persoană poate fi desemnată nelimitat în funcția de administrator provizoriu în perioada de observare și în funcția de lichidator în procedura simplificată a falimentului, iar în funcția de administrator al insolvenței și de lichidator al procedurii falimentului în maximum 10 întreprinderi insolvente. În procedura de restructurare, una și aceeași persoană poate fi desemnată la 5 întreprinderi unde se va aplica planul ce prevede redresarea (restabilirea solvenței) și continuarea activității debitorului și la 10 întreprinderi unde se va aplica, în cumul cu planul de redresare ori separat, planul de lichidare a patrimoniului întreprinderii sau planul privind transmiterea întreprinderii ori a unei părți a ei către un alt titular”. Această poziție derivă din procesul administrativ de lucru (la nivel de Guvern și Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale) când ne confruntăm cu situațiile că anumiți	Nu se acceptă* Notă*: În cadrul ședinței interinstituționale, s-a convenit asupra acceptării argumentelor autorului proiectului, iar propunerea MIDR, să fie examinată cu ocazia reformei legislative ulterioare. (Proces-verbal din 05.08.2024) Suplimentar menționăm: Subiectul a fost analizat detaliat (inclusiv prin prisma standardelor internaționale și analizei comparate) în cadrul reformei precedente a Legii insolvenței (2018-2020, a se vedea modificările operate prin Legea nr.141/2020). Respectiv, s-a trecut

			<p>administratori ai insolvenței și/sau lichidatori ai falimentului „au monopolizat” piața internă/domeniul activității profesionale a administratorilor autorizați sau chiar situații contrare legii, când administratorul/lichidatorul unui debitor insolvent reprezintă concomitent interesele creditorului acestuia.</p> <p>Prin urmare, o astfel de modificare operată în anul 2020 s-a dovedit (pe parcursul acestor 4 ani de la adoptare) ca fiind ineficientă, nejustificată și cu devieri de la normele legale și/sau chiar cu abuzuri în exercitarea activității profesionale de administrator autorizat. O atare reglementare este prevăzută și în directivele europene (spre exemplu Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne) când, statul poate impune anumite plafonări sau exigențe în ceea ce privește exercitarea unei profesii reglementate, pentru a se limita situațiile de apariție a conflictelor de interes, a abuzului în serviciu și a traficului de influență, delict care pot apărea datorită specificului activității administratorului, dar și pentru a asigura independența și imparțialitatea acestuia.</p> <p>Subsecvent, remarcăm că Legea insolvenței stabilește unele restricții pentru exercitarea activității (spre exemplu, la art.68 alin.(7)) și redacția propusă la art.63 alin.(8) al Legii insolvenței nu schimbă viziunea gândită de legiuitor la elaborarea legii în cauză.</p>	<p>de la modelul administrativ-prohibitiv la unul modern, bazat pe libertatea contractuală și dreptul discreționar al creditorilor de a decide (dacă acceptă sau nu un administrator/lichidator care deja are 10+ debitori în administrare/lichidare). Garanția acestui drept a fost introdusă la alin.(9).</p>
<p>Articolul 70. Remunerarea administratorului/lichidatorului. Compensarea cheltuielilor</p> <p>alineatul (4) va avea următorul cuprins: ”Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plătește lunar din patrimoniul debitorului,</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	52	<p>Remarcăm că au fost adoptate și unele acte judecătorești, prin care onorariul fix a fost stabilit în dependență de timpul efectiv lucrat.</p> <p>Astfel, prin încheierea din 04 august 2014 (pronunțată în cauza SC ”Janeta” SRL, în proces de insolvență) Curtea de Apel Chișinău a statuat următoarele: ”În conformitate cu prevederile art.128 alin.(1) din Codul muncii, salariul/remunerația reprezintă acea recompensă evaluată în bani pentru munca prestată de salariat/angajat.</p> <p>Potrivit art.95 alin.(2) din Codul muncii, durata normală a timpului de muncă, care reprezintă timpul în interiorul căruia angajatul își îndeplinește obligațiile de muncă, nu poate depăși 40</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm:</p>

<p>proporțional efectiv lucrat respectivă, documentar.”</p> <p>timpului în luna confirmat</p>		<p>de ore pe săptămână, iar conform art.98 alin.(1) din Codul muncii, repartizarea timpului de muncă în cadrul săptămânii este, de regulă, uniformă și constituie 8 ore pe zi, timp de 5 zile, cu două zile de repaus, iar în conformitate cu art.106 din Codul muncii, se impune ținerea în modul stabilit a evidenței timpului de muncă.</p> <p>În speță, pentru a decide asupra cuantumului onorariului fix al lichidatorului, adunarea creditorilor urma să ia în considerație timpul efectiv dedicat de către lichidator pentru debitorul SC ”Janeta” SRL. Or, potrivit prevederilor pct.1 din Hotărârea Guvernului nr.165 din 09.03.2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, începând cu 01.05.2013 a fost stabilit în mărime de 8,28 lei/oră, iar începând cu 01.05.2014 în mărime de 9,77lei/oră, calculat pentru un program complet de lucru în medie 169 ore/lună.”</p> <p>Reținând că una și aceeași persoană poate fi desemnată nelimitat în funcția de administrator provizoriu, administrator al insolabilității sau lichidator, instanța de judecată a mai statuat următoarele: ”Respectiv, pornind de la specificul activității ÎI Ana Litr și deoarece lichidatorul Ana Litr este desemnată în calitate de administrator al insolabilității și/sau lichidator și la alte întreprinderi aflate în procedura de insolabilitate, instanța consideră că este neîntemeiată cerința lichidatorului de a stabili cuantumul onorariului fix reieșind din cuantumul salariului minim garantat pentru programul de lucru de 169 ore pe lună, inclusiv având în vedere că la materialele pricinii și la actele anexate la procesul-verbal nr.12 din 17.06.2014 al adunării creditorilor SC ”Janeta” SRL nu s-au anexat careva probe care să confirme evidența timpului pe durata de 8 ore pe parcursul a 5 zile lucrătoare.”</p> <p>Accentuăm că încheierea respectivă a Curții de Apel Chișinău din 04 august 2014 a fost menținută fără modificări prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014.</p> <p>Astfel, în vederea diminuării cheltuielilor curente, ceea ce va permite o mai bună stingere a creanțelor creditorilor (inclusiv celor bugetari) și având în vedere că administratorul/lichidatorul poate fi numit concomitent la un număr nelimitat de întreprinderi, propunem</p>	<p>Propunerea autorului avizului nu poate fi acceptată deoarece nu stabilește un model echitabil de remunerare, a cărei mărime să reflecte calificarea administratorului și complexitatea sarcinilor lui (conform principiilor Ghidului legislativ UNCITRAL, a se vedea secțiunea 53 privind remunerarea administratorului insolvenței).</p> <p>Propunerea comportă mai multe riscuri (în practică, instanțele diferit acționează pentru acceptarea timpului efectiv lucrat, existând riscul unei abordări formaliste), decât beneficii (care nu au fost semnalate).</p> <p>Totodată noțiunea de onorariu este distinctă de cea de salariu (care semnifică contravaloarea muncii prestate de salariat în baza contractului individual de muncă), or administratorii autorizați nu sunt angajați în baza unui contract individual de muncă.</p> <p>Pentru analiza comparată - a se vedea modelul României - art. 38 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 86/2006 și art. 57 din Legea privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență nr. 85/2014, care prevăd că la stabilirea nivelului onorariului se vor avea în vedere factori care reflectă gradul de</p>
---	--	---	---

			expunerea art.70 alin.(4) din Legea insolvenței în următoarea redacție: ”Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plătește lunar din patrimoniul debitorului, proporțional timpului efectiv lucrat în luna respectivă, confirmat documentar.”	complexitate a activității depuse, nicidecum timpul efectiv lucrat. Soluționarea problemei enunțate nu poate fi efectuată la această etapă, doar prin ajustarea prevederilor art. 70, dar necesită o analiză conceptuală asupra întregului sistem de remunerare a administratorilor autorizați. În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor menține poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024).
Alineatul (7) al doilea enunț va avea următorul cuprins: ”Onorariul de succes sub formă procentuală nu se plătește din contul creditorilor, care reprezintă interesele bugetului public național, precum și din contul creditorilor, care nu și-au exprimat expres acordul la plata acestui onorariu”.	Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)	53	6) Articolul 70 alineatul (7) al doilea enunț va avea următorul cuprins: ”Onorariul de succes sub formă procentuală nu se plătește din contul creditorilor, care reprezintă interesele bugetului public național, precum și din contul creditorilor, care nu și-au exprimat expres acordul la plata acestui onorariu”. În acest sens, menționăm că potrivit art.70 alin.(7)-(8) din Legea insolvenței, ”(7) Onorariul de succes sub formă procentuală se plătește din contul creditorilor, în funcție de volumul și de complexitatea administrării, în cuantum de cel mult 5% din sumele distribuite creditorilor în urma valorificării masei debitoare. În cazul în care statul este creditor majoritar, onorariul de succes sub formă procentuală se stabilește în baza unei grile aprobate prin hotărâre de Guvern. (8) Onorariul de succes se reține de administrator/lichidator, la data distribuirii masei debitoare, din sumele repartizate creditorilor în contul stingerii creanțelor validate, iar în cazul stingerii creanțelor prin compensare, se achită de creditor cu 5 zile înainte de data transmiterii în natură a bunurilor din masa debitoare.” Astfel, se constată că onorariul de succes se reține din sumele repartizate creditorilor în contul stingerii creanțelor validate chiar și în situația în care creditorul nu și-a exprimat acordul în acest sens.	Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: Propunerea de a exonera anumiți creditori (statul sau creditorul minoritar în dezacord) de obligația de a suporta onorariul de succes este inechitabilă și discriminatorie. În primul rând, se așteaptă ca fiecare creditor să-și exercite cu diligență drepturile (inclusiv participarea la adunările

		<p>De exemplu, dacă se stabilește de adunarea/comitetul creditorilor un onorariu de succes în mărime de 5%, iar creditorul deține o creanță în mărime de 100 000 lei, atunci administratorul/lichidatorul își reține onorariu de succes în mărime de 5 000 lei și transferă creditorului suma de 95 000 lei, creditorul (inclusiv cel bugetar) urmând să își stingă creanța sa în sumă de 100 000 lei, beneficiind doar de suma de 95 000 lei.</p> <p>O asemenea abordare este una greșită și încalcă dreptul de proprietate al creditorului, garantat de art.46 din Constituție, în condiția în care acesta nu și-a exprimat expres acordul ca din suma creanței sale să se efectueze rețineri sub formă de plată a onorariului de succes.</p> <p>Mai mult ca atât, trebuie să ținem cont că sumele acumulate la bugetul public național sunt îndreptate la acoperirea cheltuielilor în interesul întregii societăți, creanțele statului fiind necesar de a fi acumulate în mărime deplină. La fel, trebuie să ținem cont și de faptul că administratorul/lichidatorul deja beneficiază de un onorariu lunar la întreprinderea respectivă.</p> <p>Pentru a prezenta o dovadă în plus în necesitatea promovării propunerii respective, vom descrie doar un singur exemplu, care a avut loc în practică: ”Urmare a intentării procedurii de insolvabilitate față de o întreprindere, creanța creditorului bugetar a fost validată în mărime de 3 937 029,25 dolari SUA. Din cauza că un singur creditor, care deține peste 50% din valoarea tuturor creanțelor validate, nu s-a prezentat la ședința adunării creditorilor, aceasta nu a fost deliberativă, prin prisma art.57 alin.(3) din Legea insolvabilității. La adunarea repetată creditorul respectiv s-a prezentat și, având peste 50% din valoarea tuturor creanțelor validate, a votat singur pentru stabilirea onorariului de succes administratorului în mărime maximă de 5%, ceilalți creditorii votând împotriva. Având în vedere că și creditorul bugetar a fost împotriva stabilirii onorariului de succes, acesta a depus o contestație împotriva hotărârii adunării creditorilor în partea stabilirii onorariului respectiv în mărime de 5%, care a fost respinsă printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă (argumentul principal de respingere - Legea insolvabilității conține asemenea prevederi).</p>	<p>creditorilor) și să respecte regula majorității.</p> <p>În al doilea rând, fiecare creditor (inclusiv statul) are la dispoziție remediul contestării hotărârilor adunării creditorilor (art. 59 din lege).</p> <p>În al treilea rând, exonerarea de la suportarea onorariului de succes contravine principiilor egalității și tratamentului echitabil (conform recomandărilor 1(d) din Ghidul UNCITRAL).</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor comunică menținerea poziției din aviz.</p> <p><i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>
--	--	--	--

		<p>Prin planul procedurii de restructurare elaborat se propune ca, în cazul în care întreprinderea nu va fi în stare să achite datoriile (fiind o mare probabilitate), creditorul bugetar să devină acționar contra sumei datoriei neachitate.</p> <p>Astfel, avînd în vedere că creditorul bugetar a fost validat cu o creanță în sumă de 3 937 029,25 dolari SUA, se prezumă că creanța respectivă s-ar considera stinsă integral la achitarea acesteia în mărime de 95%, celelalte 5% urmînd a fi reținute, contrar voinței creditorului bugetar, de către administratorul insolvenței în calitate de onorariu de succes sau fiind impusă chiar achitarea acestui onorariu de la bugetul de stat în cazul convertirii datoriei în acțiuni. Astfel, doar în această cauză Statul riscă să nu încaseze în bugetul de stat suma de 196 851,47 dolari SUA (5% din valoarea creanței validate), care ar urma să fie reținută de administrator în calitate de onorariu de succes. Iar în cazul în care achitarea datoriei nu va fi posibilă și administratorul va întreprinde măsuri de convertire a datoriei în acțiuni, acesta va pretinde chiar și achitarea de la bugetul de stat a onorariului de succes în sumă de 196 851,47 dolari SUA.</p> <p>Totodată, creanțele totale validate la întreprinderea respectivă constituie circa 250 milioane lei, onorariu de succes putînd să constituie doar într-o singură cauză 12,5 milioane lei (care se achită din contul creditorilor), pe lângă onorariu lunar în mărime maximă stabilit (circa 33 000 lei lunar).”</p> <p>Astfel, avînd în vedere că administratorul/lichidatorul poate beneficia concomitent de un onorariu lunar de până la 33 300 lei la un număr nelimitat de întreprinderi și în vederea diminuării cheltuielilor curente, care se achită în mod prioritar, insistăm ca onorariul de succes să nu fie încasat de la creditorii, care reprezintă bugetul public național și de la creditorii, care nu sunt de acord ca din sumele achitate să li se rețină onorariu de succes.</p> <p>În condițiile austerității bugetului public național, chiar nu credem că autorul proiectului, neacceptînd propunerea noastră, este de părerea că mai oportun ar fi îndreptarea celor 5% la plata onorariului de succes în loc de vărsare a sumei respective la buget. La fel, ținem să credem că autorul proiectului nu consideră justificat</p>	
--	--	--	--

			și echitabil că doar într-o singură procedură de insolvabilitate, administratorul, beneficiind de un onorariu lunar de 33 300 lei, să mai beneficieze eventual și de un onorariu de succes de circa 12,5 milioane lei, bugetul de stat fiind lipsit de suma de circa 3,5 milioane lei (echivalentul sumei de 196 851,47 dolari SUA).	
Articolul 75. Alte efecte. (3) Calcularea penalităților, a dobânzilor (cu excepția dobânzilor la creanțele garantate, în cazul prevăzut la art. 81 alin. (5)) și a altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului (cu excepția penalității, în cazul în care penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației și nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației) se suspendă.	Grupul de lucru al Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (nr. 38-78-8518 din 29.07.2024)	54	<p>A mulțumit autorii pentru că au considerat majoritatea propunerilor AmCham în procesul de consultări publice pe marginea modificărilor la legea insolvabilității. Totodată a înaintat propuneri la subiectul 2. Această propunere nu a fost prezentată în procesul de consultări publice deoarece a apărut ulterior, datorită unor interpretări eronate a unor articole din legea insolvabilității de către instanțele de judecată – fapt datorită căruia consideră că acum este un moment prielnic (și necesar) pentru clarificarea legii.</p> <p>Context Potrivit art. 75 alin. (3) din Legea insolvabilității, „(3) Calcularea penalităților, a dobânzilor (cu excepția dobânzilor la creanțele garantate, în cazul prevăzut la art. 81 alin.(5)) și a altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului se suspendă.” În baza acestei norme, instanțele refuză încasarea penalității pentru neexecutarea contractului, care nu sunt stabilite sub formă de dobândă sau altă formă care are legătură cu durata neexecutării. De exemplu, un agent economic procură de la un operator bunuri la prețuri cu reducere (de exemplu, la pret de 1 leu), cu angajamentul de a beneficia de serviciile acestui operator timp de o perioadă de 1-2 ani, cu o valoare minimă a facturii lunare. În cazul nerespectării angajamentului, agentul economic este obligat să achite o penalitate egală cu valoarea reducerii la bunurile de care a beneficiat. În altă situație, un agent economic procură de la un operator servicii de internet sau telefonie fixă la prețuri cu reducere, cu angajamentul de a beneficia de serviciile respective ale acestui operator timp de o perioadă de 1-2 ani, cu o valoare minimă a facturii lunare. În cazul nerespectării angajamentului, agentul economic este obligat să achite o penalitate egală cu valoarea reducerii la servicii de care a beneficiat sau valoarea minimă a facturii lunare pentru perioada rămasă până la expirarea termenului pentru care s-a angajat. Practica descrisă mai sus îl lipsește efectiv</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm: Problema semnalată derivă din interpretarea eronată a legii. La data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii, creanțele devin, conform legii, scadente și acel operator urmează să revizuiască toate plățile conform contractului și să-și înainteze cererea în cadrul procedurii. Pentru ratele devenite scadente automat nu se mai calculează penalități de întârziere în cadrul procedurii, dar însăși creanța per contract devine scadentă. În rezultatul ședinței interinstituționale s-a stabilit asupra necesității examinării suplimentare a propunerii.</p>

			<p>pe creditor de dreptul de a recupera prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligației și duce la îmbogățirea nejustificată a debitorului sau a altor creditori. Considerăm că art. 75 alin. (2) al Legii insolvenței ar trebui să se aplice doar acelor penalități, dobânzi și alte plăți accesorii la obligațiile născute anterior datei intentării procedurii de insolvență, mărimea cărora nu este una fixă și crește pe măsura timpului (adică dobânzilor, majorărilor și penalităților de întârziere).</p> <p>Având în vedere cele menționate mai sus, propunem considerarea modificării art. 75 alin. (3) din Legea insolvenței și expunerea lui în următoarea redacție:</p> <p>„(3) Calcularea penalităților pentru întârzierea executării obligației, a dobânzilor (cu excepția dobânzilor la creanțele garantate, în cazul prevăzut la art. 81 alin.(5)) și a altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului (cu excepția penalității, în cazul în care penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației și nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației)) se suspendă.”.</p>	<p>Totodată, membrul GL a Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător din partea AmCham și-a menținut poziția expusă în opinia grupului de lucru.</p> <p>(Proces-verbal din 05.08.2024)</p>
<p>Articolul 114. Raportarea în fața adunării creditorilor</p> <p>alineatul (1) textul ”100 de zile de la data deschiderii procedurii” se substituie cu textul ”100 de zile de la data validării creanțelor”.</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	55	<p>7) La articolul 114 alineatul (1) textul ”100 de zile de la data deschiderii procedurii” se substituie cu textul ”100 de zile de la data validării creanțelor”.</p> <p>În acest sens, menționăm că potrivit art.140 alin.(2) din Legea insolvenței, cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.</p> <p>Astfel, având în vedere că termenul de depunere a cererii de admitere a creanțelor fiscale constituie 90 de zile (la alți creditori – 45 de zile), se atestă că creanța autorității fiscale poate fi validată mai târziu, decât a altor creditori. Respectiv, deseori administratorul</p>	<p>Se acceptă de principiu Norma a fost modificată</p> <p>Suplimentar menționăm Îngrijorarea este întemeiată, dar soluția propusă este sub-optimală și poate duce la tergiversarea procesului.</p> <p>Alternativ, pentru a atinge scopul dorit (asigurarea participării creditorului de stat la adunarea de raportare), se propune completarea art. 114 alin. (1) cu următoarea sintagmă: "...dar nu mai devreme de ședința de validare (art. 55 alin. 8)". Aceasta ar asigura că mai întâi creanțele (inclusiv ale statului,</p>

			<p>insolvabilității numește data adunării de raportare până a fi validată creanța autorității fiscale.</p> <p>Astfel, prevederea actuală a art.114 alin.(1) generează impedimente privind participarea autorității fiscale la adunarea de raportare, în cadrul căreia se decide, în lipsa creditorului bugetar nevalidat, procedura ulterioară, cuantumului onorariului administratorului, etc.</p>	<p>depuse în perioada prelungită - art. 140 alin. (1), sunt validate, și doar ulterior creditorii respectivi votează la adunarea de raportare.</p>
<p>Articolul 119. Licitația repetată alineatul (2) va avea următorul cuprins: ”În cazul în care s-a declarat că prima licitație cu strigare nu a avut loc, unul dintre creditorii este în drept să preia bunurile la prețul inițial al lotului expus la vânzare, dacă în cadrul procedurilor de insolvabilitate nu este clasa creditorilor bugetari de clasă superioară. Dacă, în decursul a 20 de zile din data notificării, niciun creditor nu a acceptat preluarea bunurilor în natură, se va organiza licitație repetată cu strigare în condițiile prezentei legi. În cazul în care există clasa creditorilor bugetari de clasă superioară, se va organiza licitație repetată”.</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	56	<p>8) La articolul 119: alineatul (2) va avea următorul cuprins: ”În cazul în care s-a declarat că prima licitație cu strigare nu a avut loc, unul dintre creditorii este în drept să preia bunurile la prețul inițial al lotului expus la vânzare, dacă în cadrul procedurilor de insolvabilitate nu este clasa creditorilor bugetari de clasă superioară. Dacă, în decursul a 20 de zile din data notificării, niciun creditor nu a acceptat preluarea bunurilor în natură, se va organiza licitație repetată cu strigare în condițiile prezentei legi. În cazul în care există clasa creditorilor bugetari de clasă superioară, se va organiza licitație repetată”.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: Odată ce prețul de preluare nu este mai mic decât prețul de licitație, niciun creditor (inclusiv statul) nu este prejudiciat sau discriminat. Notăm că preluarea unui bun de către un creditor de rang inferior nu va duce la încălcarea rangului (ridicarea rangului acestuia), or conform art. 119 alin. (8) din lege acest creditor va trebui să plătească în masă debitoare diferența dintre prețul de preluare și valoarea creanței sale. Din această diferență vor fi plătiți creditorii de rang superior (inclusiv statul, dacă există). Totodată, conform propunerii, apare riscul</p>

				<p>tergiversării procesului de insolabilitate prin necesitatea organizării continue a licitațiilor repetate fără a atinge finalitatea scontată.</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor comunică menținerea poziției din aviz.</p> <p><i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>
<p>alineatul (5) va avea următorul cuprins: ”Dacă se declară că licitația repetată nu a avut loc, unul dintre creditorii este în drept ca, în termen de 20 de zile de la notificare, să preia bunurile în natură în contul creanței sale la prețul inițial stabilit la ultima licitație. În cazul în care există clasa creditorilor bugetari de clasă superioară, se vor organiza licitații repetate”.</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	57	<p>alineatul (5) va avea următorul cuprins: ”Dacă se declară că licitația repetată nu a avut loc, unul dintre creditorii este în drept ca, în termen de 20 de zile de la notificare, să preia bunurile în natură în contul creanței sale la prețul inițial stabilit la ultima licitație. În cazul în care există clasa creditorilor bugetari de clasă superioară, se va organiza licitații repetate”.</p> <p>În această ordine de idei, menționăm că autorul proiectului nu a înțeles gravitatea problemei, cu care se confruntă creditorii bugetari în aspectele enunțate. Astfel, reiterăm că în redacția actuală Legea insolabilității conține prevederi legale, care defavorizează în mod evident Statul în procedurile de insolabilitate în vederea recuperării creanțelor bugetare chiar și în situația când acesta este creditor de clasă superioară în raport cu alți creditorii. Or, de exemplu, astăzi art.119 din lege permite unui creditor privat de rang inferior (de rangul 5) să preia în contul creanței sale bunul expus la vânzare (dacă licitația nu a avut loc), fiind astfel încălcată ordinea stingerii creanțelor (statul fiind creditor de rangul 3). În multiple cazuri, creditorul de rangul 5 preia bunurile respective în contul stingerii creanței sale, deoarece, în caz de vânzare a bunului respectiv la licitații repetate, sumele obținute vor fi îndreptate spre stingerea creanței bugetare de rangul 3. Or, creditorul respectiv conștientizează că, în caz de vânzare, acesta nu își va recupera creanța sa, sumele obținute fiind suficiente pentru achitarea creditorilor din ranguri superioare. Respectiv, acesta este gata să preia orice bunuri (chiar neînsemnate) numai cu scopul de a-și</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm:</p> <p>Odată ce prețul de preluare nu este mai mic decât prețul de licitație, niciun creditor (inclusiv statul) nu este prejudiciat sau discriminat. Notăm că preluarea unui bun de către un creditor de rang inferior nu va duce la încălcarea rangului (ridicarea rangului acestuia), or acest creditor va trebui să plătească în masă debitoare diferența dintre prețul de preluare și valoarea creanței sale. Din această diferență vor fi plătiți creditorii de rang</p>

			<p>recupera într-o oarecare măsură creanța sa. Este evident că prin asemenea preluări a bunurilor în contul creanțelor, Statul este prejudiciat, deoarece are loc stingerea creanțelor unor creditori de rang inferior.</p> <p>Totodată, prevederile actuale ale art.119 alin.(2) și (5) în redacția actuală a legii contravin și art.43 alin.(3) din Legea insolabilității, potrivit căruia creanțele chirografare se execută conform rangului acestora. Creanțele următorului rang se execută numai după executarea în totalitate a creanțelor rangului precedent.</p> <p>În același timp, Statul, de regulă, nu poate prelua bunurile respective datorită unor circumstanțe de ordin obiectiv:</p> <p>a) în caz de preluare, statul trebuie să își diminueze creanța cu prețul inițial al bunului stabilit la licitație. În cazul în care Statul îl va vinde ulterior la un preț mai mic, nefiind solicitat la prețul inițial de vânzare, Statul nu își va recupera în întregime creanța. Este practic evident că bunul respectiv va fi vândut la un preț mai mic, deoarece niciun participant nu și-a manifestat intenția să îl procure în cadrul procesului de insolabilitate la prețul respectiv;</p> <p>b) spre deosebire de creditorii privați, Statul (prin intermediul autorității fiscale) participă în calitate de creditor în absoluta majoritate a proceselor de insolabilitate, preluarea bunurilor fiind una foarte și foarte problematică, deoarece va necesita cheltuieli suplimentare prin necesitatea de a păzi bunurile respective, de a le transporta, de a le depozita, de a organiza vânzarea acestora etc.</p> <p>Astfel, pentru a nu admite stingerea unor creanțe de rang inferior față de creanțele bugetare, insistăm asupra introducerii modificărilor respective.</p>	<p>superior (inclusiv statul, dacă există).</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor menține poziția din aviz.</p> <p><i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>
<p>Articolul 126. Poprirea și vânzarea dreptului litigios sau cesiunea creanței alin.(10) se completează cu următorul enunț: ”Apelul declarat împotriva hotărârii judecătorești privind dezafectarea incontestabilă</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	58	<p>9) Articolul 126 alin.(10) se completează cu următorul enunț: ”Apelul declarat împotriva hotărârii judecătorești privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești, prevăzut în art.68 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014.</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în</p>

<p>a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești, prevăzut în art.68 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014.</p>		<p>Astfel, reiterăm că se propune de a completa art.126 alin.(10) din Legea insolvenței, pentru a nu admite situații, când sumele achitate în vederea executării hotărârilor judecătorești să fie imposibil de a fi restituite din cauză că întreprinderea insolventă nu le mai deține, nefiind concomitent altă masă de deținere. Mai mult ca atât, după cum s-a menționat, prevederea respectivă urmărește drept scop stabilirea unor reguli uniforme de executare a hotărârilor judecătorești privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare. Or, art.68 alin.(21) din Legea nr.181/2014 și art.435 alin.(1) din Codul de procedură civilă stabilesc că recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești respective.</p>	<p>special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm: Scopul proiectului derivă din intenția de eficientizare a implementării legii insolvenței în mod echitabil și egal pentru toți participanții la proces, cu asigurarea unui echilibru între drepturile și obligațiile tuturor actorilor implicați.</p> <p>Propunerile autorului avizului vin să soluționeze probleme pentru un cerc îngust – creditorii bugetari, fără a fi analizat impactul acestor modificări asupra procesului insolvenței per ansamblu. Subsidiar, art. 8 alin. (3) oferă deja mecanismul și remediul eficace pentru suspendarea executării hotărârilor instanței la cererea motivată a părții.</p> <p>Totodată, nu este justificată alinierea legii la prevederile art. 435 din Codul de procedură civilă și art. 68 din Legea nr. 181/2014, care stabilesc expres aceste reguli pentru recursul declarat, nu și pentru apel și apelul declarat.</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor comunică menținerea poziției din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>
---	--	---	---

<p>Articolul 142. Statutul juridic al cererii de admitere a creanțelor la alineatul (2) textul ”rezultînd dintr-un document executoriu” se exclude. se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins: ”Termenul de consemnare în tabelul creanțelor a creanțelor fiscale nu va depăși 15 zile lucrătoare, din momentul depunerii cererii de admitere a creanțelor în adresa instanței de judecată și administratorului/lichidatorului.”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	<p>59</p>	<p>10) La articolul 142: la alineatul (2) textul ”rezultînd dintr-un document executoriu” se exclude. se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins: ”Termenul de consemnare în tabelul creanțelor a creanțelor fiscale nu va depăși 15 zile lucrătoare, din momentul depunerii cererii de admitere a creanțelor în adresa instanței de judecată și administratorului/lichidatorului.” Prevederile din redacția legii actuale generează impedimente la validarea creanțelor fiscale. Or, avînd în vedere că legea nu stabilește termene de verificare a cererii de admitere a creanței fiscale depuse în termenul de 90 zile, de depunere a tabelului creanțelor, cît și examinare a cererii de admitere a creanței fiscale, administratorii/lichidatorii deseori tergiversează validarea creanțelor fiscale și desfășoară adunarea creditorilor cu stabilirea procedurii și remunerații în lipsa creditorului bugetar nevalidat.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: La capitolul verificare, toate creanțele (inclusiv cele fiscale) beneficiază de tratament egal. Pentru că actele emise de către SFS privind dispunerea încasării sumelor sunt documente executorii, conform art.11 lit. p) din Codul de executare, excluderea lor nu este justificată. La capitolul termen de verificare, 15 zile lucrătoare deja sunt prevăzute în redacția existentă, respectiv problema evocată ține de executarea legii, nu de calitatea ei. În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor menține poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024)</p>
<p>Articolul 143. Tabelele creanțelor</p>				
<p>alineatul (3) va avea următorul cuprins:</p>	<p>Ministerul Agriculturii și</p>	<p>60</p>	<p>alineatul (3) să fie expus în următoarea redacție: „(3) Administratorul provizoriu prezintă tabelul preliminar al creanțelor instanței de judecată și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de</p>	<p>Nu se acceptă</p>

<p>„(3) Administratorul provizoriu prezintă tabelul preliminar al creanțelor instanței de judecată și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau au fost respinse, cu indicarea motivelor respingerii.”;</p>	<p>Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>		<p>preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau au fost respinse, cu indicarea motivelor respingerii.”;</p>	<p>Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: Legea insolvenței (art. 6) stabilește deja modalitățile de notificare a creditorilor. Totodată, în hotărârea de intentare a procesului de insolvență, instanța indică termenul în care trebuie depus tabelul definitiv al creanțelor - art. 34 alin. (5) lit. b), astfel încât toți creditorii să cunoască data de la care trebuie să se prezinte la instanță pentru a lua cunoștință cu acesta. În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare menține poziția din aviz. (<i>Proces-verbal din 05.08.2024</i>).</p>
<p>alineatul (4) ultimul enunț va avea următorul cuprins: „(4) Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>	<p>61</p>	<p>la alineatul (4), ultima propoziție să se expună în următoarea redacție: „Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor numai dacă se constată că acesta a fost comunicat în modul stabilit tuturor creditorilor.”;</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei</p>

<p>numai dacă se constată că acesta a fost comunicat în modul stabilit tuturor creditorilor.”</p>				<p>reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: Legea insolvenței (art. 6) stabilește modalitățile de notificare a creditorilor. În același timp, în hotărârea de deschidere a procesului de insolvență, instanța indică termenul în care trebuie depus tabelul definitiv al creanțelor -art. 34 alin. (5) lit. b), astfel încât toți creditorii să cunoască data de la care trebuie să se prezinte la instanță pentru a lua cunoștință cu acesta. În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare menține poziția din aviz. (<i>Proces-verbal din 05.08.2024</i>).</p>
<p>alineatul (5) primul enunț va avea următorul cuprins: ”La expirarea termenului de verificare/consemnare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului și expediază tabelul în adresa creditorilor neadmiși integral/parțial.”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	<p>62</p>	<p>11) La articolul 143 alineatul (5) primul enunț va avea următorul cuprins: ”La expirarea termenului de verificare/consemnare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului și expediază tabelul în adresa creditorilor neadmiși integral/parțial.” Propunerea respectivă este legată de faptul că, potrivit art.144 alin.(2) în coroborare cu art.143 alin.(6) din Legea insolvenței, contestațiile cu privire la creanțele neadmise integral/parțial se depun în instanța de insolvență cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare. Astfel, actualmente, pentru a afla dacă cererea de validare a creanțelor a fost acceptată de către administrator/lichidator, creditorul urmează să se deplaseze la</p>	<p>Nu se acceptă. Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: În prezent, egalitatea creditorilor este asigurată prin oferirea</p>

			<p>instanța de insolvență, care poate fi la o distanță mare de la domiciliul/sediul creditorului (chiar și în alte raioane). Pentru a evita asemenea deplasări doar cu scopul de a afla dacă cererea de validare a creanțelor a fost admisă, se propune ca administratorul/lichidatorul să aducă la cunoștință tabelul creanțelor acelor creditori, creanțele cărora nu au fost admise sau admise parțial, pentru ca aceștia să își poată valorifica în termen dreptul de a depune contestații.</p>	<p>accesului egal pentru toți creditorii la tabelul creanțelor depus la instanța de insolvență.</p> <p>În același timp, în hotărârea de deschidere a procesului de insolvență, instanța indică termenul în care trebuie depus tabelul definitiv al creanțelor - art. 34 alin. (5) lit. b), astfel încât toți creditorii să cunoască data de la care trebuie să se prezinte în instanță pentru a lua cunoștință cu acesta.</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor comunică menținerea poziției din aviz.</p> <p><i>(Proces-verbal din 05.08.2024.)</i></p>
<p>alineatul (5) va avea următorul cuprins: „(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență al debitorului și, totodată, îl comunică tuturor creditorilor. Creditorii și debitorul pot formula contestații împotriva creanțelor admise și/sau respinse de administrator/lichidator.”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>	63	<p>3) alineatul (5) se fie expus în următoarea redacție: „(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență al debitorului și, totodată, îl comunică tuturor creditorilor. Creditorii și debitorul pot formula contestații împotriva creanțelor admise și/sau respinse de administrator/lichidator.”.</p> <p>Art. 143 este duplicitar în mecanismele de protecție a drepturilor creditorilor. Dacă din alin. (3) se poate deduce că administratorul provizoriu este obligat să anunțe creditorii ai căror creanțe nu au fost incluse total sau parțial în tabelul preliminar al creanțelor, atunci din alin. (4) și (5) nu mai rezultă obligația administratorului/lichidatorului desemnat de a comunica tabelul definitiv creditorilor. În practică există situații când instanțele stabilesc expres, în hotărârea de intentare a procesului de insolvență, obligația administratorului/lichidatorului cu privire la informarea creditorilor ale căror creanțe nu au fost incluse total</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm: Legea insolvențării (art. 6) stabilește modalitățile de notificare a creditorilor. În același timp, în hotărârea de deschidere a procesului de insolvență, instanța indică termenul în care</p>

			sau parțial în tabelul definitiv, însă această practică, deși este bazată pe principii de bună credință, nu are acoperire legală și nu este aplicată uniform de către instanțele de insolvență.	trebuie depus tabelul definitiv al creanțelor -art. 34 alin. (5) lit. b), astfel încât toți creditorii să cunoască data de la care trebuie să se prezinte la instanță pentru a lua cunoștință cu acesta. În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare menține poziția din aviz. (<i>Proces-verbal din 05.08.2024</i>)
Articolul 144. Creanțele contestate la alineatul (2), a doua propoziție (al doilea enunț) se completează cu textul „, , dacă nu există motive întemeiate de repunere în termen”.	Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)	64	<p>La articolul 144 alineatul (2), a doua propoziție (al doilea enunț) se completează cu textul „, , dacă nu există motive întemeiate de repunere în termen”.</p> <p>Conform art. 144 alin. (2), contestațiile se depun la instanța de insolvență în termenul prevăzut la art.143 alin.(6), iar contestațiile înaintate după acest termen se declară tardive și se restituie fără a fi examinate. Astfel, art. 144 alin. (2) în coroborare cu 143 alin. (6) generează impedimente în ceea ce privește asigurarea exercitării dreptului creditorilor de a solicita repunerea în termenul de depunere a contestațiilor împotriva tabelului creanțelor, dacă acesta nu a fost comunicat în modul corespunzător.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm:</p> <p>În conformitate cu art. 143 alin. (6) o creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvenței/ lichidator în Tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Din dispoziția acestui articol reiese că validarea creanței creditorului</p>

				<p>necontestată în termen se produce automat, la împlinirea termenului de contestare, iar instanța de insolabilitate doar confirmă prin semnătura</p> <p>în tabel această validare și lipsa contestațiilor depuse în termen. În caz contrar, prin repunerea în termen a contestației s-ar afecta grav drepturile creditorului deja validat, prin încălcarea principiului securității raporturilor juridice.</p> <p>Imposibilitatea repunerii în termen, precum și stabilirea imperativă că, contestațiile depuse după acest termen se declară tardive și se restituie fără examinare, este determinată de faptul că în cazul de față legea stabilește un termen care se calculează în urmă și nu pentru viitor. Este evident că termenul scurs până la ședința de validare nu mai poate fi restabilit, iar instanța nu are nici drept și nici posibilitatea să repună creditorul sau debitorul în termenul din trecut. În context, propunerea înaintată va genera mai multe riscuri în implementare, decât beneficii, nefiind clar definite acele motive întemeiate la care se face referință.</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Industriei</p>
--	--	--	--	---

				Alimentare menține poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024)
<p>Articolul 184. Efectele aplicării procedurii de restructurare la alineatul (1), cuvântul „fiscale” se va substitui cu cuvântul „bugetare”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	65	<p>La articolul 184 alineatul (1), cuvântul „fiscale” se va substitui cu cuvântul „bugetare”.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: Se rețin argumentele expuse la propunerea de completare a art. 2 cu noțiunea de “creanță bugetară”. În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare menține poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>
<p>Articolul 186. Drepturile și obligațiile administratorului insolvenței la alineatul (3) litera c), sintagma „obligațiilor fiscale” se va substitui cu sintagma „creanțelor bugetare”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr.21-03/1362 din 07.05.2024)</p>	66	<p>La articolul 186 alineatul (3) litera c), sintagma „obligațiilor fiscale” se va substitui cu sintagma „creanțelor bugetare”.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm:</p>

				<p>Se rețin argumentele expuse la propunerea de completare a art. 2 cu noțiunea de “creanță bugetară”.</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare menține poziția din aviz.</p> <p><i>(Proces-verbal din 05.08.2024)</i></p>
<p>Articolul 194. Drepturile creditorilor chirografari</p> <p>se completează cu un nou enunț cu următorul conținut: „Nu pot fi atinse drepturile creditorilor bugetari de a-și valorifica creanțele integral din valorificarea masei debitoare, precum și nu se admite aplicarea cotei de reducere în privința creanțelor bugetare.”</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	67	<p>12) Art. 194 se completează cu un nou enunț cu următorul conținut: „Nu pot fi atinse drepturile creditorilor bugetari de a își valorifica creanțele integral din valorificarea masei debitoare, precum și nu se admite aplicarea cotei de reducere în privința creanțelor bugetare.”</p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată și argumentată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm:</p> <p>În lipsa unei argumentări detaliate, propunerea este inechitabilă și discriminatorie față de creditorii privați, precum și alți participanți la proces. Or, în tentativa de protejare suplimentară a drepturilor și intereselor creditorilor bugetari, se creează premise pentru dezechilibrarea sistemului procedurii insolvenței per ansamblu, fapt ce contravine celor mai bune practici, cât și recomandărilor Ghidului UNCITRAL.</p>

				În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor menține poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024).
<p>Titlul capitolului VIII se expune în următoarea redacție: „Capitolul VIII. UNELE PARTICULARITĂȚI ALE INSOLVABILITĂȚII ÎN AGRICULTURĂ ȘI ALE INSOLVABILITĂȚII SUBIECȚILOR SUBVENȚIONĂRII ÎN AGRICULTURĂ ȘI MEDIUL RURAL”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>	68	<p>Titlul capitolului VIII să fie expus în următorul cuprins: „Capitolul VIII. UNELE PARTICULARITĂȚI ALE INSOLVABILITĂȚII ÎN AGRICULTURĂ ȘI ALE INSOLVABILITĂȚII SUBIECȚILOR SUBVENȚIONĂRII ÎN AGRICULTURĂ ȘI MEDIUL RURAL”.</p> <p>Deoarece, relațiile financiare dintre stat și subiecții subvenționații au evoluat semnificativ, considerăm că Legea nr.149/2012 trebuie actualizată cu reglementări specifice pentru insolvabilitatea unor astfel de subiecți. În acest sens se propune redenumirea titlului de la Capitolul VIII și completarea cu art. 231¹ care va reglementa modul de înștiințare al Agenției despre intentarea oricărei proceduri prevăzute de Lege și modul de înscriere al creanțelor în tabelul provizoriu sau definitiv al creanțelor.</p> <p>Să fie completat cu art. 231¹ cu următorul cuprins: „Articolul 231¹ . Particularități ale insolvabilității subiecților subvenționații (1) Dacă subiectul indicat la art. 1 alin. (2) desfășoară o activitate agricolă sau în domeniul rural, în termen de 5 zile de la data admiterii spre examinare a cererii privind intentarea oricărei proceduri prevăzute de prezenta lege, administratorul insolvabilității/lichidatorul desemnat este obligat să înștiințeze despre aceasta Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și să verifice dacă subiectul (debitorul) a beneficiat sau nu de subvenții.</p> <p>(2) Dacă se constată că subiecții (debitorii) indicați la alin. (1) au beneficiat de subvenții acordate de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, administratorul de insolvabilitate/lichidatorul este obligat să includă în tabelul provizoriu sau definitiv al creanțelor suma subvențiilor accesate de către subiect, pentru care ultimul avea obligația să mențină criteriile de eligibilitate în</p>	<p>Nu se acceptă. Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm: În lipsa unei argumentări detaliate, propunerea este inechitabilă și discriminatorie față de creditorii privați, precum și alți participanți la proces. Or, în tentativa de protejare suplimentară a drepturilor și intereselor creditorilor bugetari, se creează premise pentru dezechilibrarea sistemului procedurii insolvabilității per ansamblu, fapt ce contravine celor mai bune practici, cât și recomandărilor Ghidului UNCITRAL. Totodată, protejarea statului în procedura de insolvabilitate trebuie efectuată prin proceduri și mecanisme aplicate preventiv insolvabilității.</p>

			<p>conformitate cu actele normative aferente domeniului subvenționării. Creanțele se înscriu în beneficiul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.</p> <p>(3) În cazul intentării procedurilor de insolvabilitate sau de restructurare/restructurare accelerată, creanțele indicate la alin. (2) se validează cu titlu provizoriu.</p> <p>(4) În cazul procedurilor de faliment/faliment simplificat, de dizolvare cu lichidare sau oricare altă procedură care presupune lichidarea masei debitoare, creanțele indicate la alin. (2) se validează cu titlu definitiv.”.</p>	<p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare menține poziția din aviz.</p> <p>(Proces-verbal din 05.08.2024).</p>
<p>Articolul 248. Răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului la alineatul (1) litera a) după sintagma “interes personal” să fie completat cu cuvintele “sau în interesul unei alte persoane”.</p>	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>	69	<p>12. Articolul 12 alineatul (1) litera a) după sintagma “interes personal” să fie completat cu cuvintele “sau în interesul unei alte persoane”.</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege. Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE. Suplimentar menționăm: În lipsa unei argumentări corespunzătoare, propunerea nu poate fi inclusă în proiectul actual. În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare menține poziția din aviz. (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>
<p>Articolul 249. Executarea silită alineatul (2) se completează cu următorul cuprins: ”Sumele încasate</p>	<p>Ministerul Finanțelor (nr. 04-06/438 din 01.07.2024)</p>	70	<p>13) Articolul 249 alineatul (2) se completează cu următorul cuprins: ”Sumele încasate potrivit dispozițiilor art. 248 la cererea înaintată de către oricare creditor care are interes legitim vor intra în contul creditorului care a înaintat cererea.”</p>	<p>Nu se acceptă Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p>

<p>potrivit dispozițiilor art. 248 la cererea înaintată de către oricare creditor care are interes legitim vor intra în contul creditorului care a înaintat cererea.”</p>				<p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm: În lipsa unei argumentări corespunzătoare, propunerea nu poate fi inclusă în proiectul actual. Or, scopul general al legii insolvenței constă în instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor tuturor creditorilor, fiind asigurată egalitatea și echitatea între creditori.</p> <p>În rezultatul ședinței interinstituționale, Ministerul Finanțelor menține poziția din aviz. <i>(Proces-verbal din 05.08.2024).</i></p>
	<p>Ministerul Justiției (nr. 04/1-6330 din 05.07.2024)</p>	<p>71</p>	<p>Suplimentar, la definitivarea proiectului de lege considerăm relevant a se lua în considerare obiecțiile și propunerile Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova (se anexează).</p>	<p>Se acceptă</p>

	<p>Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (f/nr. din 01.07.2024)</p>	72	<p>Nu în ultimul rând Uniunea exprimă regretul, că este ignorată inițiativa sa de punere în aplicare a Buletinului Electronic al Procedurilor de Insolvabilitate. În corespundere cu dispoziția art. 6 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității notificarea și înștiințarea, cu excepția cazului în care sarcina notificării și a înștiințării aparține unor alte organe care aplică procedura, precum și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului provizoriu sau administratorului insolvabilității, sau a lichidatorului, după caz. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în registrul cauzelor de insolvabilitate.</p> <p>În aceeași ordine de idei este și dispoziția art. 7 alin. (1) din Legea insolvabilității, care statuează, că dispozitivul hotărârilor și al încheierilor instanței de insolvabilitate se publică în registrul cauzelor de insolvabilitate în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Cheltuielile de publicare se raportează la cheltuielile de judecată.</p> <p>La fel stabilește și dispoziția art. 55 alin. (3) din Legea insolvabilității, în corespundere cu care informația despre data, ora, locul și ordinea de zi a primei adunări a creditorilor se expediază fiecărui creditor sau reprezentantului său legal sub formă de aviz, împreună cu buletinul de vot, în termen de 5 zile de la data adoptării hotărârii de convocare. Informația despre convocarea următoarelor adunări ale creditorilor se publică în modul stabilit la art. 6, în cel mult 5 zile de la data adoptării hotărârii de convocare.</p> <p>În concordanță de sens este și dispoziția art. 117 alin. (8) din Legea insolvabilității care stabilește, că anunțul licitației sau al concursului se publică în mod obligatoriu în modul prevăzut la art. 6.</p> <p>Prin urmare, conform prevederilor Legii insolvabilității, actele de procedură asociate procedurilor de insolvență, cum ar fi citațiile, notificările, anunțurile, actele juridice etc., trebuie să fie publicate.</p> <p>Aceste publicații urmează a fi făcute în cadrul Registrului cauzelor de insolvabilitate. Prin urmare, putem deduce că Registrul cauzelor de insolvabilitate, în sensul Legii insolvabilității, reprezintă o publicație editată.</p>	<p>Se acceptă de principiu Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Necesită a fi examinată suplimentar, prin efectuarea analizei de impact, în cadrul unei reforme ulterioare a legii, în special în contextul transpunerii cadrului normativ UE.</p> <p>Suplimentar menționăm.</p> <p>Având în vedere propunerea Ministerului Justiției, se exclude referirea expresă în art. 250 alin. (1) la Legea cu privire la registre. Aceasta va acorda flexibilitate în selectarea celui mai potrivit sediu al materiei la subiect.</p> <p>Totodată, a fost reținută propunerea de substituie a termenului ”Registrul cauzelor de insolvabilitate” cu ”Buletinul electronic al procedurilor de insolvabilitate”, însă această propunere trebuie supusă analizei impactului de reglementare, or:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ea ține de funcționarea sistemului de publicitate (citarea, notarea și înștiințarea – art.6) deci are importanță sporită; 2) soluția optimă va ține cont de interesele tuturor participanților la procesul de insolvabilitate, care nu au avut ocazia să se expună, subiectul nefiind parte din obiectul reformei legislative,
--	---	----	--	---

		<p>În același timp în corespundere cu dispoziția art. 250 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței Registrul cauzelor de insolvență este ținut în conformitate cu prevederile Legii nr. 71/2007 cu privire la registre.</p> <p>Conform art.3 din Legea nr. 71/2007 cu privire la registre, REGISTRUL este definitiv – totalitatea informațiilor documentate ținute în sisteme informaționale automatizate, organizată în conformitate cu cerințele stabilite și cu legea.</p> <p>Prin urmare, conform Legii cu privire la registre, „REGISTRUL” reprezintă un sistem informațional automatizat în care se consemnează informații. Prin utilizarea acestui termen, se face referire la o platformă digitală sau un mediu în care se centralizează și se gestionează datele într-un mod coerent.</p> <p>În cazul Registrului cauzelor de insolvență, conform Legii insolvenței, acest termen nu poate fi catalogat ca un sistem informațional automatizat în sensul general al termenului, ci mai degrabă o platformă sau o publicație destinată comunicării actelor de procedură legate de procesele de insolvență. Cu alte cuvinte, acesta nu trebuie să fie înțeles ca un registru în sensul tehnic al termenului, ci mai degrabă ca un instrument de transparență în ceea ce privește procedurile de insolvență.</p> <p>Astfel, deși se face referire la termenul „REGISTRU”, în contextul Legii insolvenței, funcțiile acestuia sunt limitate la publicarea actelor de procedură, nu la gestionarea detaliată a tuturor informațiilor despre dosarele de insolvență.</p> <p>Acest deziderat rezultă expres din dispozițiile Legii insolvenței care dispune ca în Registrul cauzelor de insolvență să se facă doar publicații aferente actelor de procedură, în scopul asigurării principiului transparenței procesului de insolvență și asigurării comunicării acestor acte persoanelor terțe interesate. Din aceste considerente Registrul cauzelor de insolvență prevăzut la momentul Legii insolvenței nu poate fi atribuit sub incidența de reglementare a Legii cu privire la registre.</p> <p>Studiind experiența similară din țările europene în domeniul procedurii de insolvență, observăm că există o practică comună de</p>	<p>3) soluția optimă va rezulta din analiza comparată (propusă de UAAM), dar și analiza cost vs. beneficii, care urmează a fi evaluate.</p>
--	--	---	---

a publica actele de procedură în diverse moduri, în special prin intermediul Buletinelor, sau portalurilor electronice specializate în proceduri de insolvență, ca exemplu:

Țara	Modalitatea de publicare a actelor procedurii de insolvabilitate
România	Publicare se face prin Buletinul electronic al procedurilor de insolvență
Germania	Publicarea se face prin portalul de restructurare în conformitate cu art.84-86 din StaRUG
Spania	Publicarea se face prin intermediul mijloacelor electronice și în Gazeta Oficială de Stat.
Ungaria	Publicarea se face în Buletinul societăților comerciale.
Polonia	Publicarea se face prin Gazeta Judiciară și Comercială (Sadowy i Gospodarczy)
Estonia	Publicația se face în Buletinul „Ametlikud Teadaanded” (anunțuri oficiale)
Grecia	Publicația se face în Buletinul notificărilor judiciare al fondului avocaților(Deltio Dikastikon Dimosieuseon tou Tameiou Nomikon)
Franța	Publicația se face în Buletinul Anunțurilor Civile și Comerciale (BODACC-Bulletin officiel des annonces civiles et commerciales)
Austria	Publicația se face prin internet, în baza de date a deciziilor privind insolvența – www.ediktsdatei.justiz.gv.
Portugalia	Publicația se face pe site-ul CITUS
Slovenia	Publicația se face pe site-ul internet destinat publicării actelor și documentelor juridice și a celorlalte informații cu privire la procedurile de insolvență

Prin urmare din analiza practicilor din diverse țări europene și având în vedere eforturile de aliniere a legislației naționale la standardele europene, devine relevant să se ia în considerare ajustarea Legii insolvabilității în partea modalității de publicare a

		<p>actelor de procedură, pentru a asigura coerența și evitarea discrepanțelor în terminologie și proceduri.</p> <p>În acest context venim cu propunerea de ajustare a Legii insolvenței prin înlocuirea termenului de „Registru al cauzelor de insolvență” cu „Buletinul Electronic al Procedurilor de Insolvență”, pe baza modelului eficient deja stabilit în România. Astfel, în corespundere cu art. 5 p. 6 din Legea României nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență Buletinul procedurilor de insolvență, denumit în continuare BPI, este o publicația editată, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar după deschiderea procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, precum și a altor acte care, potrivit legii, trebuie publicate.</p> <p>Această recomandare este susținută de mai multe considerații importante:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Consistența cu practicile actuale: Utilizarea termenului „Buletin Electronic al Procedurilor de Insolvență” reflectă mai precis modalitatea actuală de publicare a actelor de procedură asociate procedurilor de insolvență în România. Ajustarea acestui termen în Legea insolvenței va asigura coerența între prevederile legale și practica curentă. 2. Evitarea discrepanțelor terminologice: Înlocuirea termenului „Registru” cu „Buletin Electronic” elimină orice posibilitate de confuzie și discrepanță în interpretarea și aplicarea legislației. Această schimbare simplifică terminologia, facilitând înțelegerea și implementarea corectă a prevederilor legii. 3. Eficiența în Publicarea Informațiilor: Modelul de Buletin Electronic al Procedurilor de Insolvență, care este deja în uz în România, a dovedit eficiența în publicarea rapidă și accesibilă a informațiilor relevante despre procesele de insolvență. Ajustarea legislației pentru a reflecta această practică consolidată contribuie la optimizarea procesului și la asigurarea unei transparențe sporite. 4. Consolidarea Conformității cu Standardele Europene: Alinierea terminologiei și a practicilor legislative cu cele din alte țări europene	
--	--	---	--

		<p>contribuie la consolidarea conformității cu standardele europene. Această armonizare sporește coeziunea în cadrul Uniunii Europene și facilitează colaborarea transfrontalieră în cazurile de insolvență.</p> <p>Este de menționat că conform prevederilor Legii insolabilității, responsabilitatea și obligația de a publica actele de procedură în cadrul procesului de insolvență revin administratorului insolabilității și lichidatorului. Un aspect important de subliniat este că administratorii insolabilității și lichidatorii sunt exponenți ai profesiei liberale de administrator autorizat și sunt cu toții membrii al Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova.</p> <p>Având în vedere această conexiune între profesioniștii din domeniul insolabilității și Uniunea Administratorilor Autorizați, se consideră relevant și corect ca competența editării Buletinului Electronic al Procedurilor de Insolabilitate să fie atribuită Uniunii. Acest demers are la bază câteva considerații importante:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cunoștințe specializate: Administratorii autorizați, ca membri ai Uniunii, dispun de cunoștințe specializate în domeniul insolabilității, având astfel abilitățile necesare pentru a asigura o gestionare adecvată a Buletinului Electronic al Procedurilor de Insolabilitate. 2. Unitate și coerență: Transferarea competenței către Uniunea Administratorilor Autorizați contribuie la asigurarea unei abordări unitare și coerente în ceea ce privește publicarea actelor de procedură. Uniunea poate dezvolta un cadru standardizat, adaptat la evoluțiile legislative și cerințele practice. 3. Eficiență și consolidare a resurselor: Concentrarea atribuțiilor de editare a Buletinului în cadrul Uniunii poate duce la o eficientizare a procesului și la consolidarea resurselor, beneficiind de colaborarea dintre membrii Uniunii și promovând schimbul de bune practici. 4. Controlul și supravegherea: Având Uniunea Administratorilor Autorizați ca entitate responsabilă, aceasta fiind organizație profesională poate exercita un control mai eficient și o supraveghere adecvată asupra procesului de publicare, contribuind la menținerea standardelor de calitate și conformitate cu legislația. 5. Reprezentativitatea profesională: Atribuirea competenței Uniunii subliniază și consolidează rolul acestei organizații în reprezentarea 	
--	--	---	--

			<p>profesioniștilor din domeniul insolvenței, contribuind la creșterea prestigiului și credibilității profesiei.</p> <p>În consecință declarăm cu toată responsabilitatea că ajustarea legislației în sensul acordării competenței Uniunii Administratorilor Autorizați pentru editarea Buletinului Electronic al Procedurilor de Insolvență nu doar simplifică procedurile și terminologia ci și instituționalizează un sistem mai eficient și responsabil pentru publicarea actelor de procedură în domeniul insolvenței, promovând eficiența, coerența, transparența și integritatea în acest context complex. În ordinea celor expuse Uniunea exprimă ferm avizul negativ asupra proiectului de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012.</p>	
	<p>Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (nr. 21-03/2070 din 05.07.2024)</p>	73	<p>Examinând repetat proiectul de hotărâre cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr.149/2012 (număr unic 318/MDED/2024), în special, sinteza, constatăm că autorul nu a acceptat propunerile expuse în avizul precedent de completare a proiectului de lege cu prevederi care vor contribui la recuperarea mai eficientă în bugetul de stat a subvențiilor acordate din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural beneficiarilor în privința cărora au fost intentate proceduri de insolvență.</p> <p>Dorim să vă atragem atenția că, propunerile respective au la temelie probleme reale cu care Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură se confruntă în procesul de recuperare a mijloacelor bugetare oferite sub formă de subvenții.</p> <p>Astfel, conform unor calcule efectuate de către AIPA, în perioada a. 2017-2023, până la expirarea termenului de menținere a criteriilor de eligibilitate, procedura de insolvență a fost intentată în privința a 21 de beneficiari de subvenții. Suma totală de subvenții acordată acestor beneficiari constituie 44.106.320,00 lei și 350.000,00 dolari SUA. În perioada de referință, suma creanțelor solicitate pentru validare de către AIPA a constituit 48.491.701,61 lei și 362.436,00 dolari SUA. În total, au fost validate creanțe în sumă de 27.357.809, 72 lei, adică circa 50 % din creanțe au rămas nevalidate. Din suma creanțelor validate, în bugetul de stat au fost încasate și virate doar 29.106, 00 lei ori 0,1%.</p>	<p>Se acceptă Toate obiecțiile reiterate au fost examinate de către autorul proiectului supra, cu argumentare corespunzătoare, inclusiv în cadrul ședinței interinstituționale din 05.08.2024. (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>

			<p>Astfel, conform generalizării AIPA, în perioada de referință, se atestă următoarea situație:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Numărul total de beneficiari de subvenții în privința cărora a fost intentată procedura de insolvență până la expirarea termenului de menținere a criteriilor de eligibilitate: 21; 2. Suma totală de subvenții acordată beneficiarilor menționați la pct. 1: 44.106.320,00 MDL și 350.000,00 USD; 3. Suma creanțelor solicitate pentru validare de către AIPA: 48.491.701,61 MDL și 362.436,00 USD; 4. Creanțe validate în total și pe ranguri din suma totală indicată la pct.3: - Rangul III – 1.430.801,00 MDL; - Rangul V – 24.136.071,00 MDL; - Rangul VI – 1.790.937,72 MDL; - Total – 27.357.809,72 MDL; 5. Numărul total de beneficiari din cei menționați la pct.1 în privința cărora s-a intentat procedura falimentului: 10; 6. Mijloace financiare recuperate în bugetul de stat din suma indicată la pct.4 (total și pe ranguri): - Rangul III – 0,00 MDL; - Rangul V – 29.106,00 MDL; 0,00 USD; - Rangul VI – 0,00 MDL. <p>În contextul celor relatate, vă solicităm convocarea unei ședințe pe marginea proiectului de lege, cu participarea reprezentanților AIPA, în conformitate cu prevederile pct. 204 – 212 din Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.610/2018.</p>	
	Ministerul Energiei (nr. 10-1820 din 05.07.2024)	74	<p>Având în vedere că, proiectul este complex și voluminos, iar propunerile prezentate în avizul nr. 10-1256 din 7 mai 2024, au fost neglijate de autor, Ministerul Energiei prelungește termenul de examinare a proiectului cu 10 zile lucrătoare, în baza art. 38 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.</p> <p>Reiterăm poziția expusă în cadrul primei avizări privind necesitatea reglementării în particular a insolvenței Întreprinderilor Municipale de Gestionare a Fondului Locativ (ÎMGFL), în vederea asigurării bunei gestiuni a acestora.</p>	<p>Se acceptă de principiu Propunerea nu se include în obiectul de intervenție al proiectului actual de lege.</p> <p>Suplimentar menționăm: Propunerile reiterate au fost examinate inclusiv în cadrul ședinței interinstituționale (Proces-verbal din 05.08.2024).</p>

		<p>Propunem completarea proiectului de lege cu un articol nou, care să reglementeze Particularitățile falimentului întreprinderilor municipale de gestionare a fondului locativ, care stabilește termenul maxim în decursul căruia ÎMGFL se pot afla în procedura falimentului. Totodată urmează a fi reglementată în special procedura de restructurare în baza unui plan aprobat.</p> <p>Menționăm că, prin prisma art. 117 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149/2012, termenul general prevăzut de lege, în vederea valorificării masei debitoare este depășit, iar administratorii insolvenței nu întreprind măsuri în vederea inițierii planului de restructurare și/sau lichidării întreprinderilor insolvente.</p> <p>Aprobarea și propunerea unui plan de restructurare într-un format reglementat de lege, cu siguranță ar eficientiza procesul de reorganizare al ÎMGFL în conformitate cu rigorile prevăzute de art. 86 alin. (1) din Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu. Reorganizarea ÎMGFL în APC, urmează a fi exercitată prin stabilirea unor termeni restrânși în acest sens. O altă opțiune ar reprezenta finalizarea procedurii de faliment prin lichidarea nemijlocită a ÎMGFL, ori activitatea continuă a acestora duce la majorarea cuantumului datoriilor.</p> <p>În acest context, lipsa măsurilor prompte din partea administratorilor insolvenței în vederea reorganizării întreprinderilor insolvente, a dus în mod inevitabil la degradarea fondului locativ, consecință care se răsfrânge direct asupra bugetelor unităților termoelectrice.</p> <p>În Raportul auditului conformității gestionării patrimoniului public de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în anul 2020, aprobat prin Hotărârea Curții de Conturi nr. 61 din 30 noiembrie 2021 Curtea a statuat: „Referitor la creanțele comerciale, se relevă că S.A. „Termoelectrica” i-a fost justificată calitatea procesuală de reclamant în acțiune oblică prin prisma reglementărilor Codului civil al RM și în conformitate cu Avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție, în acest sens, Secția Recuperare Creanțe și Executare primind spre executare 8 906 de adrese cu datorii în sumă totală de 114 297,58 mii lei pentru perioada anilor 2016-2020. Prin urmare, datorită acțiunilor extrajudiciare, au fost</p>	<p>În cadrul ședinței, de comun acord, a fost stabilită necesitatea examinării suplimentare a problemei evidențiate, în comun cu toate autoritățile și instituțiile relevante, precum și inițierea în paralel cu proiectul actual, a unei analize în vederea identificării domeniilor de intervenție în Legea insolvenței care să soluționeze problema enunțată.</p>
--	--	--	--

		<p><i>recuperate creanțele comerciale în valoare de 20 812,55 mii lei, iar potrivit informațiilor din cadrul Societății, în instanța de judecată au fost înaintate 6 274 de cereri de chemare în judecată, cu datorii în valoare totală de 79 795,31 mii lei, pentru 4 292 dintre acestea fiind deja emise hotărâri de încasare a datoriilor în sumă totală de 53 626,7 mii lei.</i></p> <p><i>Totodată, urmare analizei efectuate, se atestă că 81% din creanțele validate reprezintă creanțele a 22 de Întreprinderi Municipale de Gestionare a Fondului Locativ, în sumă totală de 524 432,36 mii lei”.</i></p> <p>Această situație, impune necesitatea condiționării prin lege a procesului de reorganizare sau lichidare a ÎMGFL aflate în procedura falimentului, reglementarea în acest sens și a atribuțiilor administratorilor insolvabilității, ori cadrul legal actual favorizează acțiunile administratorilor insolvabilității în detrimentul fondului locativ.</p> <p>Având în vedere durabilitatea procesului de insolvabilitate în privința ÎMGFL inițiat în anul 2017, în lipsa unor soluții privind redresarea situației economice actuale din partea administratorilor insolvabilității, este absolut necesar reglementarea în particular a procesului de insolvabilitate în privința ÎMGFL, astfel solicităm repetat revizuirea proiectului în acest sens. Subliniem că proiectul, în forma sa actuală, nu soluționează problemele sistemice care afectează în mod direct sectorul termoelectric. Aceste probleme au un impact semnificativ asupra funcționării și sustenabilității sectorului, iar neadresarea lor adecvată poate avea consecințe grave pe termen mediu și lung. În aceste circumstanțe, în absența unor prevederi clare și eficiente pentru rezolvarea problemei menționate supra, proiectul nu poate fi susținut în redacția actuală.</p> <p>Totodată, solicităm organizarea ședinței pe subiectul examinării proiectului, fără limitarea numărului participanților, însă cu invitarea obligatorie a reprezentanților Ministerului Energiei, Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Ministerului Justiției, Agenției Proprietății Publice și „Termoelectrica” SA.</p>	
--	--	--	--

	Ministerul Afacerilor Externe (nr. DI/3/041-6838 din 27.06.2024)	75	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Afacerilor Interne (nr. 22/2739 din 28.06.2024)	76	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Apărării (nr. 11/951 din 01.07.2024)	77	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Procuratura Anticorupție (nr. 6234 din 01.07.2024)	78	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Mediului (nr.13-05/1836 din 2.07.2024)	79	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Sănătății (nr.22/2594 din 02.07.2024)	80	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Educației și Cercetării (nr. 05/5-09/4230 din 03.07.2024)	81	Lipsa de obiecții și propuneri	

	Ministerul Muncii și Protecției Sociale (nr. 16/3497 din 03.07.2024)	82	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Agencia Serviciu Public (nr. 01/1350 din 05.07.2024)	83	Lipsa de obiecții și propuneri	
	Ministerul Culturii (nr. 08/5-09/2174 din 12.07.2024)	84	Lipsa de obiecții și propuneri	

Secretar de Stat

Veronica ARPINTIN